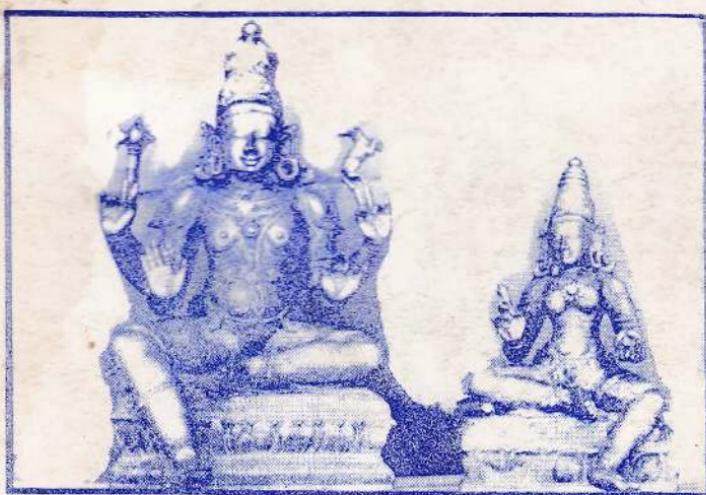

சிவமயம்

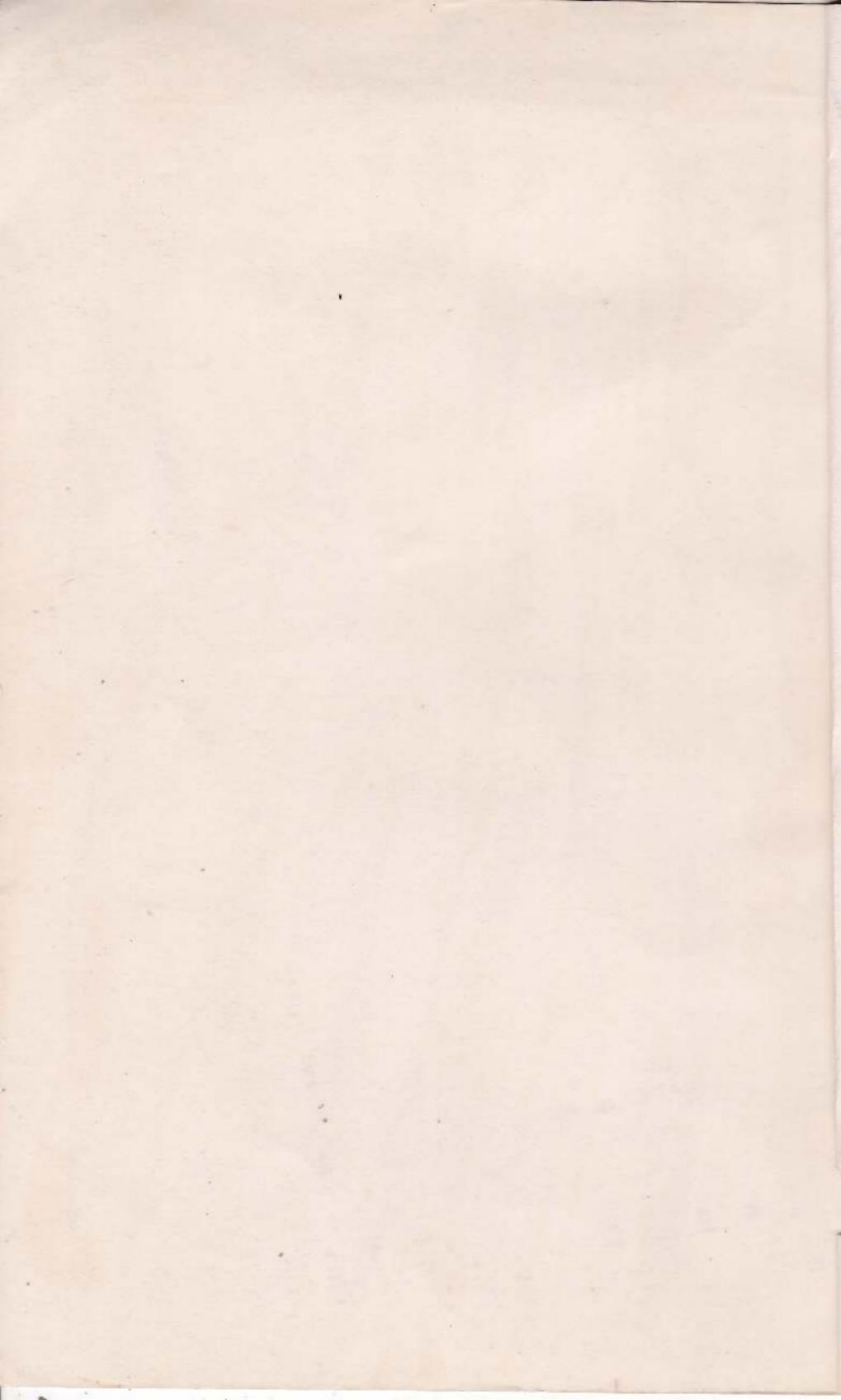

திருக்கோணமலைவரம்

வெளியீடு
ஶாலடி விநாயகர் தெயவுந்தானம்,
திருக்கோணமலை.

27 - 08 - 1996

१
சீவமயம்

திருக்கோணஸ்வரம்

புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தர்
அ. முனிஸ்கந்தராசா B. A. (Hons.) Dip - in Ed.

வெளியீடு:-

அலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
திருக்கோணமலை.

27 - 08 - 1996

நூற்றலைப்பு:	திருக்கோணஸ்வரம்
நூலாசிரியர்கள்:	புலவர் சிவழி வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
	திரு. அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா B. A. (Hons), Dip.in Ed.
முதற் பதிப்பு:	1963 . 04 . 03
இரண்டாம் பதிப்பு:	1996 . 08 . 27
உரிமை:	ஆசிரியர்களுக்கு
மொழி :	தமிழ்
விடயம்:	திருக்கோணஸ்வர ஆய்வு
பக்கங்கள்:	66
காகிதம்:	70 கிராம் வங்கி
பிரதிகள்:	1000
எழுத்துளவு:	10 புள்ளிகள்
பூஷனாவு:	1 - 8
அட்டைப் புகைப்படம்:-	திரு. நாகராஜா கணபதிப்பிள்ளை
வெளியீடு:	ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம், திருக்கோணமலை
கணனி எழுத்தமைப்பு } ஓவ்சர் அச்சமைப்பு } கிடைக்குமிடங்கள்:	ஸ்ரீ கணேச அச்சகம் 28B, புதிய சோனகத் தெரு, திருக்கோணமலை. தூ. பே. 026 22617
மலிவுப் பதிப்பு விலை:	50/-
கிடைக்குமிடங்கள்:	ஸ்ரீ கணேச அச்சகம், திருக்கோணமலை திரு. பொ. கந்தையா (காந்தி ஆசிரியர்) திருமலை.

—
“திருக்கோணேஸ்வரம்”

இரண்டாம் பதிப்பு

சிவார்ணி சு. முத்துக்குமாரசுவரமிக் குருக்கள்,

தர்மகர்த்தா

ஆலடி வீநாயகர் தேவஸ்தானம்
திருக்கோணமலை

சைவசமயத்தில் பிறந்த மக்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அங்கெல் ஸாம் திருக்கோணசர் நாமம் ஒலிக்கும். இதன் பெருமைக்குக் காரணம் திருமுறையில் திருக்கோணேஸ்வரத் திருத்தலம் இடம்பெற்றமையே.

“திருக்கோணேஸ்வரம்”

என்னும் நூல்

சுபகிருது வருஷம் பங்குனித் திங்கள் 03 - 04 - 1963ல் நடைபெற்ற கும்பாபி ஷேகத்தின் போது வெளியிடப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர்களில் ஒருவர் திருக்கோணமலை சமாது தங்க விநாயகர் கோயில், மாரியம்மன் கோயில் இவற்றின் ஆத்தீ குருக்களுமாக்ய புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் அவர்கள். இவர் எமது முன்று தலைமுறை குடும்ப. நண்பரும், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம். பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மற்ற ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் அ. ஸ்ரீஸ்ரங்கநாராசா B. A. (Hons.) Dip-in-Ed. அவர்கள். இவர் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளரும் கூட என்பதை மறக்க முடியாது. திருக்கோணேஸ்வரம் நூல் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், இதன் மகத்துவத்தை சைவ மக்கள் அறிய வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடுவதில் பெருமக்முக்கிய அடைக்கிறேன்.

இதைவிடச் சிறப்பு என்னவென்றால்: எனது புதல்வர்களை கல்விகற்க திருக்களித பஞ்சாங்க ஆசிரியர் வேதாகமசோதிட்டுசனம் சிதம்பரநாதக் குருக்களிடம் எனது முத்த மகன் சுந்தரலங்க தேசிகரையும், இளைய மகன் சன்முகரைத்தனக் குருக்களை இனுவில் தர்மசாஸ்ததா குருகுலம் அதிபர் தா. மகாதேவசாஸ்தரி களிடமும் குருகுல பயிற்சிக்காக அனுப்பினேன். சிதம்பரநாதக் குருக்களிடம் பயின்ற எனது முத்தமகன் சோதிடக்கலையோடு அச்சக்கலையையும் பயின்றார். இவற்றோடு நீல்லாது ஆழமுகநாவலர் அவர்கள் சைவத்தையும். தமிழையும் வளர்க்க எப்படி அச்சக்மொள்கை நிறுவனாரோ அதே பாண்யில் திருக்கோணமலையில் எமது குல தெய்வமாக வளங்கும் ஆலடி வீநாயகப் பெருமான் நாமத் தோடு சேர்ந்த ஸ்ரீ கணேச அச்சக்தத்தில் திருக்கோணேஸ்வரப் பெருமானது வரலாறு கையைப் புகழையும் அருட்ப்ரவாகத்தையும் கூறும் நூல் நவீன தொழில்நுட்பத்திற் கமைய கணன்யல் அச்சேறுவதும் மல் வுப்பத்பாக வெளிவருவதும் குற்தது உட்டற்ற மக்முக்கியடைக்கிறேன்.

பிரதிஷ்டா பூஷணம் சிவாகமஞானபாணு

பிரதிஷ்டா கலாநிதி

சிவரசர்ய சுவரமிந்த பரமேஸ்வரக் குருக்கள்

ஆதீன குரு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் - நயினை மாதுமை சமேத கோணைநாதேஸ்வர பெருமானின் பிரதிஷ்டா துறந்தர்

வாழ்த்துரை

சமுத்திருநாடாகிய இலங்கைக்கு சிவபூமி என்றபெயர் ஏற்படக் காரணமானது கோணைஸ்வரப் பெருமான் ஆலயமே. இலங்கையின் சிவஸ்தலங்களில் மிகவும் பூராதனமானதும் சீர்காழி திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாலும் அருணகிரிநாத சுவாமி களாலும் பாடல் பெற்ற பெருமைக்குரிய ஸ்தலமாக திருக்கோணைஸ்வர் ஆலயம் விளங்குகின்றது. சமயாசார்யர்களால் பாடல் பெற்றதால் இறைவன் பெருமையையும் வரலாற்றையும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எத்தனையோ அழிவுகள். சிதை வுகள் ஏற்பட்டாலும் இறையருளால் தோன்றிய ஆலயம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

திருக்கோணைசர் வரலாறு என்ற நாலை அமைதியும் ஆழந்தகள்று அறிவும் நிறைந்த புலவர் சிவத்திரு வை. சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் அவர்கள் 1963 இல் வெளியிட்டார்கள்.

ஆலயத்தின் சரித்திர, பூரண இத்காசங்களையும், அறிந்து தெரிந்து வழிபட சமய தத்துவங்களையும் ஆலயத்தின் பழைமையையும் திருக்கோண மலையின் சிறப்புக்களையும் அங்கு வாழ்ந்த அறிஞர்களின் கல்வி, கேள்விக் சிறப்புக்களையும் அறிவுது நம்மவர்க்கும் இளஞ்சந்தத்யார்க்கும் அவசியமாகும்.

இத்தகு பெருமை வாய்ந்த திருக்கோணைஸ்வரம் என்ற இந்நால் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளின் பின் கோணைசப்பெருமான் திருவருளால் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருவது அவசியமானதும் செயற்கரிய செயலும் ஆகும். இதனை ஆலடிப் பிள்ளையார் கோவில் தேவஸ்தான குரு ஸ்ரீஸ்ரீ. சந்தர்லங்க தேசிகர் அவர்கள் பதிப்பித்து வெளியிடுவது மிக மகிழ்ச்சியும் திருவருளங்கு பாத்திரமானதும் ஆகும்.

மாதுமை அம்பாள் சமேத கோணைஸ்வரப் பெருமான் அனைவருக்கும் நலம் யாவும் தர மன. மொழி மெய்யால் வணங்கி உலக மக்கள் யாவரும் நலம் பெற பிரார்த்தக்கின்றேன் இலங்கை வாழ் சைவப்பெருமக்கள் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் இருக்க வேண்டிய நால் என்பதை கூற வைத்து கோணைசப் பெருமானை வாழ்த்த வணங்குகிறேன். மூன்றாம் பதிப்பும் முன்னவன் திருவருளால் வருக.

முதற்பதிப்பீன் முன்னுரை

ஆழ நாட்டில் கிழக்கு மாகாணத்தில் தேசாந்திரரேகை 81°.14' யும் அட்ச ரேகை 8.°33 யும் சந்திக்கும் இடத்தில் திருக்கோணமலை அமைந்திருக்கின்றது. மிகப்பழமையான காலத்தில் கோணேசர் மலையிருந்த திருக்கோணேசர் ஆலயம் மிகவும் புனிதமும் புகழும் வாய்ந்ததாகும். முற்காலத்தில் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் பெருமையினால் திருக்கோணமலை உலகப் புகழ்பெற்று விளங்கியது. அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்திலும் இன்றும் திருக்கோணமலைத் துறைமுகம் உலகத் தின் முன்றாவது பெரிய இயற்கைத் துறைமுகமாக உலகப்புகழுடன் விளங்குகின்றது. திருக்கோணமலை நகரின் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள கிராமங்கள் மிகவும் இயற்கை வளமுடையதாகக் காணப்படுகின்றன.

கி. பி. 1950, ஜூலை மாதம் சைவப் பெருமக்களின் பெரு முயற்சியினால் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் புதிய வரலாற்றுக்கு வித்திட்டனர். பின்னர் பழைய திருக்கோணேசர் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த திருவுருவங்கள் நகராண்மைக் கமக்த்தினரால் கிணறு வெட்டும்போது கண்டெடுக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் புதிய ஆலயம் சிறிது சிறிதாக வளர்த் தொடங்கியது.

திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் வரலாற்றை எம்மால் முடிந்த அளவிற்கு சரித்திர ஆதாரங்களுடன் எழுதியுள்ளோம். இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகள் லிலங்கை அரசின் புதை பொருள் ஆராய்ச்சிப் பகுதியினர் சிறந்த ஆராய்ச்சிகள் செய்துள்ளனர். அது போல திருக்கோணமலையிலும் சிறந்த முறையில் ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கு அரசினரும் பொதுமக்களும் சிறந்த வகையில் ஆரவும் காட்டுவார் களைனில் புதை பொருள் சம்பந்தமான எவ்வளவோ விடயங்கள் வெளிவரும்.

திருக்கோணேசர் ஆலயம் அமைந்திருக்கும் “பிற்றிக்” கோட்டையைப் புனித நகராக்குதற்குச் சைவப்பெருமக்கள் முயலவேண்டும்.

இக்கோயிலுக்குரிய பாயநாசச் சுனை இன்று எல்லோரும் நீராடும் வகையில் வசதியாக அமையவில்லை. இச்சுனை இன்று கிணறாக இருக்கின்றது. வருங் காலத்தில் இத்தனை முன்னிருந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருதல் சைவ மக்களின் கடமையாகும்.

அ. அளகைக்கோள் அவர்கள் வேண்டிய நூல்களையும், உகந்த குறிப்புக்களையும் துந்துதவினார். இவர் திருக்கோணமலை வே. அக்லேசப்பினாள் அவர்களின் மகனாவார். கொழும்பு நூதனசாலை நூலகப் பொறுப்பாளர் வின் மெபாள் சேகா அவர்களும், துணைப் பொறுப்பாளர் சிறில் பெர்னாண்டோ அவர்களும் வேண்டிய உதவிகளை நல்கனர். முகப்புப் படம் தந்துதவிய நாகராசா கணபதி பீள்ளை அவர்களுக்கும். திருக்கோணமலை நீதிமன்றத்தில் பணியாற்றும் கே. சிவபாலசிங்கம், தொண்டர் இ. சண்முகராசா அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக.

அன்றந்துரை நல்கிய சன்னாகம் எக்ந்தவரோதயக் கல்லூரி முதல்வர் வி. கப்பிரமணியம் B. A., B. Sc. அவர்களுக்கும் மதிப்புரை வழங்கிய தம்பலகமம் கோணநாயகர் கோயில் தர்மகர்த்தா சபைத் தலைவர் அமர் பண்டிதர் ஜி. சரவணமுத்து அவர்களுக்கும் அன்றந்துரை வழங்கிய திருக்கோணமலைக் கோணேசர் வித்தியாலயத்தின் முன்னாள் தலைமையாசிரியர் சைவப்புலவர் பண்டிதர் இ. வடிவேலு அவர்களுக்கும் எமது உள்ளங்கலந்த நன்றி உரியதாகுக.

பொதுப்பணி களிலெல்லாம் ஆர்வமுடன் ஈடுபடும் இளைப்பாறிய ஆசிரியர் பொ. கந்தையா அவர்கள் இந்நாலின் முதலாவது பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளார். அவர்களுக்கு உளங்கன்றத் நன்றி.

இந்நால் வெளிவருதற்குப் பேருதல் நல்கிய மகாலிங்கக்சிவம் அவர்களின் மகன் புலவர் ம. பார்வத்நாதசிவம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நால் எழுதும் போது படியெடுத்துதலிய திருவாளர்கள் கு. மயில்வாகனம், க. கோபாலசிங்கம், த. சிவபாதம் ஆகிய இம்மூலருக்கும் நன்றி.

இந்நாலை மிகவும் குறுகிய காலத்தில் அச்சியற்றி உதவிய யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ ஸங்கா அச்சகத்தினருக்கு நெஞ்சங்கலந்த நன்றி உரியதாகுக.

இந்நால் பற்றி வாசகர்களதும், அறிஞர்களதும் கருத்துக்கைள் பொரிதும் வரவேற்கின்றோம்.

339. பெருந்தெரு,
திருக்கோணமலை,
03 - 04 - 1963

வை. சோமாஸ்கந்தர்
அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா.

“திருக்கோணஸ்வரம்”

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை

திருக்கோணஸ்வரம் என்னும் வரலாற்று நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருவது மிகவும் போற்றுவதற்குரிய செயலாகும்.

இவ்விரண்டாம் பதிப்பினை திருக்கோணமலை ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம் வெளியிடுகின்றது.

இவ்வரும்பணியினைச் செய்யும் தர்மகர்த்தாக்களான சிவபீரீ ச. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள். ஸ்ரீலஸ்ரீ மு. சுந்தரலிங்கதேசிகர் (ஜோதிட சுத்தாந்த சேகரம்) சிவபீரீ மு. சண்முகரெத்தினக்குருக்கள் ஆகிய மூவருக்கும் தாயினும் நல்ல தலைவன் திருக்கோணஸ்வரப் பெருமானின் திருவருள் என்றும் உரியதாகுக்.

“ஜோதிட சுத்தாந்த சேகரம்.” “சுத்த கணித சோதிடர்” ஸ்ரீலஸ்ரீ மு. சுந்தரலிங்கதேசிகர் அவர்கள் அச்சகம் நிறுவிச் சிறந்த பல சமய இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இவ்வரிய நூலினை கணனி முறையில் அச்சியற்றி அழகாக வெளியிட்டமைக்கு ஸ்ரீலஸ்ரீ மு. சுந்தரலிங்கதேசிகர் அவர்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

புலவர் சிவபீரீ வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
திரு. அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா B. A (Hons), Dip-in Ed.

471. திருஞானசம்பந்தர் வீதி.

திருக்கோணமலை.

27 - 08 - 1996.

2

**கோணேசர் ஆலய பரிபாலன சபைத்
தலைவர், அறங்காவலர்
மு. கோ. செல்லராசா J. P. U. M.
அவர்கள் வழங்கிய**

வாழ்த்துரை

தலத்சன கைலாயம் எனப்படும் திருக்கோணமலை கோணேசர் ஆலயத்திற்கு குளக்கோட்டு மன்னன் செய்த ஆலயத்திற்குப்பணிகள், பூசை முறைகள், ஆலயத்திற்கென கொண்டு வந்த தொழிலாளர்களின் வேலை முறைகள், போத்துக் கீர்த் ஆலயத்தை அழித்த சரித்தாங்கள், கல்வெட்டுக்கள், சாசனங்கள் என்பனவற்றின் ஆராய்ச்சி சேர்ந்த நால் 1963ம் ஆண்டு கும்பாபிஷே கத்தின் போது “திருக்கோணேஸ்வரம்” என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. இந்நால் ஆசிரியர்கள் திருக்கோணமலை சமாதுப்பிள்ளையார் கோவில், மாரியம்மன் கோயில் இவற்றின் ஆதீன பூசகரும், சிறந்த கல்வீமானுமாக்ய புலவர் சீவுரீ வை, சோமாஸ்கந்தக்குருக்களும், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வீரவூரையாளர் திரு. அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா B. A (Hons), Dip.in. Ed அவர்களும் ஆவர்.

இந்நால் 33வருடங்களுக்குப் பின் திருக்கோணமலை ஆலடி வீநாயகர் தேவஸ்தானம் வெளியிடுகின்றது. இதன் நிமித்தம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகள்ந்தோம். எமது கோணேசப் பெருமானின் வரலாற்றை இளைய தலைமுறை அறிய பெரும் வாய்ப்பும் கட்டியுள்ளது. இந்நாலை அனுபவமிக்கப் போகின்றவர்கள் கோணேசர்பால் அன்புகொண்ட மக்கள். கல்வித் துறையில் தவழுகின்ற உயர் தர, கலை மாணிப் படிப்பிற்குரிய தமிழ். இந்து நாகரிகம், வரலாற்றுத்துறை மாணவர்கள், மற்றையோருக்கும் அரும்பெரும் பொக்கிலூமாகும்.

இம்மலரை வெளியிட்டு வைக்கும் ஆலடி வீநாயகர் தேவஸ்தான தர்ம கர்த்தாக்களான சீவுரீ. சு. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள், ஸ்ரீஸ்ரீ மு. சுந்தரல்ங்க தேச்கர். (ஜோாத் சித்தாந்த சேகரம்). சீவுரீ மு. சண்முகரெத்தனக் குருக்கள் ஆகியோருக்கு திருக்கோணேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருள் என்றும் நிற்பதாக.

வெளியீட்டாளர்களான ஆலடி வீநாயகர் தேவஸ்தான குருமார்கள் பொருள் நலம் பாராது - சேவை நலன் பொருட்டு தமது ஸ்ரீ கணேச அச்சகத்திலேயே கணன் முறையில் ஆசிச்ட்டு மல்லுப் பதிப்பாக வெளியிடுவது திருக்கோணமலை சைவப்பெருமக்கள் பெற்ற பாக்கமே. இவர்கள் சேவையை நாம் அனுபவிக் கின்ற போது திருக்கோணமலை சைவப்பெருமக்கள் பெரும் சந்தோஷம் ஆடைய வேண்டுமென்று ஏழ்சையாய் இசைப் பயனாக விளங்கும் கோணேசப் பெருமான் திருவடிகளை வாழ்த்த வணங்குகின்றேன்.

திருக்கோணமலை ஸ்ரீ கோணேஸ்வர வித்தியாலய முன்னாள் அதிபர் ஞானசிரோன்மணி - சைவப்புலவர் - பண்டிதர்

ஆர். வட்சிவல் அவர்கள்

அளித்த
அணிந்துரை

“திருக்கோணேஸ்வரம்” என்னும் ஆராய்ச்சி நூலைப் பார்வையிடும் வாய்ப்புக் கடைத்தது. புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தத்துக் குருக்கள் அவர்களும், திரு. அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா B. A (Hons.) Dip - in Ed. அவர்களும் இந்நால்ஸ் ஆசர் யர்களாயிருப்பதைக் கண்ணுப்பிறேன். நால்ஸ் உள்ளே நுழைந்து பார்க்கும் போது இவ்விரு ஆசர்யர்களும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாறுகளை ஆராய்ந்து அனைவருக்கும் அறியத் தருவதற்காக அரும்பாடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது. தாம் எடுத்துக்கொண்ட ஆராய்ச்சியில் இயன்ற மட்டும் முயன்று. கோணேஸ்வரத்தின் பழங்குடியையும், பெருமையையும் நிறுவிக்காட்டும் தற்மையால். அரும்பனி ஒன்றைச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

பல்வேறு நூல்களையும், கல்வெட்டுக்களையும், சாசனங்களையும் ஆராய்ந்து. கோணேஸ்வரத்தின் வரலாறுகளை அறிய ஆவங்கொள்ளும் மக்களுக்குச் சிரமந்தோன்றாதவகையில் “திருக்கோணேஸ்வரம்” என்னும் நால்ஸ் எல்லா விபரங்களையும் தர்ட்டி ஒழுங்குபடுத்தி, ஓரேநால்ஸ். ஓரே பார்வையில் அனைத்தையும் அறியசெய்து மேலும் ஆராய்ச்சியில் நம்மையும் ஈடுபடும்படி இவ்விரு ஆசர் யர்களும் இந்நாலை அமைத்திருப்பது நமக்குக் கடைத்த ஒருபெரும் பேரேன்றே கருதுகின்றேன்.

திருக்கோணமலையின் பெயர்க்காரணமும், திருக்கோணேஸ்வரத்தின் ஆத்காலமும் போத்துக்கீசர் கால நக்ஷ்சீகளும். கன்னியா வெந்நீருற்றைப் பற்றிய விகாரமும் சமூகவளர்ச்சி பற்றிய விளக்கங்களும். திருக்கோணமலை வரலாற்று மக்களும் என்ற பகுதியும் இந்நால்ஸ் முக்கீடு இடத்தை வகிக்கின்றன. இன்றைய மக்களும் இன்றும் சந்ததியும் அவசியமற்ற வேண்டுமென்பது என் கருத்து. திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி மாறுபட்ட அபிம்ராயங்கள் இருந்தபோதுவும் அவற்றையெல்லாம் துப்படியே தந்து. தமது கருத்தை இறுத்தியிலே தெள்வுபடுத்தும் ஆசர்யர்கள் சீரிய பண்டை மக்கமிகப் போற்றுகின்றேன்.

திருக்கோணேஸ்வரத்தில் 1963ம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதற் கும்பாபிஷேகத் திருக்கோணேஸ்வரம் என்னும் இந்நால்ஸ் திரு. பொ. கந்தையா (காந்த் ஆசர்யர்கள்) அவர்கள் முதற்பத்பாக வெளியிட்டிருந்தார். இந்நால் கடைப்பது அர்தாக விட்டதனால் மீண்டும் பத்பப்தற்கு நூலாசர் யர்களினும் பத்பப்ரசர்யர் என்றும். அனுமதகளைப் பெற்று திருக்கோணமலை ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம் இரண்டாம் பத்பாக வெளியிட முன்வந்திருப்பது போற்றுத்தக்கது.

தேவஸ்தான ஆதீனகர்த்தா சிவபூரீ சு. முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்களவர்கள் வித்தியா தர்மம் தமிழ்க்கிரும் நல்லுலக மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படுவதாக. நூலாசர் யர்களும். முதற்பத்பாசர்யரும். இரண்டாம் பத்பாக செய்யும் ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தான தர்மகர்த்தாக்கள் சிவபூரீ சு. முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள் பூர்வீ மு. சுந்தரலங்ககதேச கர். சிவபூரீ மு. சண்முகரெத்தன குருக்கள் இவர்களும் நூலை ஆதர்க்கும் மக்களும். கோணேசப்பெருமானுடைய திருவருளால் சலக செளபாக்க யங்களும் பெற்று நல்முடன் வாழ்வார்களாக.

இந்நால் மல்வுப்பத்பாக வெளிவருவது மக்ஞச்சுக்கருயது

27 - 08 - 1996 ஆர். வட்சிவல்

**தம்பலகம் கோணநாயகர் கோயில் தர்மகர்த்தா சபைத் தலைவர்
பண்டிதர் ஐ. சரவணமுத்து அவர்கள்**
அளித்த முதற்பதிப்பு
மதிப்புரை

தருக்கோணமலையின் சர்த்தரம் மகவந் தொன்மை வாய்ந்தது. இதன் உற்பத்தி வரலாறு வடமொழிப் பூராணங்களிலும் சௌலப்பூராணங்களிலும் மகவந் சுறப்பாக கூறப்பட்டிருப்பதனும். சர்த்தர மானவன் முறையே ஆராய்ச்சி செய்யின் கவைதாரும் பேருண்மைகளும் தமிழருக்குப் பெருமை தரும் சர்த்தர சம்பந்தமான நகம்ச்சுகளும் பல்கிப் பெருக்கிறுப்பதை அறிவான்.

சர்த்தீர் காலத்திற்கு முன்னும் மக்சிருப்புடையதாய் வளங்கயது என்பதை ஆராய்ச்சித் துறையில் வல்லுனர் துருவ்த் துருவ் கண்டகால். இயற்கை நக்கூட்டுக்களையும் நல் நூல் வல்லுனரான் முடிபுகளையும் கொண்டு நக்கூட்டுக்களாம்.

(Scott Elliott) இல்கொட் எவ்யட் என்னும் நல நூல் வல்லுனர் கூறும் ஒன்பதினாய்ரம் ஆண்டுக்கு முன்னக்கூற்ற ஜிந்தவது கடற்பெருக்கற்கு முன்னரே குரன்போர் நடந்திருக்க வேண்டும். இலங்கைக்குத் தெற்கே ஆய்ரம் யோசனைக் கப்பால் குரனுடைய நகர் வீரமகேந்தரம் இருந்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. குரன் தமிழ் சிங்கன் இலங்கையின் கழக்குப் பகுதியையும் அதனைச் சேர்ந்த பாகத்தையும் ஆண்டான் கடல்கொண்ட இலங்கையுடன் தற்போதுள்ள இலங்கைப் பகுதியும் அவன் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன. குரபத்மன் ஓர் சவபக்தன். திருக்கோணமலை ஓர் சிறந்த சவதலம். திருக்கோணமலையில் ஹள்ளி திருக்கோணேஸ்வரத்தை அந்த மாபெருஞ் சவபக்தன் வழிபட்டான் என்று கூறன் குற்றமாகாது.

கக்ஸல் (Huxely) என்னும் பேராசிரியரும். கெய்க்கல் (Haiekel) என்னும் ஜெர்மன் யப் பல்வரும். முதன் முதலாகக் குமா முனைக்குத் தெற்காவன்னா பூமியின் நடுக்கோட்டுக்கு இரண்டு பக்கமும் பரந்து கடந்த நீலப்பகுதிகள் தான். முதன் முதல் பூமியில் மனிதன் வாழ ஏற்ற நிலையை உலகத்தில் அடைந்த தென்றியும். அங்கே தான் மனிதன் தோன்ற எங்கும் பரந்து நாகரீகத்தை வளர்த்தான் என்று கூறும் கூற்றுக்கு இலங்கையிலும் தென்னாந்த யாவிலும் உண்ண கற்பாறைகள் தான் உலகத் தல் மக்கம் தொன்மையானகாலத்துன வென்று நீலநூல் வல்லுனர் கூற்றறியும் தருக்கோணாமலையின் தொன்மையையும் பொருத்த உண்மைகான்க. குரஞுடைய ஆட்சி மீனால் ஏற்பட்ட கலக்கம் ஓழியவே கந்தகவாமியாருடன் போருக்கு வந்த சேனை வீரருட் பலர் இங்கு தங்கக் கத்தர்காமம். தருக்கேதீச்சரம். தருக்கோணாசலம். மாந்தை முதல்ய இடங்கள் குடியேற்றனர். அதற்குச் சான்றாக இந்த இடங்களை அடித்துள்ள காடுகள் எல்லாவற்றையும் அரூய்ந்தால் உண்மையைக் காணலாம்.

வங்காளக் குடா நலப்பரப்பாய்ருந்த காலத்து. வடக் ஷக்கல் ருந்து வந்த மங்கோல் யருக்கும் தென் கழக்கல் ருந்த தமிழருக்கும் கலப்பு உண்டானதால். பறந்த ஒரு இளம் நாகரீகமும் கலைப்பன்னும் அழகும் நறமும் வாய்ந்ததாய் ருந்தது. அந்த வகுப்பார் மாந்தை என்னும் இடத்தை தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டுவெந்தனர். அவர்களே நாகர்கள் என்பர். சரத்தர அராய்ச்சியாளர். நாகர் குலத்துப் பெண்கள்

மகவும் அழகு வாய்ந்தவர்கள் என்பதைச் சூனது மனைவி பதும கோமனையையும், இராவணன் மனைவி மன்டோதரியையும், குபேரன் மனைவி சித்திரரேகையையும் எடுத்துப்பார்க்கின் விளங்கும். ஏறக்குறைய 8000 ஆண்டு கட்கு முன் நிகழ்ந்த இராமாயண நிகழ்ச்சிக்கும் திருக்கோணமலைக்கும் இராவணன் வெட்டு என்ற இடம் தொடர்பை உண்டாக்க வைத்திருக்கின்றது. அத்துடன் கன்னியாய் என்னும் வெந்நீருற்றின் கர்ணபாரம்பரைக் கதையும் தொடர்பை வலுப்படுத் துகின்றன. “எடுத்தவன் தருக்கை.....” என்ற திருக்கோணமலைத் தேவாரம் இதை நினைவுட்டுகின்றது. சிவபக்தன் குரபத்மன், சிவபக்தன் இராவணன், சிவபக்தன் அர்ச்கணன் இவர்களுடைய தொடர்பை குரபத்மன் காலத்திலிருந்து இராமாயண காலம், பாரதகாலம், முடியுடைய வேந்தர் காலம், மகாவம்ச காலம், பல்லவர் காலம், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கலேயர் கால நிகழ்ச்சிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாக இருந்து விளங்கும் திருக்கோணாசலம் பழும்பெரும் பெருமை வாய்ந்த ஓர் சிறந்த சிவதலம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

அத்தலத்திற்கு காலா காலத்தில் திருப்பணி செய்தும், குளங்கள் கட்டியும், மானியம் கொடுத்தும், கல்வெட்டு, செப்பேடுகள் வரைந்தும், நிர்வாகத்திட்டம் வகுத்தும் கொடுத்த புண்ணிய புருஷர்களில் முன்னிற்பவர் குளக்கோட்டன் என்னும் சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஓர் சிவபக்தன் அவன் செய்த பச நல்வினையுடன் சிவநல்வினையும் இன்னும் நின்று நிலவுவதைக் காணலாம். அவன் வரலாற்றுச் சுருக்கமே இந்த நூலாகும். இத்தலத்தின் பெருமையும் சிறப்பும் இந்தத் திருக்கோணமலைப் பட்டணத்தை அடுத்த பற்றுக்கள். கட்டுக்குளப்பற்று. கொட்டியாபூப் பற்று. தம்பலகமப் பற்றுக்களின் பூர்வசரித்திரங்களையும் ஆதாரமாக வைத்து ஆராய்ந்து பார்க்கின் ஒரு பெரிய சரித்திர நூலுக்கே வேண்டிய விழியங்கள் நிறைந்திருப்பதைக் காணலாம். இந்நாலின் ஆசிரியர்கள் கையாண்ட தலையங்கள் களும் அவற்றின் தொகுப்பு முறையும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இந்தத்தலத்திற்கு ஆராய்ச்சிச் சரித்திர நூல் இல்லாத குறையை இவர்கள் நிறைவேற்றியிருப்பதால் அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் ஏன் சரித்திர ஆராய்ச்சி உலகமும் நன்றி கூற வேண்டியகடமை ஒன்றுண்டு. அதைப்பெற்று அடுத்த பதிப்பில் மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து வரிவாக்கி பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பது எனது மனமார்ந்த ஆசையும். அவர்களின் விருப்பமும் ஆகும். அத்திருத்தொண்டினை செய்ய இறைவன் இவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அருளும்பாடி வேண்டுகின்றோம்.

பொருளாடக்கம்

அடக்கம்	பக்கம்
01. திருக்கோணமலையின் பெயர்க் காரணம்	1
02. புராண வரலாறுகள்	4
03. கி. மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்....	8
04. திருக்கோணேஸ்வரம் ஆதிகாலம்	13
05. போர்த்துக்கீசர் காலம்	18
06. பிரித்தானியர் காலம்	22
07. கோணேசர் ஆலயக் கல்வெட்டு	24
08. திருக்கோணேசர் சாசனம்	29
09. திருக்கோணமலைக் கோயில்கள்	33
10. கண்ணியா வெந்நீருற்று	40
11. சமூக வளர்ச்சி	43
12. திருக்கோணமலைத் தமிழ் புலவர்கள்	50
13. திருக்கோணமலை வரலாற்று மூலகங்கள்	56

திருக்கோணமலையின் பெயர்க் காரணம்

திருக்கோணமலைக்குப் பெயர்கள் பல உள்ளன. ஊர்களின் பெயர்கள் காலப்போக்கில் மாறிவருவது இயற்கையே. கோகண்ணம், திரிகோணமலை, திருக்கோணாதமலை, திருக்கொணாமலை, கோணமலை, கோணாமலை, மச்சேந்திரப்பவதம், மச்சேஸ்லரம். தெக்கணகலாசம், தென்கைலாசம், திருமலை என்பன இவ்வழியின் பல பெயர்களாகும். இப்பெயர்களைப் பற்றி ஈண்டு ஆராய்வோம்.

வங்க நாட்டில் (**BENGAL**) இலாத்த தேசத்தை சிங்கபாகு ஆட்சி செய்தான். அவனுடைய இரு பிள்ளைகளுள் விசயனே முத்த மகனாவான். விசயனும் அவனுடைய தோழர்களும் நாட்டுக்கு விளைத்த தீசெயல்கள் காரணமாக மரக்களத்திலேற்றி நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். விசயனும் அவனுடைய தோழர்களும் தம்பபன்னையை (புத்தளம்) அடைந்தார்கள். கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் விசயன் ஸழநாட்டை ஆட்சி செய்தானென்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது விசயன் ஸழநாட்டை முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்தான் விசயனுக்கு சந்ததி இல்லாத காரணத்தால் இலாத்த தேசத்தை ஆண்ட கமித்தனுக்குத் தூதனுப்பினான். கமித்தன் விசயனது உடன் பிறப்பாவான். கமித்தன் தனது இளைய மகன் பாண்டுவெக்தேவனை ஸழநாட்டுக்கு அனுப்பினான்.

பாண்டுவெக்தேவன் தனது உறவினர் உடன்கற்றம் உட்பட முப்பத்திருவருடன் கோகண்ணம் என்ற துறைமுகத்தில் இறங்கியதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. மகாவம்சத்தின்படி கோகண்ணம் என்ற துறைமுகம் மகாகந்தர என்னும் ஆறு கடலுடன் கலக்கும் இடத்தில் அமைந்திருந்தது. “மகாகந்தர என்பது சிங்கள மொழியில் பெரிய மலையென்று பொருள்படுகின்றது. சம நாட்டிலுள்ள ஆறுகளில் மிகவும் உயரத்தில் உதிகுகும் ஆறு மகாவலிகங்கையாகும். இலங்கைப் பஸ்கலைக் கழகத்தின் புதைபொருள் ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவர் கலாந்தி எஸ். பரணவித்தான் மகாகந்தர என அழைக்கப்பட்ட ஆறு இன்றுள்ள மகாவலிகங்கையாகும்.” என்று கூறுகின்றார். மகாவலிகங்கை திருக்கோணமலைக் குடாக்கலில் கலக்கின்றது. ஆகவே கோகண்ணம் என்று மகாவம்சத்தில் கூறுந் துறைமுகம் இன்றுள்ள திருக்கோணமலைத் துறைமுகமாகும் என்பது கலாந்தி எஸ். பரணவித்தானாவின் கருத்தாகும்.

கொணா (Gona) என்னும் சிங்களச் சொல்லும் கண என்னும் சிங்களச் சொல்லும் காலப்போக்கில் சேர்ந்து கோகண்ணம் என்று திரிந்தது என்பது சிலர் கருத்து கொணா என்பது மாடு என்றும். கணா என்பது காது என்றும் சிங்கள மொழியில் பொருள்படுகின்றது. சிவன் காளையை ஊர்தியாக உடையவன். ஆகவே நீண்ட காதுடைய காளை என்ற பொருள் அடிப்படையில் “கோண,” “கண்ண” என்ற சொற்கள் இரண்டும் காலப்போக்கில் திரிபடைந்து கோகண்ணமாக உருவாகிய தென்றும் கருதப்படுகின்றது.

இலங்கையின் வரலாற்று இதழில் பி. ஜி. பெரரா என்பவர் திருக்கோணமலை என்ற பெயரின் தோற்றத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

1. The name Trincomalee consists of three different words: 'Thiru Malai in Tamil meaning holy and hill

respectively, and kona is non other than Tamil rendering of the sinhalese Gona."

Vol. 1, No. 2. 1952.

"திருக்கோணமலை என்பது மூன்று சொற்களாலாகியது. திருமலை என்ற சொற்கள் தெய்வீகத்தையும், குன்றையும் கருதும். கோணா என்பது கொண (Gona) என்ற சிங்களச் சொல்லின் ஒலிப்பெயர்ப்பு ஆகும்." பாண்டுவசதேவனின் வருகைக்கு முன்பே காளையூர்தியனான சிவன் இவ்விடத்திற் கோயில் கொண்டார் என்பதைக் கூறந்துனரவாம்.

இந்துசாதனத்தில் இளைப்பாறிய கல்வியதிகாரி எஸ். ஜே. குணசேகரம் M. A. திருக்கோணமலையின் பெயர் சிங்கள மொழியுடன் தொடர்புடையது என்பதை மறுக்குமுகமாக இந்தியாவில் வழங்கும் கோகர்ணம் என்னும் தலத்தை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றார். தமிழில் கோன் என்பது அரசன், சசன் என்று பொருள்படும். ஆகவே திருக்கோணமலை யென்பது "தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த மலை" என்பது அவர்கள் கருத்தாகும் (s கோகர்ணம் என்று துளவநாட்டில் ஒரு சிவன் கோவிலிருக்க ஸ்ரது. கோகர்ணேகவரம் என்பது திருவாவடு துறையிலுள்ள ஒரு சிவன் கோயில்.)

ஆனந்த விகடன் தமிழ் அகராதியில் இவ்வூரின் பெயர் 'திருக்கோணமலை என்றும், 'திருக்குன்றாமலை என்றும், 'திருக்கோணமலை என்றும் 'கோணமலை என்றும், 'கோணமலை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருக்கோணமலை என்பதற்கு ஸழநாட்டிலுள்ள ஒரு சிவஸ்தலம் என்று விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

தெஷ்ண கைலாசம் என்று ஸ்கந்த பூராணமும், தென் கைலாயம் என்று தமிழ்ப்புராணங்களும் கூறுகின்றன. கைலாசத்திலிருந்து வாய்பகவானாற் பெயாத் தெறியப்பட்ட மூன்று சிகரங்கள் வீழ்ந்த இடங்களும் தென்கைலாயம் என்று கூறப்படுகின்றன.

* கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோணமலைப் பதிகத்தில் ஓவ்வொரு பாடல் தோறும் "கோணமாமலை அமரந்தாரே" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் இவ்வூரின் பெயர் கோணமாமலையென்றோ அல்லது திரு என்று அடை கொடுத்துத் திருக்கோணமாமலை என்றோ வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

**கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் சேக்கிமார் பெருமான் இயற்றிய பெரிய பூராணத்தில்

"ஆழிபுடை குழந்தொலிக்கும் ஸழந்தனில்
மன்று திருக் கோணமலை" என்றும்

s ஆனந்தவிகடன் துகராதி பக். 1048

¹பக். 1492, ²பக். 1499, ³பக். 1499, ⁴பக். 1056, ⁵பக். 1057

* Saiva Literature Page 33 வெள்ளொராணை

**மன்றாதிருக் கோணமா மலையின் மாதுமைசீர்

பெண்ணே கோணைப் பூராதன் - சிவநாமக் கரிவென்பா

“திருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழவிடையார்” என்றும் கூறியுள்ளார். சேக்கிழார் காலத்தில் இவ்வூர் திருக்கோணமலையென்றே அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது.

கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த உமாபதி^s சிவநாமக்கலி வெண்பாவில் * திருக்கோணமாமலையென்று கூறியுள்ளார்.

கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த மச்சபூராணத்தில் மச்சேந்திர பர்வதம் என்றும், மச்சேஸ்வரம் என்றும் இவ்வூருக்குப் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது.

* கி. பி. 1940 ஆண்டு வெளிவந்த திருக்கோணமலை வரலாறு என்னும் நூலில் இவ்வூரின் இயற்கையான பெயர் திருக்கோணாதமலையென்றும், திரிக்கோண மலையென்றும், திருக்கோணமலையென்றும் பழைய வழக்கில் உள்ளதென்றும் அவர் கூறியுள்ளார். அண்மைக் காலத்தில் உருவாகிய பெயரைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

TRINCONA	TREQUI MALE
TRINKENMALL	TRINCOEN MALE
TRINKILI - MALE	TRINQO MALLE

இன்று இவ்வூரின் பெயர் (TRINCOMALEE) றிங்கோமலி என்று வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

திருக்கோணமலை நீதிமன்றத்திலுள்ள பழைய கவடிகளில் திருக்கொணாத மலையென்றும், திருக்கோணாதமலையென்றும் இவ்வூரின் பெயர் காணப்படுகின்றது.

1956ம் ஆண்டு திருக்கோணமலையில் நடந்த தமிழரக்கட்சி மாநாட்டை செய்தித்தாங்கள் “திருமலை மாநாடு” என்று எழுதி வந்ததால் திருக்கோணமலைக்குத் திருமலை என்ற பெயரும் வழக்கில் வரலாயிற்று.

திருக்கோணாதமலை என்பதே இவ்வூரின் இயற்கையான பெயரெனக் கொள்ளலாம். திருக்கோணாத மலையென்பது எக்காலத்தும் செல்வம் குறையாத மலையென்ற பொருளைத்தரும். திருக்குன்றா மலையென்றாலும் அப்பொருளையே தருகின்றது. கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் திருக்கோணமலையென்ற பெயரே இவ்வூருக்கு நிலைபெற்றுள்ளது.

*மன்னுதிருக் கோணமாமலையின் மாதுமைசேர்

பென்னே கோணேசப் பூராதன - சிவநாமக் கவிவெண்பா

**நிலைக்கு நான்மறை தவத்தான பூரூர் திருக்கொணாமலை தலத்தாரு கோடூரம் -திருப்புகழ்.

^sThe History of Trincomalee by Leut - Colon1 G. P.
Thomas R. A. - Page 1.

புரண வரலாறுகள்

சிவபெருமான் திருக்கைலாய மலையில் உமாதேவியாருடன் காலை ஊர்தியனாக வீற்றிருந்தார். தேவர்கள் வணங்கி நின்றனர். பிரமாவுக்கு படைத்தல் தொழிலையும், திருமாலுக்கு காத்தல் தொழிலையும், உருத்திரலுக்கு அழித்தல் தொழிலையும், ஆதிசேடனுக்குப் பூமியைத் தாங்குந் தொழிலையும் தந்தோமென இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளினான். இதனைச் செவியற்ற காற்றின் செல்வன் “என்னிலும் ஆதிசேடன் வலிமையுடையவனோ?” என வினவினான். ஆதிசேடன் கோபத்துடன் “என் உணவாகிய உனக்கு என்ன ஆற்றல் உண்டு?” என்றான். உன்னைப் போல நான் கருடனுக்கு அஞ்சேன் என்றான் காற்றின் செல்வன். இருவருக்கும் போர் முண்டது தேவர்களின் ஆணைப்படி ஆதிசேடன் திருக்கைலாய மலையை இறுகப்பற்றினான். காலின் முதல்வன் தன் பேராற்றவினை வெளிப்படுத் தினான். அண்டமும், வையகமும் நடுங்குற்றன. தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கினர். இறைவனின் திருவடியை தொழுது வேண்டினர். !

இறைவன் திருமொழிப்படி தென்கைலாயத்தில் வட கைலாயத்து அழகெல்லாம் போலிய கைபுனைந்துற்றாக கவின்பெறு ஒவியம்போல கைலாய பீடத்தை அமைத்தான்

குமரிக் கண்டம் மிகவும் சிறப்புடையது. தென் திசையிலுள்ளவர்களைக் காப்பாற்ற நான் உள்ளங் கொண்டேன் என இறைவன் ஆதிசேடனுக்குக் கூறினார். ஆதிசேடன் தனது ஆயிரம் தலையில் மூன்றினைச்சாய்த்து இறைவன் திருமொழியைச் செவிக் கொண்டான். அப்போது வாயுதேவன் திருக்கோணை சிகரத்தையும் வேறு இரண்டு சிகரங்களையும் பறித்தெடுத்தான். இறைவன் கட்டளைப்படி திருக்கோணை சிகரத்தை ஈழத்தின் கீழ்த்திசையில் கடற்கரையில் வைத்தான். ஒரு சிகரத்தைச் தொண்டை நாட்டிலும், மற்றையதைச் சோழநாட்டிலும் வைத்தான்.

கோயில் அமைப்பு

திருக்கோணை பீடத்திலே ஒன்பது வீதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. முதலாவது நவரெத்தின வீதியில் பரமானந்தம் என்னும் ஆலயம் உண்டு. இரண்டாவதாகிய மரகத வீதியில் புத்தியென்னும் சக்தியோடு கூட மகீஸ்வரன் கோயில் கொண்டுள்ளான் சூரியகாந்த வீதியில் பதினொரு உருத்திரர்கள் வசிப்பார்கள். சந்திரகாந்தப் பிரகாரத்தில் சிவசொருபமுள்ள ஜம்பத்தோரு சக்திகளும் வசிக்கின்றன. மாணிக்க வீதியில் நடராசப் பெருமானும் ஏழுகோடி மகாமறைகளும் உண்டு. படிகரெத்தின வீதியில் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைவார் முதலானவர்கள் உள்ளார்கள். நீல ரெத்தின வீதியில் அளவுற்ற பிரமரும், திருமால்களும், உருத்திரர்களும் வாழ்வார்கள். கவர்ண வீதியில் அமரர், சித்தர் முதலான பதினெண்கண்த்தவர்களும் வாழ்வார்கள். இரசத வீதியில் பிரணவமயமான வெள்ளையானைகளும், நால்வேத உருவமாக அநேக குதிரைகளும், பூதகணங்களும் வசிக்கும்.

திருக்கோணம் மலையிலே ஏழு குகைகள் உண்டு. வடக்குக் குகையில் அகத்தியர். புலத்தியர் முதலாய் முனிவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். வடமேற்குக் குகையில் நாகலோகங் செல்ல வழியுண்டு. வடகிழக்குக் குகையில் மோட்ச வீடு இருக்கின்றது. மேற்குக் குகையிலிருந்து மகாவலி கங்கை பெருக்கெடுக்கின்றது. தென்மேற்குக் குகையில் வெள்ளியினால் அமைந்த கோவில் உண்டு. மேற்குக் குகையில் இரத்தின தீர்த்தமும். கிழக்குக் குகையில் மவுத்தக தீர்த்தமும் உண்டு.

மச்சேந்திர மலை

சீவனிடத்தில் வரங்கள் பெற்ற இரண்யன் தேவர்களுக்கு இடுக்கண் விளைத்து வந்தான். தம்மைப்பாதுகாக்க மந்திரசக்தியுள்ள கங்கணத்தைக் கையில் அணிந்திருந்தனர். இரண்யன் அக்கங்கணங்களை அறுத்துக் கடலில் இட்டுத் தன் குருவாக்ய சுக்கிராச்சாரியாரைக் கொண்டு மந்திர சக்தியை ஒழிப்பித்தான். அப்போது தேவர்கள் திருக்கோணமலைக்கு வந்து கோண நாயகரிடம் முறையிட்டனர்.

கோணநாயகர் கட்டளைப்படி திருமால் மீன் உருக கொண்டு கங்கணங்களை மீட்டுத் தேவர்களிடம் கொடுத்தார். திருக்கோணமலைக்கு முன்பாகத் தலையையும் தீரிக்கட பார்வதத்துக்கு நேராக வாலையும் வைத்து தாம் எடுத்துக்கொண்ட மச்சக் கூட்டை விட்டு வெளியே வந்தார். அம் மச்சக்கூடானது பெரிய மலையாக வளர்ந்து திருக்கோணமலையிடன் ஓன்று சேர்ந்திருக்கின்றது. அந்நாள் தொடக்கம் அம்மலைக்கு மச்சேந்திர பார்வதம் எனவும் மச்சேந்திரமெனவும் பெயர்கள் உருவாயின.

திருக்கரைசைப் புராணங் கூறும் செய்தி

உமாதேவியர் இமவானுக்குப் பின்னையாகப் பிறந்து திருக்கலையத்து லிருந்து யோகநிலையிலிருக்கும் சிவபிரானை நோக்கத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். இந்திரன் முதலாய் தேவர்கள் அனைவருடு சிவபிரானிடம் வந்து குரபதுமன் செய்யும் துன்பங்களை முறையிடு செய்தனர். “இமய பருவதத்திலிருந்து என்னை நோக்கி தவஞ்செய்யும் பார்வதியைத் திருமணங்செய்து உங்களுக்கு இடுக்கண் செய்க்கன்ற குரபதுமன் முதலிய அகர்களையெல்லாம் அழிக்கும் பொருட்டு ஒரு மகனைத் தருவோம்” என்று சிவபெருமான் தேவர்கட்டு திருவாய் மலர்ந்தருள்ளார். பின்னர் சிவபெருமான் இடப்பேரவைப் பார்த்து நாம் திருமணத்தின் பொருட்டு இமய பருவதத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டியிருப்பதால் பிரமா, விட்டுனு. இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் இரிசிக்கூட்டங்களுக்குந் தெரிவித்து வருக எனக் கூறியருள்ளார். தேவர்கள் முனிவர்கள் அனைவருந் திருக்கலைசாத்தில் வந்து கூடினார்கள். அப்போது வடத்தைச் தாழ்ந்து. தென்தைசை உயர்ந்தது. தேவர்கள் அச்சங்கொண்டனர். இன்றவனிடந் தங்களைக் காப்பாற்றும்படி முறையிட்டனர். இறைவன் விட்டுனுவை நோக்கி நமது திருமணக் கோலங்காறும் பொருட்டு ஏழு கடல்களையும் உள்ளார்கையில் அடக்கிய அகத்திய முனிவர் இவ்விடம் வந்ததால் வடத்தைச் தாழ்ந்து

தென்திசை உயர்ந்தது. ஆகையால் அம்முனிவனை இவ்விடம் வரவழைக்க என்று கூறினார். விட்டுனு அகத்தியரை அழைத்து வந்தார். நீ இவ்விடம் வந்ததால் வடதிசை தாழ்ந்தது. அதனால் உன் இருப்பிடமாகிய பொதிகை மலைக்குச் செல்க. தெக்கண கைலாயத்திற் கண்மையிலுள்ள கரைசையம் பதியிலும் மறைசைப் பதியிலும் நமது திருமணக் கோலக்காட்சி காணப்பெறுவாய் என்று இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அகத்தியர் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விடம் விட்டு நீங்கினார். அதன் பின்னர் அகத்தியர் ஸமாட்டையைடந்து தெக்கண கைலாயத்திற் கண்மையில் உள்ள திருக்கறைசையம்பதியை அடைந்து விகவகர்மாவையழைத்து ஆலயம் சமைப்பது இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து வழிபாடு செய்தார். சிவலிங்கத்திலிருந்து உமாதேவியாரோடு திருமணக்கோல வடிவங் கொண்டு அகத்தியருக்குக் காட்சி கொடுத்தார்.

தில்விபாம மணிச் சருவ நீர்த்தழுவை பாவறுஞ்சே
அவ்விழைக்குத் திருநாம மருவிரி செய் தத்தவத்திற்
நவவிலே ஏது வேய சம்ரிவையாற் தா விந்தநக்
கல்வையூற நவத்திருக்க கண்மைப் பீர் தா விந்தநான்.
நிலக்கனுஷர் பூரவாய் தா வாச் சருக்காம் -17

இராவணரம் திருக்கோணைகவரமும்

இராவணன் பதினாயிரம் ஆண்டுகள் தவஞ்செய்து ஒப்பற்ற வரங்களைப் பெற்றான். தமையனான குபேரனிடத்தில் இலங்கையின் அரசரிமையைக் கைக் கொண்டு பாவபுன்னியங்களைச் சிற்றும் நோக்காது. தேவர்களைத் துன்புறுத்த கொடுந்கோண்மை புரிந்தான். ஒரு நாள் அவன் அன்னை கைகேகி நெற்குற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அன்னையே! நான் மூவல்குக்கும் அரசன். நீ எக் காரணத்தினாலே உன் உடலை வருத்துகின்றாய்? என்றான். மகனே! நான் சிவலிங்கப் பெருமான் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பு மிகுந்தியினால் அவருடைய திருவுருவத்தை மாவினாலே நாளொன்றுக்கு ஆயிரஞ்செய்து மகாவலிகங்கைக் கரையில் வைத்து வழிபட்டு பின்னர் அந்தச் சிவலிங்கங்களை மகாவலிகங்கையிலிடுவது வழக்கம். நாளைக்கு மாவில்லை. ஆகவே இன்று நெற்குற்றுகின்றேன். எனத் தாய் உரைத்தான். நீ சிவலிங்கப் பெருமானைப் பூசிப்பதற்கு அவரைப்போல மாவினால் என் உருவஞ் செய்ய வேண்டும்? இதோ நான் திருக்கைலாய மலைக்குச் சென்று சிவபிரானிடத்தில் ஓரிலிங்கம் பெற்று வருகின்றேனன்று கூறித் தனது இரத்தில் ஏறிக் கயிலைய் கிரியை அடைந்தான். சிவபெருமானை நோக்கி உள்ளங் குழைந்து உருகி வழிபாடு செய்தான். அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு முதிய அந்தனை வடிவம் எடுத்து தசக்கிரீவனுக்கு அவன் விரும்பிய சிவலிங்கத்தைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். வரும் வழியில் தேவர்களின் குழ்ச்சியினாலும். வாயு பகவானின் செயலாலும் இராவணனுக்குச் சலவாதையுண்டாகியது. அப்பொழுது அந்தனை வடிவில் வந்த விநாயகரிடம் இலிங்கத்தைக் கொடுத்துச் சென்றான். விநாயகர் பூமியில் சிவலிங்கத்தை வைத்துவிட்டு மறைந்தார். அவ்விடத்தில் பெரிய ஆலயமும் அதனுள்ளே தான் கொண்டு வந்த சிவலிங்கமும் இருக்கக் கண்டான்.

இராவணன் மீண்டு சிவலிங்கம் பெற்றுத் திரும்பும்பொழுது சலவாதை உண்டாக்யது. அந்தனைச் சிறுவன் வேடத்தில் வந்த விநாயகர்டம் கொடுத்துச் சென்றான். மும்முறை அழைத்தும் இராவணன் வராத காரணத்தால் சிறுவன் சிவலிங்கத்தை எடுக்க முடியவில்லை. மீண்டும் திருக்கைலாயத்துக்குப் போகும் வழியில் விட்டுண்ணாலும் ஒரு வயோதிப் பூமியில் அந்தனை வடிவிற் தோன்ற கூடும். இராவணனால் சிவலிங்கத்தை எடுக்க முடியவில்லை. மீண்டும் திருக்கைலாயத்துக்குப் போகும் வழியில் விட்டுண்ணாலும் ஒரு வயோதிப் பூமியில் அந்தனை வடிவிற் தோன்ற கூடும். இராவணன் தெட்சனை கைலாயம் எனப்படும் திருக்கோணமலைக்கு வந்து இறைவனை வழிப்பட்டு நின்றான். இறைவன் காட்சயனிக்காததால் கோபங்கொண்டு மலையின் கீழ் இறங்க மலையைக் கட்டிப்பிடித்து அசைத்தான். மலை சுற்றும் அசையவில்லை. வெளியே வந்து மலையின் தெற்குப் பகுதியில் பாரி னால் ஒங்கி வெட்டினான். மலையின் ஒரு சீற்றுண்டு உடைந்து மேற்குப் பக்கம் போய் விழுந்தது. வானும் இரு துண்டாகியது. அதன்பின் மலையின் கீழாக இறங்க மலையைத் தூக்கினான். மலையைசுந்தது. அன்னமின்னை அம்மையும் தேவர் முதலானாரும் துறுக்குற்றனர். பின்பு கோணநாயகர் தும் பெருவிரலால் மலையை ஊன்றினார். மலை தசக்கிரிவனை நகக்கியது. அவன் கடல்நூள் அமிழ்ந்தினான். இராவணன் இறந்தான். என்று என்னர் அவன் தேரையுங் கடல்ல் அமிழ்த்தத் தேவ்யகள் ஆணந்தக் குத்தாடினர்கள். சிலகாலஞ்சு சென்றபின் இராவணன் கடல்நூள் இருந்து வெளியே வந்து கோணநாயகரிடம் தன் குற்றும் பொறுக்கும்படி வழிப்பட்டு நின்றான். கோடூ வாயிலில் நின்று தன் தலையொன்றையும் தசை நூர்களையும் கையையும். வீரல்களையும் கொண்டு வீணையமைத்து “சாமவேதத்தை” இன்னிசையோடு பாடி இறைவனை மக்ஞவித்தான். இறைவன் மக்ஞந்து ஒரு வானும் தேருங் கொடுத்து ஒர் இலிங்கமும் நந்து விடைகொடுத்தார். இராவணன் பின்னும் பன்முறை துதித்து அங்விடம் விட்டு நீங்கினான்.

இராவணன் அந்தனர் வடிவங்கொண்ட விட்டுண்ணு மூர்க்கத்தையைச் சந்தத்து இலங்கூவின் தலைநகரில் ஏதேனும் விசேட நிகழ்ச்சிகள் உண்டோவெனக் கேட்டான் அவர் இராவணனின் அன்னை இறந்துவிட்டாளோக் கூறினார். இச் செய்தி கேட்டு இராவணன் துன்புற்றான். இச் சிவலிங்கத்தை என்செய்வேணேவோக் கூறி துன்புற்று நின்றான். சிவலிங்கத்தை அந்தனரிடம் கொடுத்தான். அந்தனை அதை திருக்கோணா சலத்தில் வைத்துப். “பூமியில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இயற்கை” எனக்கூற இராவணனைத் தேர்ந்றார். இலங்கையின் பெருமையும் இதன் கண்ணுள்ள கழன்மலை திருக்கோவில். சிவனொளிபாதம். கதிரைமலை. கீரிமலை. உகந்தமலை. திருக்கேதீசுவரம். கரைசையம்பதி. வெருகலஸ்பதி. அகியவற்றில் புனிதத்தன்மையையும் பெருமையையும் இவற்றுக்களைல்லாம் தெக்கண கைலாசமே சுற்றுத்து. இத்தலத் துக்குரிய மரம் “கவேத கூவிளம்” என்றும் தீர்த்தம் “பாபநாச தீர்த்தம்” என்றுங் கூறினார்.

கி. மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்.....

“ஸஸ்வர சிருஷ்டியென்றும் பிரம சிருஷ்டியென்றும் சிருஷ்டி இரண்டு வகையாக அமைகின்றது. இறைவன் முதல் சிருஷ்டித்தது ஸஸ்வர சிருஷ்டியாகும். பிரமன் ஸஸ்வர சிருஷ்டியைக் கண்டு அவனது ஆணைப்படி சிருஷ்டித்தல் பிரம சிருஷ்டியாகும். இவ்விருவகை சிருஷ்டியுள் முதலாவதான ஸஸ்வர சிருஷ்டியில் சிவகண்த் தலைவராவர். ஸ்ரீ ஞேநுக தாருகர்கள். இவர்களில் ஸ்ரீ ரேநுக நாதர் என்பவர் பிரமசிவத்தினது ஆணைப்படி வீரசை தர்ம பிரதிஷ்டார்த்தமாய். கொல்லீ பாகத்தில் விற்றிருக்கும் சோமேசலிங்கத்தில் உற்பவித்து தக்ளிஜயங் செய்யும் காலையில் முதன் முதல் பொதிகையைடைந்து. அகத்தியருக்கு சித்தாந்த சிகாமணியை உபதேசித்தார். அதன் பின்னர். இலங்கையை அடைந்து சிறந்த சிவபக்தனாகிய இராமனின் இளைய தோன்றுளாகிய விட்டனைனின் விழுப்பத்தின்படி ஒரே முகர்த்தத்தில் மூன்று கோடி லிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டி செய்தார்” என்று சித்தாந்த சிகாமணி கூறுகிறது.

ஸிலைகாடி யனம் பழுவாஷ செம்பாஷக் ஸ்ரீவாஸாவ

வெலைகாடி யகந்திரப்பி நூற்றுக்கோடி யாலெழும்

தவகோடி ஸி வாரி நூற்றுக்கோடி வோடியாக

நவகோடி சிவாலயங்க் கால்வாயிப்பிலிலார் காந்தாரம்

இராமாயண காலம் கி. மு. 6000 ஆண்டுகள் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருது கின்றார்கள். எனவே இந்றைக்கு 8000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது இராமாயண காலமாகும். இந்றைக்கு 8000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஈழநாட்டில் சைவம் (சிவவணக்கம்) நிலைபெற்றிருந்ததென்பது இதனால் மெய்யாகின்றது. சைவம் நிலைபெற்றிருந்த காரணத்தால் தமிழும் ஈழத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும்.

உ-லகப் பழைமையான மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் என்னப்படுகின்றது. உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் முத்த மொழி தமிழ் மொழியென்று ஆராய்ச்சி வலுவடைந்து வருகின்றது. இந்தயாவிலிருந்து ஈழம் ஏற்ததாழ முப்பது மைலே காலாற் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இராம இலக்குமணாரும் அவர்களது படைகளும் கற்களைக் கொண்டு பாலம் அமைத்து ஈழம் வந்ததாக இராமாயணச் செய்தியால் அறியலாம். அதனால் இராமாயண காலத்தில் பாரதமும் ஈழநாடும் சீல கல்தூரமே கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததென்பதை உய்த்துணரலாம். இக்காரணங்களால் சைவமும் (சிவவணக்கமும்) தமிழும் ஈழநாட்டில் கி. மு. 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நிலவியிருந்திருக்கின்றது என்று ஏறுவாறு கூறலாம். இராமர் திருக்கோணைக்கூவரத்தில் வழிபாடு செய்தார் என்று செவிவழிச் செய்தி கூறுகின்றது.

திருமூலர் கி. மு. 6000 ஆண்டு முதல் கி. மு. 100 ஆண்டுகள் வரை. 5900 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார் என்றும் நீண்டகாலம் உயிர்வாழும் உபாயத்தை அறிந்திருந்தவர் திருமூலர் என்றும். அவர் நாலிலேயே அகச்சான்றுகள் உள்ளன. என்றும் கழகப்புலவர் சித்தாந்த பண்டிதர் திரு. இராமநாதப்பிள்ளை (திருமந்தரம். பக். 80 ஜூன் 1957) கூறுகிறார். திருமூலர் காலம் கி. பி. 600 க்கு முற்பட்டதென்று டாக்டர்

ய. இராமாணிக்கும்பீர்வை (பல்லவர் வெள்ளுற பக் 308) கூறுகிறார். தீர்த் தி. சி. கந்தவத்ய பிர்வை கீ.வி. ஜப்தாம் பூர்ணாண்டு (புமிக்குப் பல்லவர் அகாராதி பக் 224) என்ற கூறுகிறார். வளிபினை வாங்கி வெய்த்தி டைக்கிள் பளின் கொத்துவுக் காபம் படிக்கினும் பிஞ்சாம் வெளியிடக் குடும்பின் திடுவரை பெற்றால் வளிபினும் வேட்டு வளியினுமாகே -551

நீல நிறங்கை நேரிழை பாலோடும்
சாலைம் புல்லிஸ் சதவென் நிறுப்பார்க்கு
ஞாலையறிய நடரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவர் பழாந்தி பாகனையே -718

எங்கே இருந்தினும் பூி இத்திலே
அங்கே பறுபுசும்பு ஜக்ஷைக் குபிலில்லை
அங்கே பிழத்தது விட்ட னவுஞ் செல்லச்
ஏங்கே குறித்த தலைவரங்காமே. -552

அண்டஞ் கநுங்கில் அதங்கோ உபிலில்லை
பின்ட ஒட் கநுங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்ட கநுங்கில் உபாயம் பலை
கண்ட ஏகநாத் தாபாவிட மாகே. -715

நாட்டும் இரண்டும் நடுஸுக்கில் கைத்திடில்
வாட்டும் இல்லை மதைக்கும் அபிலில்லை
ஒட்டும் இல்லை உணர்வில்லை நானில்லை
தேட்டும் இல்லை சிவகளை அாகே -584

ஏராறு கால்கொண்டு ஏழுந்த புவிகையும்
போயாற் கட்டிற் பெருத்துண வல்லிரேல்
நீாபாறுமும் நீலமாபாறுத் தாண்டும்
போது காபம் பிராண்நந்தி ஆகனையே -702

ஏற்றி இருந்தி இருகாஞும் பூரிக்கும்
காற்றைப் பிடிக்குஞ் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குஞ் கணக்கறி வாஸர்க்குக்
காற்றைப் புதைக்கும் குபிபாது வாகே -553

மூல நாட ஸுந்தர் டலக்குச்சியுன்
நாலு வாசல் நடுவுள் இருப்பாரிக்கான்
மேலை வாபில் வெளிபூக்க கண்டின்
கலன் வார்த்தை கணாவினும் இல்லையே -602

உடம்பு ருபியில் உபரார் அபிவன்
தீடும்பு பெய்த்துானம் சேரவும் மட்டும்
உடம்பு வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடம்பு வளர்த்தேன் உபிர் வளர்த்தேனே. -704

திருமந்திரத்தில் காணும் இவ்வகச் சான்றுகளால் திருமூலர் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார் என்பது உய்த்துணர்க்கடியதாய் அமைகின்றது. யோகத்தின் உயர்வை இன்று அறிவியலாரும் ஒப்புக்கொள்கின்றார்கள்.

திருமூலர் சமுநாட்டைச் “சிவபூமி” யென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அகத்துக் காணப்படும் இடைகலை. பிங்கலை இரண்டும் பூற்து முறையே பொன்மலையாகவும். இலங்கையாகவும் கொள்ளப்படும். நடுநாடியாக சுழுனை தில்லைவனம் எனப்படும். நடு நாடியே எல்லாவற்றையும் நடத்துகின்றது. அதுபோல் பூற்துத் தில்லைவனம் பொன்மலை முதல் இலங்கையீராகக் கொள்ளப்படும்.

இடைபிங் கலையிம் வானோ டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை
கடவுந் தில்லைவனங் கைகண்ட மலம்
படர்வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமன்றே

-2708

திருமூலர், மூலன் என்னும் பெயருடைய மாடுகள் மேய்ப்பானின் உடலிற் புகுந்தாரென்றும். அதன் பின்னரே திருமூலர் என்ற பெயர் அமைந்ததென்பதை அவர் வரலாற்றால் அறிகின்றோம். ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு பாட்டாக 3000 ஆண்டுகளுக்கு 3000 பாடல்கள் பாடினாரென்பது திருமந்திரம் நால் வளர்த்த வரலாறாகும். எனவே இப்பாடல் ஏற்ததாழ கி. மு. 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாடிய பாடலாக அமையலாம். இந்றைக்கு ஏற்ததாழ 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் சமுநாட்டில் சிவ வணக்கம் (சைவம்) சிறப்புற்றிருந்ததென்பதை திருமூலர் திருமந்திரத்தால் உணர்ளாம்.

மேரு நடு நாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூரு மிவ் வாளின் இலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத் தூ
டேறுஞ் சுழுனை இவை சிவபூமியே.

- திருமந்திரம் 2701.

அண்டத்துள் நடு ரேகையும் (**Equator**) பிண்டத்துள் கடு முனையும். அண்டத்துள் இதன் வட அயன் வரைகளும் பிண்டத்துள் இடைகலை பிங்கலை நாடுகளுமாகும். இலங்கையில் மேருவின் குறியைப் பார்க்கலாம் முத்திய ரேகையும் பூமியின் அட்சரேகையும் கூடுமிடம்: அதுதான் இலங்கை தில்லைவனம் மலையம் இவை பூமியின் நடுநாடியில் (**axis**) இருக்கின்றன என்பதை திருமந்திரம் குறிக்கின்றது.

திருமூலர் இலங்கையை சிவபூமியென்றும் இலங்கையில் மேருவின் குறியைக் காணலாம் என்றும் கூறியிருக்கின்றார். பூராண வரலாற்றின்படி காற்றின் செலவன் தாக்கி ஏறியப்பட்ட மூன்று மலைச்சிகரங்களில் ஓன்றே திருக்கோணமலையிலுள்ள கோணேசர் மலையைகும். கோணேசர் ஆலயம் உலக்லேயுள்ள வழிபாட்டுத்தலங்களுள் மிகவும் பழைமையான தொன்றைப்படும். திருக்கோணமலை நாகரிகமும்

மொகஞ்சதாரோ நாகரிகமும் ஏறக்குறைய ஒரே காலத்தனவென்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கின்றனர்.

இற்குறக்கு 560 ஆண்டுகளுக்கு முன்ன் வாழ்ந்த கவிராஜர் என்பார் தாழியற்றிய கோணேசர் கல்வெட்டென வழங்கும் கோணேசர் சாசனத்தில் குளக்கோட்டன் காலம் *கலியுகம் பிறந்து 512 ஆண்டுகள் சென்றபின்னர் என்று கூறுகின்றார். ஆகவே குளக்கோட்டன் காலம் கி. மு. 2588 என்று கொள்ளலாம்.

உபநிடதம் வேதங்களின் முடிவுப்பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன. உபநிடத் வள்ளால் கருத்துடன் பக்கத்தேயிருந்து கேட்பது என்று பொருள்படுகின்றது. பழங்காலத்தில் மாணவர் ரிஷிகளை அடைந்து அவர்களது பாதத்திலிருந்து கற்றனர். அவர்கள் கூறிய உண்மைகளே உபநிடதமாகும். 108 உபநிடதங்கள் உள்ளதென்று முத்திகா என்னும் உபநிடதம் கூறுகின்றது.

பிரம்மா, ஆண்டா என்னும் விடயங்களைப்பற்றியே உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. உபநிடதம் போதிக்கும் உண்மைச் சுருக்கமாகப் பறப்பிரமம் என்ற சொல்லால் சுட்டலாம். உபநிடத் காலம் கி. மு. 800 - 600 வரையென்று இந்தியா ஒரு பண்பாட்டு வரலாற்றுச் சுருக்கம் என்ற நாளில் எச். இ. உரோலின்சன் கூறுகின்றார். பிருக்கதாரன்ய உபநிடதமும் சாந்தோக்கிய உபநிடதமும், மிகவும் காலத்தால் முட்பட்டவையாகும். இலங்கை ஸ்ரீ விராடபுரட்டனது இடைநாடி ஸ்தானமாகுமென்று சாந்தோக்கிய உபநிடதம் கூறுகின்றது.

கி. மு. ஜந்தாம் நாற்றாண்டில் விஜயன் வருவதற்கு முன்ன் சமுநாட்டில் சைவம் செழிப்பற்றிருந்ததென்பதனை வண. வல் பொல இராகுல என்பவர் எழுதிய இலங்கையில் பெள்த வரலாறு (பக்கம் 44) என்னும் நாளால் அறியலாம் விஜயனின் வருகைக்கு முன்னரும் பின்னரும் சமுநாட்டில் சைவம் சிறப்புற்றிருந்ததென்றும் வண வல்பொல இராகுல கூறியுள்ளார். இந்தகர் (திருக்கோணமலை) சமுநாட்டில் தமிழர்கள் ஆதியில் குடியேறிய முதன்மையான இடங்களில் ஒன்றாகும். (**The town was one of the first tamil settlements in Ceylon - Encyclopaedia Britanica Vol.22 Page 477**) என்று என்சைக்கலோ பீட்யா பிரிட்டானிக்காவில் 22ம் தொகுதியில் காணப்படுகின்றது. பெள்தம் சமுநாட்டுக்குப் பிரவ முன்னரும் பாவிய பின்னரும் சைவ சமயம் சிறப்புற்று விளங்கியது என்பது வரலாற்று உண்மையாகும். ஆகவே விஜயன் வருவதற்கு முன்னரும் விஜயன் காலமாகிய கி. மு. ஜந்தாம் நாற்றாண்டிலும் திருக்கோணமலையில் திருக்கோணேசர் ஆலயம் ஈடு இணையற்று விளங்கியிருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

*குறித்து கவி பிறந்தங் கூறு புராப்தி
விரிவன் காண்டு சென்ற சென்னர்
பிரித்தி பாதமாறி விரைந்தாந்
தேதி திருக்கள் புணர்ந்த நாளிரி
புறநித, பும் முபொமாஞ் சிவகந்தமுஷ
கோறுறும் தேதி விதி
பிரித்தி ஏத்தன மணிமதியிலும் பாவநா
சாம் காலைபும் புறந்தான் போலோன்

யாழ்ப்பானை வைபவமாலை என்னும் நூலில் மயில்வாகனப் புலவர், "குடிகளை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் ஞாக்கத்தனால் விஜயராசன் சமய வழிபாட்டைக் குறித்துச் சனங்களுக்கு இவ்டங் கொடுத்திருந்துந் தன் சமயாசார ஒழுக்கத்தைத் தவறாயற் காத்துக்கொண்டான். அரசாட்சியை ஆரம்பிக்க முன்னாலே விஜயராசன் தன் ஆட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களை எழுப்பிக்கொண்டான். கீழ்த் திசைக்குத் தம்பலகமத்துத் கோணேசர் கோவிலை நிறுவி" (பிரதிபேதம் - புதுப்பித்து) என்று கூறினார்.

இவர் கீழ்த்திசைக்குத் தம்பலகமம் கோணேசர் கோவிலை நிறுவியதாகக் கூறுவது பொருத்தமாகத் தோன்றுவில்லை. கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் காலத்தில் தம்பலகமம் கோணேசர் கோவில் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டதற்கு வேறு சான்றுகளுள், இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் திருக்கோணமலையில் கோணேசர் ஆலயம் இருந்ததென்பதற்கு ஆதாரங்கள் முன்னர் திருக்கோணமலையில் கோணேசர் ஆலயம் இருந்ததென்பதற்கு ஆதாரங்கள் முன்னர் திருக்கோணமலைத் திருக்கோணஸ்வரமாகும். விஜயன் சிவவணக்கத்தைத் தழுவிய வன் என்பதை மகாவம்சத்தால் உணர்லாம்.

க. மு. 180ம் ஆண்டில் வாழ்ந்த ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்பார் அகநாநாறு 307ம் பாட்டில் "கடவள் போகிய கருந்தாட்கந்து" என சிவலிங்க வழிபாட்டைக் குறித்துள்ளார். இவர் காலம் பரணர் காலம் ஆகும். ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் சிவலிங்க வழிபாட்டைப்பற்றிக் கூறியதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதுவரை ஆராய்ந்த செய்திகளால் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் பழைமையை அறிகின்றோம். க. மு. 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாரே திருக்கோணேசர் ஆலயம் சிறப்புற்றிருந்ததென்பதனை ஒருவாறு உணர்லாம். இவற்றால் திருக்கோணமலைப் பகுதியில் மிகப்பழங் காலந்தொட்டு சைவம் நிலைபெற்று வந்ததென்பதையும் இப்பகுதியில் நாகரிகமடைந்த மக்கள் தொகுதியினர் வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் உய்த்துணர்க் கூடியதாயிருக்கின்றது.

திருக்கோணேஸ்வரம் அதி காலம்

கவிராசர் இயற்றிய கோணேசர் கல்வெட்டின்படி கோண்நாதர் கோயிற்றிருப்பனிக்கு வேண்டிய பொருட்களைக் கஜபாகு மன்னன் என்பவன் சேழித்து வைத்தான்ன அறிகின்றோம். இவ்வரசன் அனுராத புரியிலிருந்து கி. பி. 114 தொடக்கம் 136 வரையும் ஆட்சி புரிந்தான். இவனை முதலாம் கஜபாகு என இலங்கை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அழைப்பார்கள்.

சேரன் செங்குட்டுவன் வஞ்சியில் பத்தினித்தெய்வமாகிய கண்ணகிக்கு கோவிலெடுத்து விழா வெடுத்த காலத்தில் அவ்விழாவிற்குக் கடல் குழ் இலங்கை கயவாகுவும் சென்றிருந்தாரென்று இளங்கோவடிகள் எழுதிய சிலப்பதிகாரத்தால் அறிகின்றோம். சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்தில் வாழ்ந்தவன் கடல் குழ் இலங்கைக் கயவாகு என்பதும் அவனே முதலாம் கயவாகு என்பதும் சரித்திரச் செய்தியாகும்.

கவிராசர் உரைநடையில் எழுதிய கல்வெட்டுப் பகுதியில் “திரு மருவு கயவாகு மகாராச்சனும் தனது படை மலூஷுரும் மகாவலிகிங்கை அருகாக வெகு விசாலமான வெளியிந்திருத்தி அதற்குடை அணைகளுங் கட்டுவித்து 1950 அவனு நெல் விதைப்புத் தரையும் திட்டம் பண்ணினார். பத்துக்கொன்று அடையும் எடுப்பித்து அதற்காக தென்னை 12,000, புன்னை 12,000, இலுப்பை 12,000, கழுது 12,000, ஏரண்டம் 12,000, பகவினம் 12,000, மேதியினம் 12,000 மும் பல புத்துச் சோலைகளும் செய்வித்து.....” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோணேசராலயக் கருவுலக் கணக்கில் மூன்றாவதாகப் பெயர் பதியப் பெற்றவன் கயவாகு மன்னனென்று கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. மேலும் சோழநாட்டிலிருந்து இராயர் வரிப்பத்தார், தானத்தார், கொல்லன், குயவன், நாவிதன், ஏகாலி, வள்ளுவன் இவர்களை வரவழைப்பித்துக் குழிநிலம், விழைபுலம் முதலான சர்வ காரியங்களும் கொடுத்து கோணேசர் கோவில் தொண்டுக்கு அமர்த்தினான்.

கயவாகு மன்னன் கோணேசர் ஆலயத்தை இடிக்க வந்தானென்றும், இரண்டு கண்களையும் இழந்தானென்றும், பின்னர் கோணேசர் அருளால் கண்ணாளி பெற்று வெள்ளியும் கல்வெட்டால் அறிகின்றோம். கோணேசர் கோவிலைக் கயவாகு அழிக்க வந்தான் என்பதால் கி. பி. இரண்டாம் நாற்றாண்டிற்கு முன்னால் கோவில் கட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். நாள் வழிபாட்டிற்குக் குளக்கோட்டன் காலத்தில் இரண்டு வண்மும், கயவாகு காலத்தில் முன்றவுண்மும் விதிக்கப்பட்டிருந்தமையால் அக் காலத்திலிருந்த கோவில் மிக பெரிதாக இருக்க வேண்டும் என்பதும், நாள்வழிபாடும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பதும் அறியக்கூடிக்கின்றது.

மகாசேனன் என்னும் சிங்கள அரசன் அநுராதபுரியைத் தலைநகராகக் கொண்டு இலங்கையின் ஒரு பகுதியாகிய இராசரட்டை என்னும் நாட்டை ஆட்சிசெய்தான். இம்மன்னன் மணிக்ர விகாரையையும் வேறு மூன்று விகாரையையும் கட்டினான். சைவ சமயக் கடவுளர்களின் கோயில்களை இடித்தான். (**The king built also the Manihira Vihara and founded three Viharas destroying temples of the (Brahmanical) gods (Mahavamsa)**) இவன் இடித்தது திருக்கோணமலையிலிருந்த கோணேசர் ஆலயங்களோயாம். இச்செய்தி தக்கண கைலாசம், கோணேசர் கல்வெட்டு போன்ற நூல்களில் கூறப்படவில்லை.

மகாவாம்சத்தின் படி திருக்கோணேசர் ஆலயத்தை மகாசேனன் இடித்தான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதாயின், பிழ்காலத்தில் அக்கோவிலை யாராவது திருப்பணி செய்திருக்க வேண்டும். கோவிலை மீண்டும் யார் திருப்பணி செய்தார்களென்பது தெரியவில்லை. கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் சில நூற்றாண்டுகள் தமிழக வரலாறு இருண்ட கால வரலாற்றுப் பகுதியாக இருக்கின்றதென்று தமிழக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதனை நோக்குமிடத்து திருக்கோணேசர் ஆலய வரலாற்றுப் பகுதியிலும் ஓர் இருண்ட காலம் வந்திருக்கின்றதென்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் கோணமலையமர்ந்த பெருமான் மீது ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். இப்பதிகத்தில் ஏழாவது பாடல் மறைந்து விட்டது. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் குரைகட்லோதம் நித்திலங் கொழிக்குங் கோணமாமலை யமர்ந்தாரென்றும்; குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும் கோணமாமலை யமர்ந்தாரென்றும்; கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் குழந்த கோணமாமலை யமர்ந்தாரென்றும்; விருந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை வேங்கைவன் செருந்தி செண்பகுத்தின் குருந்தொடு மூல்லை கொடிவிடும் பொழில் குழ் கோணமாமலை யமர்ந்தாரென்றும்; துன்றுமொண் பெளவும் மல்வலுஞ் குழந்து தாழ்ந்துறு திறை பல மோதிக் குன்று மொண்கானல் வாசம் வந்துவெங் கோணமாமலை யமர்ந்தாரென்றும் கூறியுள்ளார்.

இச் செய்திகளை ஆராய்வதால் திருக்கோணமலை ஓர் வர்த்தக நகரமாக இருந்ததென்பதும், இந்நகரில் குடிசனங்கள் நெருக்கமாக வாழ்ந்தார்களென்பதும், கோவில் மலையில் கடற்கரையை அடுத்திருந்த தென்பதும், கோவிலை அடுத்து பெரிய பூஞ்சோலை இருந்ததென்பதும், மலையும், கடலும், சோலையும் குழந்த பகுதி யென்பதும் புலனாகின்றது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருக்கோணேசர் ஆலயமும், திருக்கோணமலை நகரும் சிறப்போடு விளங்கியதென்பதில் ஜயமில்லை.

இன்றும் பிற்றிக் கோட்டையுள் பழைய கோவிலின் அழிபாட்டுச் சின்னங்களைக்காணலாம். 1944ம் ஆண்டு இரண்டு பல்லவ சிற்பங்கள் கோட்டையுள் மண்ணில் புதைந்திருந்து எடுக்கப்பட்டன. ஒன்று விவ்தனு மற்றையது இலக்குமி சிலையாகும் இதனால் கோணேசர் ஆலயத்தோடு பல்லவர்களது தொடரபும் இருந்த ததென்பதனை பல்லவ சிறப் முறையில் அமைந்த தூண்கள் உணர்த்துகின்றன.

இரண்டு தூண்கள் குகைவாயிலிலும் மற்றையது மலையின் உச்சியிலும் காணப்படுகின்றது. இவற்றினை ஆராயுமிடத்து பல்லவ ஆட்சி கி. பி. நாலாம் நாற்றான்டு முதல் ஒன்பதாம் நாற்றான்டுவரை சிறப்பற்று, கடல்கடந்த நாடுகளுக்கும் பரவியிருந்து காலத்தில் பல்லவ மன்னர்கள் திருக்கோணேசர் ஆலயத்திலும் திருப்பணி செய்தார்களென்பது அறியக்கிடக்கின்றது.

முதல் இராச இராச சோழன் ஆட்சிக் காலத்தில் சோழப்பேரரசு சிறப்பு நிலையடைந்தது. முதல் இராச இராச சோழனுடைய கி. பி. 1010ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் “என்றிசை புகழ்தர ஸமீன்டலமும்,” என்றும் முதல் இராசேந்திர சோழனுடைய கி.பி.1035-1036ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் “பொருகடல் சமத்து அரசர் தம் முடியும்” என்றும் ஈழநாடு புற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. முதல் இராச இராச சோழனும், முதல் இராசேந்திர சோழனும் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் சிவாலயங்கள் எடுத்தார்கள். இன்றும் கோட்டையின் சோழர் சிறப்பு முறையில் அமைந்த தூண்கள் காணப்படுகின்றன. சோழர் காலத்துத் திருவுருவங்கள் இன்று கோணேசர் ஆலயத்தில் இருக்கின்றன. ஆகவே முதல் இராச இராச சோழன் காலத்திலும் முதல் இராசேந்திரன் காலத்திலும் கோணேசர் ஆலயத்தில் திருப்பணிகள் நடைபெற்றிருக்கும்.

“சடையவர்மன் வீரபாண்டியன், சடைய வர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலத்தில் வாழ்ந்தவனாவான். இவன் கி. பி. 1253 முதல் 1268 வரையில் சோழநாடு, நடுநாடு, தொண்டை நாடுகளில் அரசப்பிரதிநிதியாக இருந்து அரசாண்டவன். கொங்கிலுங் கொண்டு கொடுவட்டு கோட்டித்து என்று தொடங்கும் மெய்க்கீத்தியில் இம்மன்னன் கொங்கு நாடு ஈழநாடு.....” வெற்றிகொண்ட செய்திகள் காணப்படுகின்றன. திருமகள் வளரும் என்று தொடங்கும் மெய்க்கீத்தியில் இவன் ஈழநாட்டில் போர் புரிந்து அங்நாட்டரசருள் ஓருவரைக் கொன்று மற்றொருவனுக்கு முடிகுடியதும் திருக்கோண மலை, திரிகூட்டகி என்பவற்றில் கய்கொடி பொறித்ததும் காணப்படுகின்றன என்று அன்னாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழராய்ச்சித் துறை விரிவுரையாளராயிருந்த த. V. சதாசிவ பண்டாரத்தார் பாண்டியர் வரலாற்றில் (பக 137 - 139) கூறியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டிலும் ஆந்திர, மலையாள, கன்னட தேசங்களிலும் வெற்றிமௌல வெற்றியடைந்து கி. பி. 1251 - 1262 வரை சக்ராதிபத்தியம் செலுத்திப் புது அரசியல்களை நாட்டியவன் ஜூடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனாவான். இவனுடன் சக அரசனாக இருந்தவன் புவனேக வீரபாண்டியன். இவனுக்கு இப்பெயர் வந்த காரணம் இக்காலத்துச் சிங்கள அரசனாக இருந்த முதலாம் புவனேக பாகுவை வெற்றி கொண்டதற்கு அழிகுறியாக ஸீசங்கபோதி புவனேகபாகு வென்னும் பட்டத்தையும் வகித்துக் கொண்டதேயாம். இதன் உண்மை வீரபாண்டியன் மெய்க்கீத்தி கூறும் குடுமியாமலைச் சாசனத்தில் (A. R. 356 of 1906)

“.....முழங்கு கனி ஞேறிப்
பார் முழுதறிய ஊர்வலங்க் செய்வித்
தந்தையாண்ட தெங்கட ஸீழ
மைந்தன் பெயரே மரபென நினைப்பிட
பரசிட மகிழ்ந்து அவனாரளிச்க
விரையச் செல்கென விடை கொடுத்தருளி”³

என்ற தொடராலும், மகாவம்சத்தில் முதலாம் புவனேகபாகு என்ற அரசனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களோடு மேற்படி தொடரை ஒப்பு நோக் குதலாலும் சிதம்பர மேலைக் கோபுர வாசற் சாசனத்தில் “புவனேக வீர.....கொற் கைக் காவல!” என்று வீரபாண்டியன் விளக்கப்படுதலாலும், புவனேக வீரன் சாந்தி யென ஒரு விழாத் தமிழ் நாட்டில் சில இடங்களில் நடந்ததாகச் சில சாசனங்கள் கூறுதலாலும் யூகித்தறியக் கிடக்கின்றது. இவ்வீரபாண்டியனும் முந்திய அரசர்கள் போலக் கோணேசர் கோவிலுக்குரிய நிலங்களை இறை கடமை இல்லாதன் வாக்கினான் என்பது மேற்படி குடுமியாமலைச் சாசனத்தில்

“.....திருக்கோண அலைவரப்
பாடன் கழித்து வழங்கியருளி”

என்ற தொடராலும், அம்மலையில் தனது கயல் இலக்சினையைப் பொறித்தான் என்பது.

“காணாமன்னவர் கண்டு கண்டொடுங்க
கோணாமலையினும் தீரிகூட கரியினும்
உருகெழு கொடிமிசை இருக்கயலமழுதி”

என்ற தொடராலும் தெரியக் கிடக்கின்றன என்று கதிரைமலைப்பள்ளு என்னும் நூலில் (பக்கம்108 -110) திரு. வி. குமாரசாமி B. A. கூறுகின்றார்.

சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் இலங்கைக்கு எதிராகப் போர் செய்து இலங்கையில் அரசாண்ட அரசர்கள் இருவரில் ஒருவரை அழித்து அம்மன்னனின் படையையும் தேரையும், செல்வங்களையும் கைப்பற்றிக் கோணாமலையில் இரு கயற்கொடியைப் பொறித்தானென்றும் டாக்டர். ஜி. சி. மென்டிஸ் இலங்கையின் பூர்வீக வரலாற்றில் (பக். 94) கூறுகின்றார். ஆகவே சடையவர்மன் வீரபாண்டியனும் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தைத் திருப்பணி செய்து கோவிலுக்கு நிலமும் இறையிலி செய்திருக்கின்றான் என்பது தெளிவாகின்றது.

அருணகிரிநாதர் கி. பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் சிறந்த முருக அடியார். பதினாயிரம் திருப்புகழ் பாடியிருக்கின்றார். இன்றேமக்குச் சில நாறு பாடல்களே கிடைத்ததுள்ளன. அருணகிரிநாதர் “விலைக்கு மேனியில்லைக் கோவை மேகலை” என்று தொடங்கும் திருப்புகழில், “திருக்கோணாமலை

தலத்தாரு கோபுர.....” என்று திருக்கோணேசர் ஆலயத்தைக் கூறுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தையாண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளில் ஒரு வரான ஜெயவீர சிங்கை ஆரியனான ஜந்தாம் செகராச்சேகரன் இலங்கை முழுவதையும் தன்னிட பணியச் செய்தான். ஏழுவன்னிக் குறிச்சிப் பகுதிகளும் கோட்டையரசனும் அவனுக்குத் திறைகொடுத்து ஆண்டனர். இவன் சிறந்த கல்விமாணாகவும் விளங்கினான். இவன் காலத்தில் செகராச்சேகரம் என்ற வைத்திய நால், தெட்சன் கைலாசபூராணம், செகராச்சேகரம் என்ற சோதிட நால் முதலியன் அக்கால வித்துவான்களால் இயற்றப்பட்டன. இவன் கோணநாயகரைத் தரிசித்துப் பெருந் திரியாய் ஊரை கோவிலுக்கு நீவந்துமாக்கினான். திரு. சி. எஸ். நவாரூத்தினம் இவன் காலம் கி. பி. 1380-1410 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்படியே யாழ்ப்பாண அரசனான ஆறாம் பரராச்சேகரனும் கோணேசர் கோவிலைத் தரிசித்துப் பொன் வழங்கினானெனத் திருக்கோணாசல பூராணம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“அன்ன நாளிடையாறிகு முகன்புவி முழுதுந்

தன்ன தாகவே தனிக்குடை நீலிழிற் நாங்கும்

மன்ன ணாம்பர் ராச்சேகர ஸெலும் வள்ளல்

பொன்னு வாந்துரி கோணமால் வரைதனிற் பொருந்தி”

“சிந்தயன் பினோடரலுமை தனைத் தரிசித்தாங்

கந்தமின்னிதி பூண்மணி நிபந்தங்கள் அமைத்து

முந்துசீர் விழாத் தேர்த்திரு நாணமுறை போற்றிச்

சொந்த மாநகர் சார்ந்தனன் தொல்குலத் தரசன்”

யாழ்ப்பாணத்தை குணவீரிங்கை ஆரியன் என்ற ஜந்தாம் பரராச

சேகரன் (கி. பி. 1410 - 1440) இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள காஞ்சக்கிரக விமானத்தைக்

கட்டினாலென்ன அதன் அடியிற் கணப்படும் கல்வெட்டினால் அறியலாம். யாழ்ப்பாணத்து

அரசாங்கள் இராமேஸ்வரம் ஆலயத்தின் அறநிலைப் பாதுகாவலராக இருந்திருக்கின்றார்கள். இத்திருப்பணிக்கு வேண்டிய கருங்கற்கள் திருக்கோணமலையில் சிற்ப

வேலை செய்யப்பட்டு பொருந்துமாலிற்கு சரிபாக்கத் தெளிடப் பட்டுக் கடல்

மார்க்கமாக அனுப்பப்பட்டது.

திருக்கோணேசர் ஆலயம் கி. பி. முதலாம் நாற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி.

பதினைந்தாம் நாற்றாண்டுவரை பல மன்னர்களாலும் திருப்பணி செய்யப்பட்டு

நிவந்தங்களும் அளிக்கப்பட்டதென்பதை அறிகின்றோம். திருக்கோணேசர் ஆலயம்

புகழ்பெற்ற ஆலயமாக விளங்கியதென்பது உண்மையாகும்.

திருக்கோணேசர் ஆலயம் கி. பி. முதலாம் நாற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி.

பதினைந்தாம் நாற்றாண்டுவரை பல மன்னர்களாலும் திருப்பணி செய்யப்பட்டு

நிவந்தங்களும் அளிக்கப்பட்டதென்பதை அறிகின்றோம். திருக்கோணேசர் ஆலயம்

புகழ்பெற்ற ஆலயமாக விளங்கியதென்பது உண்மையாகும்.

போத்துக்கீசர் காலம்

இந்தியாவிற்கு பல பேரரக்கள் பல நாற்றான்டுகளாகத் தமது ஆணையைச் செலுத்தின. மௌரியப் பேரரக, சோழப் பேரரக, பாண்டியப் பேரரக முதலானவைகள் இந்தியாவில் ஒன்றான்பின் ஒன்றாக உன்னத நிலையில் இருந்தன. தமது ஆணையைக் கடல்கடந்த ஏனைய நாடுகளிலும் செலுத்தினர். சோழர்கள் இலங்கையையும், கிழக்கிந்திய தீவுகளையும் மண்டலங்களாக வகுத்து ஆட்சிபுரிந்தனர். கி. பி. பதினைந்தாம், பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்திய அரசுகளிலொன்றாகிய விசய நகர ஆட்சி இந்தியாவில் பேரரசாக விளங்கியது. இக்காலத்தில் பிறநாட்டவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள பட்டு, நவமணிகள் வாசனைத்திரவியங்கள் முதலானவைகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்த போதிலும் கடல் மார்க்கமாகப் பாதையை அறிந்தாத காரணத்தால் அவர்களால் இந்தியாவை அடைய முடியவில்லை. பல ஜோராப்பிய நாடுகள் இத்தகைய பாதையைக் கண்டுபிடிய்தில் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தன. இக்காலத்தில் இந்திய வாணிபம் அராபியர் வசத்தில் இருந்தது. போத்துக்கீசர் மாலுமியான வாஸ்கொடகாமா கி. பி. 1498ம் ஆண்டு “மே” மாதம் 28ந் தகத இந்தியாவிலுள்ள கள்ளிக்கோட்டையை அடைந்தான்.

அக்காலத்தில் ஜோராப்பாவில் போத்துக்கலும், ஸ்பாணியாவும் தமது ஆணையையும் செல்வாக்கையும் வளர்ப்பதற்கு போட்டியிட்டுக்கொண்டிருந்தன. அவர்கள் இருவருடைய சம்மதத்துடன் ஒர் ஏப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அவ்வாப்பந்தத்தின்படி மேற்றிசை நாடுகளில் புத்தாக்கக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாடுகளின் உரிமை ஸ்பாணியாவிடமும் கீழ்த்திசையுரிமை போத்துக்கீசரிடமும் ஏப்படைக்கப்பட்டன.

கீழ்த்திசைக்கு வந்தமைக்கு மூன்று முக்கிய காரணங்களிருந்தன. முதலா வதாகத் தமது வாணிபத்தை வளர்க்க விரும்பினர். கீழூத்தேய நாடுகளிலுள்ள செல்வத்தை ஜோராப்பாவில் வந்து போத்துக்கலின் செல்வாக்கை ஜோராப்பாவில் ஒங்கச் செய்தனர். இரண்டாவதாக ஜோராப்பாவில் தம்மாணையை நிறுவுவதற்கு கீழூத்தேயத்தில் ஒரு சாம்ராச்சியத்தை அமைக்க வேண்டுமென்பதை உணர்ந்தன.

“உங்கள் மேல் எழுந்தருளப் போகின்ற இல்பிரீத்து சாந்துவின் வஸ்வையை நீங்கள் அடைந்து, ஜெருசலைமிலும், ஜூதோ முழுவதிலும், குமேரியாவிலும், பூமியின் கடைசி மட்டும் எனக்குச் சாட்சகளாயிருப்பீர்கள் (கப-2-3 ரூக்க-24-48) என்ற வீவில்ய கோட்பாட்டுக்கமையத் தமது கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பரப்ப ஆரம்பித்தனர். கி. பி. 1505 பொன் லோற்ன்கோட அல்மேடா இலங்கையை அடைந்தான். படிப் படியாக போத்துக்கல் தனது செல்வாக்கை இலங்கையில் வளர்த்தது. கி.பி.1597ல் கோட்டையையும், கி. பி. 1618ல் யாழ்ப்பாணத்தையும் கைப்பற்றினர்.

க. பி. பத்னாறாம் நூற்றாண்டில் தருக்கோணமலைப் பகுதி சிலகாலம் கண்டியரசனுக்கு கீழும் சிலகாலம் யாழ்ப்பாண அரசனுக்குக் கீழும் இருந்ததென்பது அறியக்கூடியிருந்து.

அகன்ற துறைமுகத்தில் ஒரு பெரிய கற்பாறை தரையிலிருந்து கடலை ஞோக்கி நிற்கின்றது. இலங்கை அரசர்கள் மலையின் மீது மூன்று கோவிலை (பகோடா) அமைத்தனர். அவைகளில் இரண்டு அம்மலையின் சமுத்திரக்கரையில் இரு ஓரங்களிலுமிருள்ளன. மூன்றாவது மலையின் உச்சமான நடுப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. மூன்று கோவில்களிலும் இக் கோவிலே மிகவும் முக்கியமானதும், இந்தியாவில் மிகுந்த பக்திசீரத்தையுடன் வணங்கப்படுவதும் பெருந்திரளான மிலேச்சர்களால் வணங்கப்படுவதுமான ஆஸ்யமாம். கடலிற் பிரயாணங்கெய்யும் மிலேச்ச மாலுமிகள் அம்மலை கண்ணிற் பட்டவுடன் தொழுவார்கள். தவறான வழிபாட்டு நிலையிலுள்ள சமயப் பித்தர்கள் கடலுக்கு மேலாகத் தோற்றும் கடைசிக் கோவிலிலிருந்து (பகோடா) தெய்வங்களுக்குத் தங்களை அங்பணிக்கும் ஞோக்கத்துடன் சூதிப்பாகன். உடல் துண்டுவண்டாகச் சிதறி மலையடிவாரத்தில் விழுவதால் கவர்க்கத்தை அடைகின்றார்கள். கொண்டிடன் திணோ மசா இக்கோவில்களை இடித்து அக்கற்களைக் கொண்டு கோட்டையைக் கட்டினான்.

('Over that large harbour there just out from the land in to the sea a rock on which the kings of Ceylon erected three Pagodes, two at the extremities of the hill over - hanging the sea, and one in the middle and the highest point, which was the principal one, and one of the most venerated in India, being worshipped by the idolatrous navigators who descry it from the sea, and much frequented by a concourse of pagans from the whole (of India), so fanatical in their false devotion, that from the last Pagoda, which stands on the rock over the sea they throw themselves down in sacrifice to their, idols reaching the bottom in pieces being persuaded that by that leap into Hell they are lifted up to Paradise. Constantine de sa de Noronha dismantled these Pagodes making use of their stones to build a fortress to close that harbour to the Chingla") (Page 66 of Book I of "Conquest of Ceylon" by Fernao De Queyroz.)

கோவில் இடிக்கப்பட்ட காலத்தில் அங்கே கணப்பட்ட கல்வெட்டு பின்வருமாறு, மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. "இவ்விலங்கையின் சக்கரவர்த்தியாக மனுராசா இவ் ஆஸ்யத்தை "வீதியாமேல் மண்டா" என்னும் தெய்வத்துக்கு (கி. மு. 1300 ஆண்டு களுக்குச் சரியான வருடத்தில்) கட்டுவித்தான். பறங்கியென்றழைக்கப்படும் சாதியார் வந்து இதனை இடிப்பர். பின் இதனைக் கட்டினமுப்புதற்கு அரசன் உள்ளாகான்.

(Manua Raja, Emperor of this Lancave, erected this Pagode to the God Vidia - Malmanda, in the era..... (according to the computation it comes to 1300 Years before the coming of christ) There will be a nation called Francos who will demolish it and there will be no king in this Island to re - build it anew.)

இவ்வாறு “கொங்குவஸ்ற் ஓவ் சிலேன்” (Conquest of Ceylon) என்னும் நாலிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதில் மஹராசா என்று குறிப்பிடப்பட்டவன் குளக்கோட்டனின் தந்தையாகிய வரராமதேவன் என்றுமெழக்கப்பட்ட மஹநீதிகண்ட சோழநாக இருக்கலாம். மஹராசா என்ற அரசன் இலங்கையை ஆட்சிசெய்ததாக வரலாற்றால் அறிய முடியவில்லை. “வீத்யாமேல்மண்டா” என்ற சொற்றொடர்நுக்கு திரு. வ. குமாரகவாமி B. A. என்பவர் மேற்றனால் என்பது வரராமதேவன் கட்டிய “தமிய ஆலயமும் மண்டா என்பது கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள இரத்தின யாமனி மண்டபமுமாக இருக்கலாம்” என்றுங் கூறுகின்றார். ஆகவே வத்தெயையும் மேற்றளியையும் மண்டபத்தையும் இது குறிக்கும். வரராம தேவனே இவைகளை அமைத்தாரென்று கூறலாம்.

கொன்ஸ்டாண்டன் தீசாவின் மகன் ஜோரேந்திகேட்சா கி. பி. 1679ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ஒரு நாலில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “மலையின் உச்சிக்குச் செல்லும் செங்குத்தான் வழி தொடங்குமிடத்தில் ஒரு பகோடாவும் (ஒரு கோவிலும்) மற்றொத்து செங்குத்தான் பாதையின் மத்தியிலும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த மற்றொத்து பகோடா உச்சயிலும் இருந்தது. மூட நம்பிக்கையுள்ள பெருந் தொகையான யாத்திரீகர்களால் வணங்கப்பட்டமை அதன் கட்டிட அமைப்பிலும் சிறப்பக்கலை கூட்பத்திலும் பார்க்கப் புகழை கட்டியது.

(On the first rise to the summit of the rock was a Pagode, another at mid - ascent and the most famous of them all on the highest eminence which was looked upon and worshipped with great superstition by crowds of wondering pilgrims and for this reason was more celebrated than for the building itself and the beauties of its architecture - Repelion de Ceylon" by Joao Rodriguez de sa menezes written in 1679)

பேரர்த்துக்கீசர் உடைக்கு முன்ன் இருந்த திருக்கோணேசர் ஆலயம் நடபான் சிறப்பக்கலை அமைத்தன் பொலிந்து விளங்கியது. கோவில் இன்று தென் தமிழகத் தலிருக்கும் விசாலமான கோவில்களைப்போல் பெரிதாக அமைந்திருந்தது. பற்ற சமயத்தவர்களும், மேல்நாட்டவர்களும் கோவிலின் அழகினைப் பாராட்டினரென்றால் அக்கோவில் எத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்திருக்குமென்பதை நாம் ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

பெருந்திரளான யாத்திரீகர்களும், ஊரவர்களும் வழிப்பட்டுள்ளார்களென்பதையும் நாம் இவைகளால் உணரலாம்.

இவ்விரண்டு வரலாற்றுக் குறிப்புக்களையும் ஆராயுமிடத்து, கோவில்ருந்த இடங்களைப் பற்றிச் சிறிது கருத்து வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. மூன்று கோவில்கள் இருந்தனவென்று குவேறுப்பான் பாதிரியாரும், ஞாட்டிகே ஷாவும் கூறுகின்றனர். மூன்று கோவில்களுள் புனிதமும் புகழுமுடைய கோவில் மலையின்

உச்சியில் இருந்ததென்பதற்கு இருவர் கூற்றுக்களும் ஆதாரமாக அமைகின்றன. மலையின் இரு எல்லைகளிலும் கடற்கரையை அடுத்து இரண்டு கோவில்கள் இருந்ததென்பது குவேறோஸ் பாதிரியாரின் கருத்தாகும். ஒரு கோவில் மலையேற்றத்தின் தொடக்கத்திலும் மற்றையது மலையேற்றத்தின் நடுப்பகுதியிலும் இருந்ததென்பது றொட்றிகே டிசாவின் கருத்தாகும்.

றொட்றிகே டிசாவின் கருத்துப்படி இப்பொழுது கோவில் அமைந்திருக்குமிடத்தில் அக்காலத்தில் இருந்ததாக அவர் குறிப்பால் அறிய இயலாதிருக்கின்றது. குவேறோஸ் பாதிரியாரின் கருத்துப்படி இப்பொழுது கோவில் இருக்குமிடத்தில் ஓர் கோவில் இருந்ததென்பது தெளிவாகின்றது.

கோணேசர் கோவிலை உடைத்த போர்த்துக்கீச்த் தளபதியான கொன்ஸ்தந்தென் ஷசா தனது அரசனுக்கு அனுப்பிய கடிதமொன்றில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“கோயில் இருக்கும் நிலம் ஆயிரத்திருநாறு யார் நீளமும் மிக அகன்ற பாகத்தில், என்பது அடி அகலமும் முப்பது அடி ஒடுக்கமுடையது. இங்கையே கோட்டை உண்டு.”

இக் கடிதத்தைத் திரு. வ. குமாரசுவாமி B.A. எழுதிய “கதிரைமலைப் பள்ளு ஆராய்ச்சி” என்னும் நூலிற் காணலாம்.

இக்கோவிலை இடித்தவர் டொன் கொன்ஸ் தந்தென் சா. ம நொறுள்ளுரா என்பவராகும். இவன் கி. பி. 1618 முதல் கி. பி. 1620 வரையிலும் இலங்கையிற் தளபதியாயிருந்து போர்த்துக்கீசரின் நீர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தி அமைத்தான். ஒரு குழ்ச்சி காரணமாகப் பதவியினிற்கும் நீக்கப்பட்டு இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டான். இலங்கையின் நிலை சீர்குலைந்ததைக் கண்ட போர்த்துக்கீசர் கி. பி. 1623ம் ஆண்டு இலங்கையின் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டு 1630 வரையில் தொடர்ந்து பதவியிலிருந்தான். டிசாவினுடைய மகன் ஜோறொட்றிகேஸ் டிசா ம மெனோசஸ் என்பவர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கு திக்ருகோண மலையில் கோட்டை அமைக்க வேண்டும் ஆகவே போர்த்துக்கல்லின் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளுக்குத் தலைநகரான கோவையின் தளபதி திருக்கோணமலையில் உள்ள கோணேசர் கோவிலை இடிக்குமாறு கட்டளையிட்டான். 1624ம் ஆண்டு கோவில் செல்வமெல்லாம் கொள்ளையிடப்பட்டன. கோவிலுந் தகர்க்கப்பட்டது. அக்கோவில் கற்கள் கோட்டை கட்டுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. கோவில் அழிக்கப்பட்டன. தம்பலத்தில் கோணேசர் ஆலயம் உருவாகியது. கோட்டையில் அமைந்த கற்களின் பெருந்தொகையைப்பற்றி என்னிப் பார்க்கும்போது அன்றிருந்த திருக் கோணேசர் ஆலயம் எவ்வளவு பெரிதாக அமைந்திருக்கும் என்பதைக் கற்பணைக் கண்ணால் காணலாம்.

பிரத்தானியர் காலம்

போர்த்துக்கீசர், ஓல்லாந்தர் காலத்தில் ஏனைய மதங்கள் சட்டவிழோதமாக கப்பட்டதுமன்றாக கிறித்தவ கோவிலுக்குப் போகாதவர்கள் துண்புறுத்தப்பட்டார்கள். கோட்டையூன் கிறித்தவ கோயில்கள் நிறுவப்பட்டன. சைவக்கோயில்கள் அழிக்கப் பட்டன. பிரத்தானிய காலத்தில் மத சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. எனவே கி. பி 1624ம் ஆண்டு தொடக்கம் சுமார் 175 ஆண்டுகள் கோணேசர் கோவில் வழிபாட்டுச் சரித்திரத்தில் ஓர் இருண்ட காலமாக இருந்தன. கி. பி. 1795ல் பிரத்தானியர் திருக் கோணமலையக் கைப்பற்றி 1796ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையை ஆண்டுவந்தனர்.

கி. பி. 1803ம் ஆண்டில் கடமையாற்றிய அலக்கான்டர் என்பவர் கோணேசர் மலையில் வழிபாடு நடைபெற்ற முறைகளை விபரமாக விளக்குகின்றார். எனவே பிரத்தானியர் ஆட்சியேற்றதும் "மதச்சுதந்திரம்" அளித்துவிட்டனர் என்பது தெளிவு. அக்காலத்தில் *அர்சககரும் வழிபாடு செய்வோரும் கோணேசர் மலைக்குச் செல் வதற்குக் கோட்டையின் மேற்குத் திசையிலிருக்கும் சுறிய கோட்டைவாயிலை உபயோகப்படுத்தினர்.

அக்காலத்தில் கோணேசர் மலையில் பூசை செய்த *அர்சககரும் வழிபடுவோரும் வழிபாடு செய்வதற்கு விசேட காலங்களில் அனுமதி பெற்றே சென்றனர் என்பதைப் பறைய அனுமதிக்கடிதங்களால் அறியலாம். விசேட காலங்களில் அர்சககரும் வழிபடுவோரும் மாட்டு வண்டியிற் பொருட்களை ஏற்றிக்கொண்டு மேலாத்தியத்துடன் செல்வார்கள். வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஈதானமாக மலையில் அர்சககரும் வழிபடுவோரும் வழிபாட்டுக்குச் செல்வார்கள். ஏனைய காலங்களில் வழிபாட்டுக்கு உத்தரவு பெற்றே செல்வார்கள்.

கி. பி. 1851ம் ஆண்டளவில் *கணபதிக் குருக்களும் பின்னர் *மயில்வாகனக் குருக்களும் 1875ம் ஆண்டளவில் *கத்திர்காமக் குருக்களும். அவர்காலத்துக்குப் பின்னர் *கண்ணமுத்துக் குருக்களும் அதன் பின்னர் *வைத்தீஸ்வரக் குருக்களும் கோணேசர் கோவில் அர்சககர்களாக இருந்திருக்கின்றார்கள்.

1878ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30ம் திகதிக் கடிதத்தின்படி கொழும்பிலுள்ள "கலோனியல் செக்ரிட்டரி" அலுவலகத்திலிருந்து சுவற்றங்களும் என்பவரின் கையொப்பம் டிட்டு அர்சககருக்கு வந்த கடிதத்தால் கோணேசர் மலையில் கொட்டைக் கல்லறை இல்லாத வெறும் இடமாகவே இருந்ததென்பது தெளிவாகின்றது.

1903ம் ஆண்டு கோணேசர் மலையைப் பார்வையிட்ட "இலங்கைக் கைந் நூலின் (The book of Ceylon) ஆசிரியர் ஏச் டபிஸ்யூ கேவ் என்பவர் தமது நூலில் "பிரமாண்டமான கோயில் இருந்த இடம் இன்று வெற்றிடமாக இருக்கின்றது"

*இந்தால் ஆசிரியர்களைச் சுருங்காரிய கூடு. சோங்கநாதரின் முனிசோர்.

"There is now left only the bare site of the magnificent temple" (Page 630)

என்று சூறியுள்ளார். வெள்ளிதோறும் மாலையில் கோணேசர் மலையிற் பூசை நடைபெற்று வந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்தில் தீங்கட் கிழமைப் பூசையும் ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் தீங்கனும் வெள்ளியும் பூசை நடைபெற்று வந்தன. ஏறத்தாழ 1885ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் சுப்பையாக் குருக்கனும் ஜயாத்துரைக் குருக்கள் என்னும் ஜெகநாதக்குருக்களும் தீங்கட்கிழமை தோறும் பூசை செய்தனர்.

1903ம் ஆண்டு இலங்கைக் கைந்நாலாசிரியர் திரு. எச். டபிள்யூ. கேவு அவர்கள் மாலை நேரத்தில் கோணேசர் மலையில் வழிபாடு நடந்ததை அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார். "மலையிற் கட்டிடம் எதுவும் இருக்கவில்லை. மாலை நேரத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் பாஸ். பழம். தேங்காய். மலர் முதலியன கொண்டு செல்வர். அர்ச்சகர் தீபத்தைக் கையிலேந்தி உயர்த்தி மும்முறை வலமாகச் சுற்றுவார். மக்கள் கைகளைத் தலைக்குமேல் உயர்த்தி (இறைவனுக்குத்) தங்கள் வழிபாட்டைச் செலுத்துவார்கள்". இவ்வாறு தமது நாலில் கூறியுள்ளார்கள்.

இரண்டாவது உலகயுத்த காலத்தில் வழிபாட்டுக்குச் செல்லும் மக்கள் கோட்டை வாயிலில் வந்து கூடுவர். அர்ச்சகர் வந்த பின்னரே எல்லோரையும் என்னிக் கணக்கெடுத்துக் கோட்டை வாயிலுடே செல்ல விடுவர். கோணேசர் மலைக்குச் செல்லும் வழியிலும். வழிபாடு முடிந்து வரும்போதும் இடையே நிறுத்தி என்னிக் கணக்கெடுப்பர். முன்னும் பின்னும் காவறபண்டினர் புடைகுழுவே வழிபாட்டுக்குச் சென்று வரவேண்டும்.

இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இன்றிருப்பது போல் திருத்தமான வழி அமைக்கப்படவில்லை. இன்று திருத்தப்பட்டு செம்மையாக வீதி அமைக்கப் பட்டுள்ளது. தைப்புசம். மாசிமகம். பங்குனி உத்திரம். சித்திரை வருடப்பிறப்பு. ஆணி உத்திரம். கார்த்திகை விளக்கீடு. மார்கழ்த்திருவாதிரை முதலிய நாட்கள் சிறப்பு வழிபாட்டு நாட்களாகும்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சமய சுதந்திரம் இருந்தது. சமய உரிமைகள் மறுக்கப்படவில்லை. கோணேசர் மலைக்கு மக்கள் வெள்ளியும். தீங்கனும். மற்றும் சிறப்பு வழிபாட்டுக் காலங்களிலும் சென்று கோணமலையானை வழிபாடு செய்தனர்.

திருக்கோணேசர் அலயக் கல்வெட்டுகள்

கல்வெட்டுகள், செப்புப்பட்டையங்கள், செப்பேடுகள் முதலாயின பழங்கால வரலாறுகளை ஆராய்வதற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. அவற்றின் எழுத்தமைப்பு முதலியவைகளை ஆராய்வதன் மூலம் கல்வெட்டு, எழுந்த காலத்தையும் ஒருவாறு தீர்க்கலாம். தமிழ் மன்னர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் கல்வெட்டு செம்புப்பட்டையங்கள், செப்பேடுகள் வாயிலாக தங்களது வெற்றிச்செய்திகள், சமயப்பணிகள், பொதுப் பணிகள் முதலாய செய்திகளைக் குறித்து வந்திருக்கின்றார்கள். அவைகள் இன்று எமக்கு நம் முன்னோரது வரலாறுகளை அறிவதற்கு மூலமாக விளங்குகின்றன. திருக்கோணமலை திருக்கோணேசர் ஆலயம் பற்றிய கல்வெட்டுகள் இரண்டு கிடைத்துள்ளன. ஒன்று தமிழிலும், மற்றொரு வடமொழியிலும் அமைந்துள்ளன. அவைகளைப்பற்றி ஈண்டு ஆராய்வோம்.

ன னே குள
 காட மு ட கு
 ரு ப ப னி யை
 ன னே ப ற ங கி
 க க வே ம னன
 ன பொ ன னா
 னை ய ய ற ற
 தே வை த
 ரை
 கள

இவ்வாறு இதனைத் திருத்தியமைக்கலாம்

(மு)	னனேகுள(க)	(பி)	ன்பொண்ணா(த)
(ஓ)	காட(ன்) மூட்டு(ந்)	(த)	னையியற்ற (வழி)
(தி)	ருப்பணியை(ப்)	(த)	தேவைத் (து)
(பி)	னனே பறங்கி (பி)	(எண்ணா)	(ரேபின்)
(ரி)	க்கவே மன்ன(வ)	(நரசர்)	கள்

கல்வெட்டுக் கூறும் செய்தி

முற்காலத்தில் குளக்கோட்டன் என்னும் மன்னன் கட்டிய (திருக்கோணேசர்) ஆலயத்தைப் பிற்காலத்தில் பறங்கியர் இடிப்பார்கள் என்பதும் தூதன் பின்னே இக்கோவிலைக் கட்டுவதற்குப் பின்வரும் வேந்தர்கள் எண்ணமாட்டார்கள் என்பதும் இக்கல்வெட்டுக் கூறும் செய்தியாகும்.

வெண்பா அமைப்பு

முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப்
பிள்ளே பறங்கி பிரிக்கவே - மன்னவின்
பொண்ணாத தனையியற்ற வழித்தே வைத்து
என்னார் வருவேந் தர்கள்.

பாரம்பரியமாக இவ்வாறும் கூறப்படுகிறது

முன்னை குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப்
பிள்ளே பறங்கி பிடிக்கவே - மன்னகேள்
பூனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ணன் போன்பின்
மானே வடுகாய் விடும்

கல்வெட்டு திருக்குமிடம்.

திருக்கோணமலையில் பிற்றிக் கோட்டை வாயிலின் இடது புறத்தூணில்
இல்லே குறித்துள்ள கல்வெட்டு பொறித்த கல் இரும்பாணியால் பினைக்கப்பட்டுள்ளது.
ஒன்று கோட்டை வாயிலில் கல்வெட்டியனை நாம் எந்த நிலையில் காண்கள்கோபோ.
அந்தப் பகுதியினை முதலியர் இராசநாயகம் அவர்கள் திருத்திப் பாடலுருவம்
கொடுத்தார். இக்கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்து அமைப்பினை ஆராய்ந்த சென்னை
அரசாங்க கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் எச். கிருஷ்ண சாஸ்திரி பின்வருமாறு
கூறுகின்றார். *“எழுத்தமைப்பைக் கொண்டு ஆராயுமிடத்து இப்பத்வ கி. பி.
பத்னாஜாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததெனலாம்” இக்கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்தமைப்பை
தமைப்பை தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியத்தில் காணப்படும் எழுத்தமைப்பு வரலாற்றுப்
படங்களுடன் ஓயிட்டுப்பார்க்கும் போது கி. பி. பத்னான்காம். பத்னைந்தாம் நூற்றா
ண்டைச் சேர்ந்த எழுத்தமைப்பென என்னுறுதற்கு இடமிருக்கின்றது.

தென்னிந்தியக் கோவில் சாசனங்களுள் ஒன்றாகிய குடும்பாமலைச் சாசனத்தை
(. ஆர். 356 ஓப் 1906) ஆராயுமிடத்து திருக்கோணமலையில் பாண்டியர்களின்
இரு சின்னமாகிய இரு கயல்களை சடையவர்மன். சுந்தரபாண்டியன் கி. பி. பதின்
மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பொறித்தான் என்பது அறியக்கடக்கின்றது.

*"Thus the prophecy was merely an intelligent forecasting of events" Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon vol. xxx) - An article entitled, "the Inscription at Fort Frederick, Trincomalee" By H. W. Codrington.

சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் ஆணைப்படியோ அல்லது அவன் கால தத்தேலா இக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட வில்லையென்பது கால வேற்றுமையால் தோன்றுகிறது.

இக் கல்வெட்டு பிற்கால நிகழ்ச்சிகளை முன்னரே கூறும் தீர்க்க தரிசனா பாடலாக ஒரு சாரர் கருதுகின்றனர்.

இலங்கையில் கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சீவில் சேவை அத் காரியாகக் கடமையாற்றிய எச். டபிஸ்யூ. கொட்டிந்டன். எதிர்வரும் நிகழ்ச்சிகளைப் புத்திநுட்பமாக உரைக்கப்பட்ட பின்நிகழ்வுரைப்புச் செய்தியாகும் எனக் கூறியுள்ளார்.

மேலும் அவர் கூறுவதாவது “பாண்டிய மன்னர்களது இணைக்கயற்சினாம் பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்கு முட்பட்டதென்னாம். ஏனெனில் அதற்கு முன் பாண்டியர் ஆட்சிலீழ்ச்சியடைந்து விட்டது. ஆகவே பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் அவைகள் பொறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இந்த சமய கோட்பாட்டின் படி தீர்க்கதூரிசிகள் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்று கூறுவது மிகையாகாது அகலே - எதிர்வரும் நிகழ்ச்சிகளைப் புத்திநுட்பமாக ஊக்ககப்பட்ட ரின்ன கழ்வுரைப்பு என்று எச். டபிஸ்யூ. கொட்டிந்டன் கூறியது முற்றிலும் பொருத்தமுடையதாகத் தேர்ந்றவில்லை.

இக் கல்வெட்டில் “பறங்க” என்ற சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது. வரலாற்று அடிப்படையில் பறங்கியர் என்பார் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்பதை ஆராய்வோம்

கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை புனித உரோம சாம்ராச்சியம் மகவும் உன்னத நிலையில் இருந்தது. அக்காலத் தில் “ப்ராங்க” என்ற இனத்தவர் மங்கோலியப் பகுதியிலிருந்து ஜரோப்பாவுள் நுழைந்தனர். அவர்கள் சமயத்திலும், பண்பாட்டிலும், மொழியிலும் அக்கால ஜரோப் பியர்களிலும் வேறுபட்டவர்களாக இருந்தனர். அவர்களின் படையெடுப்பினால் புனித உரோம அரசு லீழ்ச்சியடைந்தது. பெல்சியத்தில் குளோவ் என்ற பிறாங்க வம்சத்தினர். (கி. பி. 481 முதல் கி.பி. 511 வரை) ஓர் புதிய அரசு நிறுவினர். இது வளர்ந்து பிற்காலத்தில் பேரரசாக மாறியது. சாளமேன் என்ற பிறாங்க அரசன் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் ஜரோப்பா முழுவதற்கும் பேரரசனாக விளங்கினான். அக்காலத்தில் பிறாங்க மக்கள் ஜரோப்பா முழுவதும் பரவினர். பிற்காலத்தில் மேற்கு ஜரோப்பிய பிறாங்க மக்கள் ஜெர்மன் மொழியையும் பிரயோக்கத்தனர்.

இக் கல்வெட்டிலுள்ள பறங்கியென்ற சொல் “பிராங்க்” என்ற சொல்லின் தமிழ் ஒலி பெயர்ப்பாகும் எனக் கருதலாம். முன்னர் காட்டப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு செல்வழியாக வேறொரு வகையிலும் கூறப்படுகிறது. அதனையும் ஆராய்வோம்

“முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப்
பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே - பின்னாலில்
புனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ண னாண்டபின்
தானே வடுக்காய் விடும்.

இப்பாடலிலும், இதற்கு முன்னுள்ள பாடலிலும் பின்முன்று அடிகள் வேயே பாடபேதம் காணப்படுகின்றன. இப்பாடலுக்கு முன்னர் கூறப்பட்டுள்ள வெண்பா கூறும் செய்தி பின்வருமாறு: “முந்காலத்தில் குளக்கோட்டன் என்னும் மன்னன் இவ்வாலயத்தை (திருக்கோணேசராலயம்) திருப்பணி செய்தானென்றும் பிற்காலத்தில் பறங்கியர் இதிப்பாரென்றும் புனைக்கண்ணனும். செங்கண்ணனும். புகைக்கண்ணனும் இந்நாட்டை விட்டு போன பின்னர் வடுகர் ஆட்சிசெய்வர்.

இறுதியாகத் தந்த வெண்பா “குளக்கோட்டன் திருப்பணி செய்த ஆலுயத்தை பறங்கியர் பிரிப்பாரென்றும், பிற்காலத்தில் புனைக்கண்ணனும், செங்கண்ணனும். புகைக்கண்ணனும் இந்நாட்டை ஆண்ட பின்னர் இந்நாட்டை வடுகர் ஆழ்வார்” என்று கூறுகின்றது.

புனைக்கண்ணன், செங்கண்ணன், புகைக்கண்ணன், வடுகர் என்பது முறையே ஒல்லாந்தரையும், பிரஞ்சுக்காரரையும், பிரித்தானியரையும். இந்தியாவிலிருந்து வந்து இன்று இலங்கையில் வாழும் (சிங்களர், தமிழர்) மக்களைக் குறிப்பதாக விளக்கம் செவிவழிச் செய்தியாகக் கூறப்பட்டுவருகின்றது.

கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுச் செய்திகளையே நாம் ஆராய்வதிப் படையில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பாடலகளாச் சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாமே அன்றி அவை கூறும் செயத்துகள் உறுத்யானவை யென்று ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதிருக்கின்றது. ஜோப்பியருக்கு பொதுவாயமெந்த பறங்கி யென்ற பொதுவினத்தைச் சுட்டும் வண்ணம் கூறப் பட்டுள்ளது. முதன் முதலாக இலங்கையையும் இந்தியாவையும் கைப்பற்றிய ஜோப்பியர் பேர்த்து கீசராக இருந்தமையால் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பறங்கி என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். பறங்கியருக்குப் (போத்துக்கீசர்) பின்வந்த ஏனைய ஜோப்பியரைச் சாதியனால் அல்லது ஊர்ப்பெயரினால் அழையாது கண்ணின் வண்ணத்தைக் கொண்டு அழைத்தது எக்கரணத்தாலோ?

கல்லிற் காணப்பட்ட பாடலின் பின்னர் வந்த வேந்தரது ஆட்சிக்காலத்தில் ஆலயத்திருப்பணி நடைபெறவில்லை. சமுநாடு சுதந்திரமடைந்த பின்னரே ஆலயத்திருப்பணி தொடங்கியதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சமுநாடு ஆயிரத்துக்

தூாாயரத்து நாற்பத்தெட்டாம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் நாள்காம் நாள் பிரத்தானியப் பேரரசன்றும் சுதந்தரமடைந்தது. ஆகவே கல்வெட்டின் தீர்க்கத்தானம் உண்மையாகவீட்டது.

“.....மன்னவபின்

பொன்னாத தனையியற்ற வழித்தே வைத்து
என்னார் வருவேந்தர் கன்”

“சகவருடம் 1145 (சம்பு புத்தம்) ம் ஆண்டு குரியன் மேட இராசியில் நற்க அத்த நட்சத்திரம் கூடிய நாள். இலக்கினம் உதயமாகும்போது. கோடகங்கள் என்னும் மன்னன் (மறைந்த பகுதி) இலங்கைக்கு கோகரணாவில் ஏதோ செய்வ ந்து வந்தான்.

இக்கல்வெட்டு இருக்குமிடம்.

இக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்ட கதவுத்துண்டு 1044ம் ஆண்டு பீந்திர்க் கோட்டையிலுள்ள குடைவாயிலில் கண்டெடுக்கப்பட்டு இன்று திருக்கோணமலை கச்சேரியில் இருக்க்கிறது.

1946ம் ஆண்டு கலாந்த எஸ். பறனவித்தான் இக்கல்வெட்டினை மூராய் ந்து பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “க. பி. 1123 ஏப்ரல் மாதம் 14ம் தேத் வெள்ளி க்ஷமை மேட்டிலக்கினம் அத்காலையில் பொருந்தியிருந்தது. இக் கல்வெட்டில் கூறிய கோடகங்கள் என்னும் அரசனை யாரென இந்திய. இலங்கை வரலாறுகளால் அறியக்கூட வில்லை. இவன் கலாந்த நாட்டில் கூட்க்குக் கங்கவம்சத்தில் தோன்றியவனாக இருக்க வேண்டும். கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்ட கோகாணா இன்றியள்ள திருக்கோணமலையாக இருக்கலாம். இதனை மகாவம்சத்தால் (அத்தியாயம் 37) அறியலாம். அவ்வம்சத்தனர்ன் குலதெய்வம் கோகரணாவின் சல்வரனாகும். கலங்கநாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து குடியேற்யவர்கள் ஈஸ் வரன் வழிபாட்டையும் கொண்டு வந்திருத்தல் வேண்டும்.

க. பி. 12ம் நூற்றாண்டில் கோடகங்கள் என்னும் மன்னன் இலங்கையில் ஆட்சிபுந்துள்ளான் என்று இலங்கைச் சர்த்திரத்தில் கலாந்த மென்டிஸ்கூருக்றார். பாக்டரி மென்டிஸ் கூறிய கோடகங்களும் கல்வெட்டுக் கூறும் கோடகங்களும் ஒருவனாவென்பது அறியக்கூடவில்லை.

திருக்கோணேசர் சாசனம்

கவிராசர் பாட்டாலும். உரையாலும் இயற்றிய கோணேசர் கல்வெட்டென வழங்கும் கோணேசர் சாசனத்தில் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தில் நிகழ்ந்த வழி பாட்டு முறைகளையும் கோவிற் தொழும்புகள் எவ்வாறு நடைபெற்றனவென்பதை யும். கோயிற் தொழும்பு செய்வாரையும் அவர்களுக்குரிய கடமைகளையும். அக்காலச் சமூக அமைப்பினையும் உணரலாம்.

கவிராசர் கி. பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தாரென்பது ஒரு சாரார் கருத்தாகும். இந்நால் எழுந்தகாலத்து நிகழ்ச்சிகளைப் பரதபலிப்பது போல் சில செய்த்தகள் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் பழமையான சமூகம். பொருளாதாரம். வட்டபாடு. கோவில் நீர்வாகம் முதல்ய நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்வதற்குப் பெரிதும் உதவுக்கின்றது.

தானத்தார்:

குளக்கோட்டன் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தில் தொழும்பு செய்வதற்கு மருங்கூர் இருந்து முப்பது குடிகளைக் கொண்டுவந்து திருக்கோணமலை நகரில் துடியேற்றனான். (திருவாடானை தமிழ்நாட்டில் இராமநாத பூர் மாவட்டத்தில். இராமநாத பூத்திலிருந்து 32 மைல்தூரத்தில் இருக்கின்றது. அறந்தாங்கி புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 30 மைல் தொலைவில் இருக்கின்றது. மருங்கூர் பாண்டிநாட்டில் திருவாடானை தாலுக்காவில் இருக்கின்றது. மருங்கூரின் பக்கத்துக் கிராமம் ஊனுராகும் மருங்கூர் பட்டினத்துச் சேந்தன் குமரனார் இவ்வூரைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். இவர் ஒரு சங்கப் புலவர்) இம் முப்பது குடியினரும் தானத்தார் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு மூவகை கடமைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவன் முன்னர் ஆலாத்தி. நடனமாடல் பன்றிகுற்றல். அத்கபட்டு அராசற்கீதல் இவைகள் தானத்தார் கோவிலுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளாகும். இம்முப்பது குடியினருள் ஏழு குடியினருக்கு குளக்கோட்டன் இராயப்பட்டம் சுய்ந்தான்.

பற்காலத்தில் வந்த கயவாகு மன்னன் மேலும் இவர்களுக்குப் பல கடமைகளை வகைப்படுத்தியுள்ளான். முதன்மைமாருள் நன்மை. தீமை வந்தும் அவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் பலவாக அமைந்துள்ளன. அவைகளைக் கோணேசர் கல்வெட்டில் வீரவாகக் காணலாம்.

வரிப்பத்தார்.

குளக்கோட்டு மன்னன் இறைவன் தொழும்புக்கு ஆட்கள் போதாதென நினைத்து காரைவாய்ந்த வளநாடு சென்று வரி பிடித்தான். மூவேழு

குடிவாழ்வோரைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றனான். காரைவளநாடு என்பது காரைக் கால் அல்லது காரைக்குடி இவற்றில் ஏதாவது ஓர் ஊராக இருக்கலாமென் என்னலாம் அல்லது வேறு ஊராகவும் இருக்கலாம். பட்டாடை கொய்தல், கட்டல், புட்பபத்தரங்கள் எடுத்தல், தூர்த்தல், வளக்கேற்றல், தள்ளசை, தட்டுமுட்டு இவை களை வளக்குதல், தீர்த்தம் எடுத்தல், நெல்லுக்குத்தல், சாணி மெழுகல், எரிதுரும்பு ஈதல், நடனப்பெண்ணுக்கு முட்டுவகை கொட்டல், பாடல், நரபெல் யான் தனக்குக் கரும்பாவாடையிடல், சுண்ணங்கொடியேற்றல், இறக்கல், கட்டல், சமத்தல் சந்தனம் ஆரைத்துக்கொடுத்தல், ஆலயப்பண்களெல்லாம் வளக்கமுடனும் துப்பர வாகவும், விரைவாகவும், செய்தல் முதலியன இவர்கள் செய்யவேண்டிய தொழும்புகளாகும். நீர்பாயும் பள்ளவெளி நீலம் இவர்களுக்கு நவந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தனியுண்ணாப் பூபாலன்:

குளக்கோட்டு மன்னன் மதுரைக்குச் சென்று மத்குலத்துத்தத் தனியுண்ணாப் பூபாலனை அழைத்து வந்து திருக்கோணமலை நகரில் குடியேற்றனான் தானத்தார். வரிப்பத்தார் இவர்களுக்கு நடுந்றியும் நீதியையும் ஒழுங்கையும் நலை நாட்டி நகரை அரசுசெய்வது தனியுண்ணாப் பூபாலன் கடமையாகும்.

பாசுபதர்:

குளக்கோட்டன் பாசுபதர்களைக் கோவிலுக்குப் பூசகர்களாக நயம் த்தான் பாசுபதர் என்போர் பாசுபத சமயத்தோராவர். பாசுபதர் மயேச்சரர் என்றும் அழைக்கப்படுவர். திருநீறு அன்றலும், சிவல்நக்க வழிபாடும் இவர்களுக்கும் ஏற்படுடையன. சிவகணங்களிடத்தல் பற்றியடையாக்கள் நகுலேச பாசுபதமே வீரசைவம் என்ற கருத்தும் உண்டு.

இருபாகமுதன்மை:

கயவாகு மன்னன் வருவதையற்ற பாசுபதர்கள் கடவுள் வீழ்ந்தறந்தனர். அதன் பின்னர் சைவ நாயக முதன்மை. வேத நாயக முதன்மை என்ற இருபாக முதன்மையினர் கோயில் அரசுசகர்களாயினர்.

அரசீயல் அமைப்பு:

கோணேசர் கோவிலுக்குத் தொழும்பு செய்வோரும் வர்கொடுப்போரும் வாழும் எல்லைகள் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளன. வடக்குத் தசை எல்லை கரம்பகம், மேற்குத்தசை எல்லை முனிச்சரம், தெற்குத்தசை எல்லை சங்கமக்கன்றி

கூக்குத்தசை எல்லை வங்காளம். கரம்பகம் ஏறக்குறைய 175 மைல் லும். முனீச்சரம் ஏறக்குறைய 100 மைல் லும். சங்கமக்கண்டி ஏறக்குறைய 150 மைல் லும். இருக்கள்ளது முக்குந்த ஆதாயத்தில் பத்துக்கொன்று கோயிலுக்கள் க்கும் வழக்கமும் அமைந்திருந்தது. கோயில் வருவாயைப் பத்துப்பஞ்சாக்கி எட்டுப்பங்கு இருப்பாக வும். இரண்டுபங்கு ஆர்ச்சர்க்கெளவும் வகுக்கப்பட்டன.

திருக்கோணமலைப் பகுதியை வள்ளுமை அரசாட்சி செய்தான். அவருக்குக் கீழ் 32 தலைமைக்காரர்கள் இருந்தனர். அரசுக்குச் சிறப்பு அங்கமாக விளங்கும் பண்ணையைப் பற்றிய செய்தியெதுவும் கல்வெட்டில் கூறப்படவில்லை.

அக்காலத்தில் வள்ளுமை நாட்டிலுள்ள வழக்கம். பாரம்பரியம் முதல்யவற்றை அனுசரித்தே ஆட்சிசெலுத்தனான். ஆண்களுக்கும் ஓழுக்கம் சிறப்பாக வற்புறுத்தப்பட்டது. பின்வரும் அடிகளால் புலனாக்கிறது.

ஐயமுற உன்தாரந் தாரமாகு
மயலகத்தோர் தாரமெல்லா நின்றாயாகும்”

குற்றம் செய்தவர்களுக் கேற்ற தண்டனைகள் பலவும் கூறப்பட்டுள்ளன. உயிருக்குயிர் வாங்குதல். மன்கடகம் தலையில் ஏற்ற அடித்தல் முதல்யனார்ப்பங்கள் ஸ் தள்ளுமைகளுக்கேற்ற தண்டனைகளாகும்.

மையனைய கண்டர்திருக் கோணனாதர்
மகாபூசை திருப்பணியும் வழங்கச் செய்யே”

என்ற கல்வெட்டு அடிகளால் அக்காலத்தில் சமயத்துக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பு புலனாக்கிறது. அரசனே ஆலயத்தில் அறங்காபஸனாகவும் விளங்க னான்களான்.

கோயில் தொழும்பு செய்பவர்களுக்கெல்லாம் நீலம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆவ்வநவாயைக் கொண்டே அவர்கள் வாழ்ந்தனர். இரண்டு வகையாகக் கணக்குகள் வகுக்கப்பட்டன. கருவலக்கணக்குகள் நாள்வருவாயும் செலவும் அடங்கும். பொரிய வழமைப்பத்தத் அரசர்களும். ஊரவர்களும் கோவிலுக்குதல்யந்தபற்றிய கணக்குகளைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது.

கோயிலும் வழிபாடும்:

கோயில் மிகவும் பொதாக அமைந்திருந்தது. கோயில்ஸ் புறத்தே மல் நீர் வால்யும் திருக்குளமும் அமைந்திருந்தன. பாவமறுக்கும் பாவநாசச் சுணையும் கோயில் வீதியில் அமைந்திருந்தது. தேரோடும் வீதியும் இருந்தது. கோயில்

வருவாய்க்காக இரண்டாய்ரத்தெழுநாறவணம் விலைப்புத் தரை திட்டம் செய்யப் பட்டிருந்தது.

இரண்டவணம் செம்புச்சம்பா நாளும் கறியமுது செய்யப்படும். கோயில்ல நாளும் மும்முறை வழிபாடு நிகழும். ஆடல் பாடலெல்லாம் கோயில்ல நடைபெற்றன அதற்கென நடனப் பெண்களும் பாடகர்களும் இருந்தார்கள். வாயிலுக்குத் தெள்கழகுக்குத் தசையில் ஏழ எண்ணெய்க் கண்ணுகள் இருந்தன. எண்ணெய்க் கண்ணுக்களைச்குறித்து சுவர் கட்டப்பட்டுக் கதவும் போடப்பட்டிருந்தது. எண்ணெய்க் கண்ணுக்கு துலாக்களும் போடப்பட்டிருந்தன. கோயில்ல 11.000 வளக்குகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

கட்டுக்குளத்தார் இறைவன் தொழும்பு செய்தார்கள். இந்துவெளி (நீலாவெளி) வாழ்வோர் இறைவன் முன்னர் காப்பனிதல். முன்னிடு விழா நடத்தல். சுத்தமாச ஆறுவணம். நெல்லு கோயிலுக்கு கொடுத்தல் முதல்ய கடமைகளைச் செய்தார்கள் ஆயத்தீர்வை கட்டும் வழக்கமும் இருந்தது. கொட்டியாபுரத்திலிருந்து வெற்றிளை பாக்கு. கருங்கதல்க் கணி. அரைத்தசந்தனம். பால். தயிர். நெய். முதல்யன வந்தன. கெவரி முனையிலிருந்து ஏரண்டம். (ஆமணக்கு) இருப்பை. புனின. முதல்ய வித்துக்கள்லிருந்து எடுக்கப்பட்ட நெய் மீகாமணால் கொண்டுவரப்பட்டு எண்ணெய்க் கண்ணுகளில் ஊற்றுப்பட்டன.

இதுவரை ஆராய்ந்து கண்ட செய்திகளால் அக்காலத்தில் திருக்கோணேசர் ஆஸயம் மகவும் பெரிய கோவிலாக இருந்ததென்பனதையும். சிறப்பாக நாள் வழிபாடுப் பிழாக்களும் நடைபெற்றதென்பதையும் உணரலாம். கோயிலுக்குத் தொழும்பு செய்யுதிமக்கள் இருந்தார்கள். கோயில் திருச்செயல்களெல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற்றன.

திருக்கோணமலைக் கோவில்கள்

கோணமாமலை அமர்ந்த பெருமானைத் திருஞனசம்பந்தர் “கோயிலுங் சனையுங் கடலுடன் குழந்த கோணமாமலை அமர்ந்தாரே” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கோயிலும் பாபுநாசச் சனையும் கடலுடன் குழ் அக்காலத்தில் கோணசர் கோவில் இணையற்று விளங்கியது. திருக்கோணமலை நகரிலே பார்த்த இடங்களிலெல்லாம், திரும்பிய தெருக்களிலெல்லாம் திருக்கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. திருக்கோணசர் ஆலயத்தையும் அதன் புறத்தேயுள்ள (நகரிலுள்ள) கோயில்களையும் ஈண்டு ஆராய்வோம்.

இன்றுள்ள திருக்கோணசர் ஆலயம் உயர்மாண மலைப்பகுதியின் ஓர் எல்லையில் அமைந்திருக்கின்றது. பலமைல் தொலைவிலிருந்து பார்க்கும் போதே இன்று அமைந்திருக்கின்ற கோவில் கண்ணுக்குப் புலப்படும். பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிலைபெற்றிருந்த கோவிலை போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் நாம் இழந்தோம். மூன்று கோயில்களிலிருந்த இடமாகக் கருதப்பட்ட இடத்தில் இன்றுள்ள புதிய கோயில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஈழநாட்டுச் சிற்பியர்களின் திறமைகளை இன்று புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கோயில் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

சைவசமயக் கோயிலின் கட்டிட சரித்திரங்களை ஆராயும்போது அவ்வக்கால நிலைக்கேற்பவே கிடைக்கின்ற பொருட்களைக் கொண்டே கோவில் அமைத்து வந்திருக்கின்றார்களென்பது புலப்படுகின்றது. கோயிற் கட்டிட அமைப்பிலும் காலப்போக்கில் பற்பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் முருகன், திருமால், கொர்மாவ, (காளி) முதலிய கோயில்கள் இருந்திருக்கின்றன. தொகைநூல்களால் சிவபெறுமான், முருகன், திருமால் பலராமன் முதலிய தெய்வங்களுக்குக் கோயில்கள் இருந்ததை அறியலாம். “ஆலம் செல்வதுக்கு” (சிவன்) நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கத்தை ஆய்வேள் தந்ததாகப் புறப்பாட்டுக் கூறுகின்றது. கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுத பெருங்காப்பியங்களான, “சிலப்பதிகாரத்திலும்” “மணிமேகலையிலும்” பல கோயில்களைப்பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில்

“பிழவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள அணிதிகம் கோவிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்
நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்.....”

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. புறநாநாறு கூறும் சிவன், முருகன், பலராமன், திருமால் முதலாய் தெய்வங்களின் கோயில்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டமையால்

கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்த கோயில்களை உண்டாம். பல்லவர் காலத்துக்கு முன்னர் மண்ணால் அமைந்த கோயில்களே இருந்தன பல்லவர் காலத்திலேதான் கோயிற்கட்டிடக் கலையில் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. தொடக்கத்தில் பாறைகளைக் குடைந்து கோயில்களை அமைத்தார்கள். அதன் பின்பு கற்களைச் செதுக்கி படிமானஞ் செய்து கோயில்களைக் கட்டினார்கள். இதனைப்பின்பற்றியே பிற்காலத் தில் சோழர்கள் பெரும் பெருங் கோயில்களை எழுப்பினார்கள். முதலாம் இராசராச சோழன் பெருங்கோவில்களை எழுப்பிவித்தான். அதனாலேயே கோபுரம் “இராசகோபுரம்” என்று கூறப்படுகின்றது.

திருக்கோணேசர் ஆலயம் பல்லவரிம் ஆண்டுகள் பழைமையானது. ஆலயமும் பற்பலவகையிலும் கால முத்திரைகளை ஏற்றுவந்திருக்கின்றது. பழைய கோணேசர் ஆலயம் சுட்டசெங்கல், மண், சுண்ணாம்பு, மரம் முதலியன கொண்டு ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம். பல்லவர் சிற்ப முறையமைந்த தூண்களை இன்றாங் கோட்டையுட் காணலாம். குகை வாயிலிற் காணப்படும் இரண்டு தூண்கள் பதினாறு பட்டை கொண்டவையாகவும் (தூண்கள் சுவர் ஓரத்தில் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன) தூண்பகுதிகள் சதுரங்கள் அமையப்பெற்றனவாயும் அச்சுருத்தில் தாமரைப்பூ பொறிக்கப்பட்டுள்ளனவாகவுங் காணப்படுகின்றன. குகையின் (போர்த்துக்கீசர் அமைத்த கோட்டையிலிருக்கும் குகை) அண்மையில் இருக்கும் படிக்கட்டால் கோட்டையின் மேலேறி வலது பக்கமாகத் திரும்பிக் கோட்டைச் சுவர்மீது சிறிது தாரம் சென்றதும் இது புறச் சுவரில் பதிக்கப்பட்டுள்ள கோயிற்கற்கள் இரண்டில் பூக்கள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். பழைய கோயிலின் கற்கள் கோட்டைச் சுவர்களிற் பெரும் பாலான இடங்களிற் காணப்படுகின்றன. சோழர்காலச் சிற்பமுறையில் அமைந்த தூண்களும் காணப்படுகின்றன.

மலையின் துடிவாரத்தைப் படகிற் சென்று பார்ப்போமானால் அங்கு பழைய கோயிலின் அழிபாட்டுச்சின்னங்களைக் காணலாம். உடைந்த தூண்கள், கடவுட்படிமங்கள் அமைந்திருந்த பிடங்கள். உடைந்தனவாகவும், முழு உருவத்திலும், கடலாற் அரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1961ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் ஆழ்கடலிற் படம் பிடிக்கச்சென்ற திரு. மைக்கிலிசன் ஆழ்கடலின் அடியிலிருந்து தூண்பகுதி யொன்றை எடுத்தார். இத்தூண் வட்டவடிவமாகவும் இடையில் விளிம்புடையதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

சோழர் காலத்திலும் பாண்டியர் காலத்திலும், கற்கள் செதுக்கப்பட்டுப் படிமானஞ் செய்யப்பட்டுக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. போர்த்துக்கீசரும், ஒல்லாந்தரும் கண்ணுக்குத் தோன்றிய கோயில்களையெல்லாம் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். ஆங்கலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஸழநாட்டில் எழுந்த கோயில்களின் கட்டிட அமைப்பு கால அடிப்படையில் மாற்றுமட்டந்திருக்கின்றன. திருக்கோணமலையில் உள்ள கோயில்கள் (சிமெந்து இலங்கையில் உபயோகிக்கப்படுவதற்கு முன்னர்) சுண்ணாம் பாலும், செங்கற்களாலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று கட்டப்பட்டுள்ள கோணேசர் கால மாறுதலுக்கமைய சீமெந்தும், மன்னுங்கலந்து செய்யப்பட்ட கற்கள். இரும்பு முதலியவற்றால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. திரு. சீவரத்தினம் அவர்களும்

சைவப் பொருமக்களும், இக்கோவிலைப் பொருந்தொகையான பொருட் செலவில் கட்டி முடித்திருக்கின்றார்கள். பழைய காலத்தில் சிற்பங்களுக்கும், ஓவியங்களுக்கும் வண்ணம் தீட்ட இயற்கைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இன்று வண்ணங் தீட்டுவதற்கு அறிவியல் தந்த செயற்கைப் பொருட்களை பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

திருக்கோணேசர் ஆலயத்தில் சிவன், சக்தி, முருகன், விநாயகர், வயிரவர், ஞானியர் சந்திரர், சண்டேகவரர் முதலாய கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. திருக்கோணமலையில் 1950ம் ஆண்டு ஆடிமாதங் கண்டெடுக்கப்பட்ட திருவுருவங்களின் விபரம் பின்வருமாறு:-

	அளவு	நிறை
சிவன் (சோமஸ்கந்த சுகாசன மூர்த்தம்)	1' 8½" X 10"	70 இநா.
பார்வதி (சோமஸ்கந்த சுகாசன மூர்த்தம்)	1' 4" X 8"	30 "
சிவன் (சந்திரசேகர மூர்த்தம்)	1' 8" X 7"	25 "
பார்வதி (தீரிபங்க வடிவம்)	1' 8" X 1'	65 "
கணேசர்	1' 7" X 10½"	30 "
திரிகுலம்	1' 7" X 1'	8 "
விளக்குமுடி (அன்னம்)	1' 5" X 1' 2"	7 "
மொத்த நிறை		235 இநா.

திருக்கோணமலையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிவன் திருவுருவம் ஓப்புயர்வற்றது. சுகாசனத்தில் அமைந்த சிவன் திருவுருவம் ஈழநாட்டுச் சிற்பியர்கள் அமைத்திருக்கக் கூடும். சந்திரசேகரர் காலத்தால் முற்பட்டதாகும். இது அவ்வளவு திருத்தமாக அமையவில்லை. பிள்ளையார் திருவுருவமும் இணையற்றதாக விளங்குகின்றது. 1944ம் ஆண்டு ஏற்றத்தின் முடிவில் இது புறத்தில் நீரத்தேக்கம் அமைக்குங்காலை கண்டெடுக்கப்பட்ட வில்லையும், இலக்குமியும், பல்லவ சிற்பமாகும். 1952ம் ஆண்டு திருவுருவங்கள் ஈழநாடு முழுவதும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அதன்பின்னர் கோணேசர் மலையில் வழிபாட்டுக்காக அபிடேகம் செய்யப்பட்டு திருவிருக்கை செய்யப்பட்டது.

மனையாவெளியிலுள்ள கோயில்கள்

மனையாவெளியில் குளத்துக்கு முன்ன் ரூபையில் ஒரு பிள்ளையார் கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. இக்கோயிலில் வல்லை மக்கள் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றது. வல்லைப் பக்தியின் முன் அக்கினி சுர்தங்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளி, செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இவ்வக்கினிக் குணம் வெள்ளி வேப்பங்கட்டடைகள் போட்டு ஏர்க்கப்படுகின்றன. மனையாவெளியில் ஒரு நாட்டுப் பிள்ளையார் கோயிலும், ஒரு முருகன் கோயிலும் இருக்கின்றன.

வீல்லூன்றீக் கந்தசுவாமி கோவில்.

திருவேரகம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த சிவகப்பிரமணிய சுர்மா என்பவர் வழிபடுவதற்குக் குழந்தை சிற்பி மூலமாக முருகன் திருவுருவை வள்ளி. தெய்வானையோடு திருவாசியும் அமைந்ததாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது சிவகப்பிரமணிய சுர்மா இறைவனடி சேர்ந்ததார். அவர் உறவினர் திருவுருவை அழித்து விடும்படி சிற்பிக்குக் கூறினர். சிற்பி அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை. பின்னர் திருவருள் உணர்த்த பரங்கிப்போட்டையிலிருந்து ஈழநாடு செல்லுங் கப்பலொன்றில் பெட்டியில் வைத்து அனுப்பினார். அக்கப்பல் திருக்கோணமலைக் கடலில் நகராது நின்றது. திருவருளுணர்த்த திருவுருவைக் கடலிலிட்டனர். கப்பலும் நகராத்து. அத்திருவருவமே இன்று கோயிலின் கருவறையுள் திருவிருக்கை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சிலகாலம் முடமாண்டானில் சிறுகோவிலாயிருந்தது. அதன்பின்னரே இன்றிருக்கும் கோயில் கட்டப்பட்டதாகும் “கந்தவிஷ்டி” விரதம் இக்கோயிலில் மிகவுங் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

வெள்ளைவில்வம் கோணேசர் கோயில்.

இக்கோயில் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தோடு தொடர்புடையது. இக்கோயிலின் பின்புறத்தில் வெள்ளைநிற வில்வமரம் நின்ற காரணத்தால் வெள்ளை வில்வம் கோணேசர் கோயிலெனப் பெயர் பெற்றது. கோயிலின் புறத்தே பழைய திருவுருவங்கள் சில காணப்படுகின்றன. கோவில் நிலத்தின் முன்னர் ஒரு குளம் இருந்தது. சென்ற இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் தூரிக்கப்பட்டது.

முத்துக்குமாரசுவாமி கோயில்.

இக்கோயில் திருஞானசம்பந்தர் வீதி முடிவடையும் இடத்தில் இருக்கின்றது. சடையர் என்பவர் இற்றைக்கு நாடு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், முத்துக்குமார பரதேசியர் வைத்து வழிபட்ட குமாரலிங்கத்தை வைத்துச் சிறு கோவிலாகக் கட்டினார். பின்னர் செல்லப்பின்னள் என்பவர் கோவிலைப் பழுதுபார்த்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். பின்னர் சண்முகம் (பாராஞ்சமன்ற உற்பயினர் திரு ந. இ. இராசவரோதயம் அவர்களின் யூட்டன்) அவர்கள் இக்கோயிலைப் பெற்றாகக் கட்டி 1889ம் ஆண்டு ஆணித்துங்கள் பத்தாம் நாள் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். பின்னர் கோவில் பழுதுபார்க்கப்பட்டு 1932ம் ஆண்டு மீண்டுங் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

புதுறோட்டுக் கற்பகவீநாயகர் கோவில்.

இற்றைக்கு 123 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாகன் என்பவர் இக்கோவிலைக் கட்டிச் சிறப்பாக கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். அதன்பின்னர் இக்கோயில் காலத்துக்குக் காலம் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது.

விஸ்வநாதர் (சீவன்) கோவில்.

காசியிலிருந்து ஒரு பரதேசியால் கொண்டுவரப்பட்ட சிவலிங்கத்தை வைத்து முதலி சோமலிங்கம் அவர்கள் ஒரு கோயிலை ஆறாம் வட்டாரத்தில் மத்திய வீதியில் கட்டினார். பல ஆண்டுகளின் பின்னால் கத்திகாம முதலி என்பவர் அக்கோவிலை விட்டுச் கவாமியை எடுத்து வந்து இன்றிருக்குங் கோவிலைத் திருஞான சம்பந்தர் வீதியிற் கட்டி கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். 1830ம் ஆண்டு இராசகோன் முதலி யாரும் வயிரவப் பெருமாள் என்பவரும் கோவிலைப் பழுதுபார்த்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். இக்கோவில் இதுவரை நான்கு முறை கும்பாபிஷேகம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. இக்கோவிலில் கேதார கெளாரி நோன்பு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

மாரியம்மன் கோவில்.

இக்கோவில் ஒன்பதாம் வட்டாரத்தில் திருஞான சம்பந்தர் வீதியில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்றைக்கு ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இக்கோவிலை மாரியம்த்து மணியம் என்பவர் கட்டுவித்தார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் மூத்ததம்பி மணியம் இக்கோவிலைப் பழுது பார்த்தார். அதன் பின்னால் திரு. பெ. வ. செல்லையா மணியம் அவர்களும் கோவிலிற் பல திருத்தங்களைச் செய்தார். சித்திரைத் திங்கள் இக்கோவிலின் திருவிழாக் காலமாகும். தேர்த்திரு விழாவின் போது ஒரு பணை உயர்த்தில் அடியார் ஒருவர் துலாக்காவடி (அந்தரக்காவடி) ஆடுவார். அக் காட்சியைக் காண மக்கள் குழுமியிருப்பர். நவராத்திரியும் “கேதார கெளாரி” நோன்பும் இக்கோவிலிற் சிறப்பாக நடைபெறும்.

வீரகத்தி பிள்ளையார் கோவில்.

இக்கோயில் ஒன்பதாம் வட்டாரத்தில் மாரியம்மன் கோயிலின் அண்மையில் அமைந்திருக்கின்றது. பெரியாச கோன் முதலியார் ஒரு சிறு கோவிலாகக் கட்டினார். 1801ம் ஆண்டு வீரபத்திர இராசகோன் அவர்கள் இன்றுள்ள கோவிலைக் கட்டினார்கள். இக்கோவில் நான்குமுறை கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

பெரிய தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில்.

இக்கோவில் உப்புவெளியில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்றைக்கு ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உயர்த்திரு. நல்லதம்பி ஜயர் என்பார் ஒரு சிறுகோயிலாகக் கட்டினார். அவர் மகன் உயர்த்திரு. ஏர்பு ஜயர் கோவிலிற் சில திருத்தங்களைச் செய்தார். பின்னால் அவர் மகன் உயர்த்திரு. விஸ்வலிங்கக் குருக்கள் அவர்கள் ஊரவர்கள் துணைகொண்டு கோவிலைப் பெரிதாக்கிக் கட்டினார்.

சீன்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோயில்.

இக் கோயில் புகையிரத் நிலையத்தின் அண்மையில் அமைந்திருக்கின்றது. இக்கோயிலைக் கதிரவேலு முதலியார் என்பார் கட்டினார். இக்கோயிலின் அண்மையில் சைவ ஆதீனம் ஒன்று இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

சளீஸ்வரன் கோயில்.

இக்கோயில் ஒன்பதாம் வட்டாரத்தில் வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயிலின் அண்மையில் அமைந்திருக்கின்றது. இக்கோயிலை இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 93 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உயர்திரு. பஞ்சநாத குருக்கள் என்பவரால் கட்டப்பட்டு கும்பாபிஷேகமும் செய்யப்பட்டது. இக்கோயிலின் பின்னர் தான்றி மரம் ஒன்று நிற்கின்றது.

கிருஷ்ணன் கோயில்.

இக்கோயிலும் வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயிலின் அண்மையிலேயே இருக்கின்றது. இக்கோயிலை மாரிமுத்து நாயக்கரும், திருவிளங்க நகரத்தாரும், ஆரிய நாட்டாருஞ் சேர்ந்து கட்டினார்கள். பின்னர் கோவிலிற் பல திருத்த வேலைகள் செய்யப்பட்டன.

சமாதுப் பிள்ளையார் கோயில்:

இக் கோயில் வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயிலிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் பெருந்தெருவில் அமைந்திருக்கின்றது. இக்கோவில் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 123 ஆண்டுகளுக்கு முட்பட்டதாக இருக்கும். கூப்பு உடையார் என்பவர் இக்கோவிலைக் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். அதன்பின்னர் வேலுப்பிள்ளை என்பவர் 1928ம் ஆண்டில் கோவிலிற் சில திருத்தங்களைச் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். அவர் காலத்துக்குப் பின்னர் திரு. த. இராமலிங்கம் அவர்கள் அயலவர்களின் உதவியோடு திருத்தங்கள் செய்து 1950ம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்.

எட்டாம் வட்டாரத்தில் முருகன் கோயில், மன்மதன் கொட்டில், கண்ணகை அம்மன் கோயில், பிள்ளையார் கோயில், கம்பனிப் பிள்ளையார் கோயில் முதலாய் பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. முருகன் கோயில் வரலாறு இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 112 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்தது. இன்றிருக்கும் புதிய கோயில் 1956ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டதாகும். கண்ணகை அம்மன் கோவிலில் வெள்ளிக்கழிமையும் செவ்வாய்க்கிழமையும் நடைபெறும் வழி பாட்டுக்கு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வந்து கூடுவார்கள்.

சீர்காளியம்மன் கோயில்.

இக்கோயில் எட்டாம் வட்டாரத்தில் இருக்கிறது. அக்கரைப் பேட்டையில் (தென்னிந்தியாவில்) வாழ்ந்த நாட்டார் குடும்பத்தார் கொலராவின் கொடுமைக்குப் பயந்து கட்டுமிரத்தின் மூலம் இலங்கைக்கு வரும் பொழுது ஓர் உருவம் அவர்களுடன் வருவதைக் கண்டனர். அக்கரைப் பேட்டையில் தாங்கள் வணங்கிய சீதாள் அம்மன் எனக் கண்டு தாங்கள் இலங்கைக்கு செல்வதாகவும் அங்கு தாசு துப்பரவாக இருக்க இடமில்லை என்றும் கூறினார்கள். அவ்வருவம் “உங்களுக்கு இங்கும் அங்கும் துணையாக இருப்பேன் கெடுதி ஒன்றும் செய்யமாட்டேன். ஆனால் நித்திய விளக்கு ஒன்று எனக்கு வைத்து வழிபடுங்கள்” என்று கூறி அவர்களுடன் வந்து சேர்ந்தது. 10th நம்பரில் “பெரிய வீடு” என்று வழங்கி வரும் வீட்டில் ஒருபகுதியில் ஓர் குலமும் படமும் வைத்து நித்திய விளக்கு ஏற்றி வழிபட்டு வந்தனர். இதுவே சீர்காளி அம்மன் கோயிலின் வரலாறாகும். திருக்கடலூர் (பட்டிகை) என்னும் இடத்தில் பத்திரகாளி கோயிலைன்று இருக்கிறது. மத்திய வீதியில் இரண்டு வயிரவர் கோயில்கள் இருக்கின்றன.

முற்றிவெரிப் பத்திரகாளி கோயில்.

இக்கோயில் குளக்கோட்டன் காலத்து எல்லைக் காளி கோயிலில் ஓன்றாகக் கூறப்பட்டு வருகின்றது. முதலில் ஆழ்வார் உடையார் என்பார் சிறு கோயிலாகக் கட்டினார். அதன் பின்னர் சோதிநாத உடையார் என்பார் இப்போதிருக்கும் கோயிலைக் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். இக்கோயிலில் நவராத்திரியும், கேதாரகெளரி ஞானபும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறும்.

ஆலடிப் பிள்ளையார் கோயில்:

இக்கோயில் காளிகோயிலுக்குப் பக்கத்தே இருக்கின்றது. ஆலமரத்தின் கீழ் பிள்ளையார் கோயில் கொண்டுள்ளார். ஆலமரத்தின் கீழ் இருப்பதாலேயே இக் கோயில் ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயிலெனப் பெயர் பெற்றதென்பது.

இதுவரை கூறியவற்றை விட இன்னும் எத்தனையோ சிறு கோயில்கள் திருக்கோணமலை நகரிலே உள்ளன. திருக்கோணமலையில் நவராத்திரியின் போது “கும்பம்” என்னும் விழா கொண்டாப்பட்டுகின்றது. “சக்தி வழிபாடு” நடைபெறுமிடங்களில் இருந்தெல்லாம் விஜயதசமியன்று கும்பங்கள் புறப்பட்டு ஊரை வலம் வரும் கும்பம் எடுப்பவர்களிற் சிலர் தெய்வம் வந்து ஆடுவார்கள். கும்பங்கள் மேளவாத்தியங்களுடன் ஊர்வலம் வருங்காட்சி மிகவும் சிறப்புடையதாகும்.

திருக்கோணமலையில் கோயில்கள் நிறைய இருக்கின்றன. சமயத்துறையில் பணியாற்றும் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. அன்று ஞானசம்பந்தர்;

“கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை”
என்று பாடியது இன்றும் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றது.

கன்னியா வெந்நீருற்று

கன்னியா நீருற்றைப் பற்றிப் புராணங்கள் கூறும் திவ்விய வரலாற்றின்படி மகாவிஷ்ணுபூர்த்தியே அவற்றை உற்பத்தியாக்கினார். கோணநாயகரிடம் தான் பெற்ற இலங்கத்தைக் கையிலேந்திக் கொண்டு இராவணன் செல்லும் போது விஷ்ணு மூர்த்தியொரு அந்தனை வடிவம் எடுத்துத் தசக்கீர்வனைச் சந்தித்து அவன் தாயாகிய கைகேயி உயிர்நீத்த செய்தியைத் தெரிவித்தார். இலங்கைக் காவலன் அதைக் கேட்டதும் துக்கக் கடல்லாழ்ந்தான். முனிவர் அவனைத் தேற்றியிபின் தனையன் தூய்க்குச்செய்ய வேண்டிய கன்மாதிக் கிரியைகளைச் செய்யுமாறு நினைவுறுத் தனார். இப்புண்ணிய தலத்தில் கன்மாதிக் கிரியைகளைச் செய்தால் அவர் மோக்ஷ வீட்டை அடைவது தின்னாம் என்று கூறினார்.

அவ்வந்தனரே அதைசெய்து முடிக்க வேண்டும் என்று இராவணன் வேண்ட அதற்குச் சம்மத்தத் தந்தனர். அவனை அழைத்துக்கொண்டு திருக்கோணமலைக்கு மேற்கீலுள்ள கன்னியா என்னும் தலத்திற்குச் சென்று அவ்விடத்தில் தமது கையில்ருந்த தன்னினால் ஏழிடத்தல் ஊன்றினார். அந்தனை வடிவங்கொண்ட மகா விஷ்ணு ஊன்றிய ஏழிடங்களில் நீருற்றுத் தோன்றின என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இறந்தவர்களுக்கு அவ்விடத்தில் வந்தேயேட்டி செய்யப்படின் அவ்வாண்மாக்கள் முத்தியடையுமென நம்பப்படுகின்றது. இராவணன் தனது தாயாருக்குரிய கன்மாதிக் கிரிகைகளைல்லாவற்றையும் முறையே செய்தப்பன் அவ்விடம் விட்டேகினான்.

சேரன் செங்குட்டுவன் வடக்கே சென்று கனக. விசயரை வெற்றி கொண்டு தென்தமிழ்ப்பாவை தெய்வக் கொழுந்தாம் கன்னியாகிக்குச் சிலையெடுக்க இமயத்திலிருந்து கல் கொண்டு வந்து கோயில் அமைத்து விழாவெடுத்தகாலை கடல்குழ் இலங்கைக் கயவாகுவும் விழாவுக்குச் சென்றிருந்தான். ஸழநாட்டில் கன்னியாக் வழிபாட்டைக் கயவாகு மன்னன் பரப்பினான். ஸழநாட்டில் கன்னியாகி வழிபாடே ஒரு இயக்கமாயிற்று.

கன்னியாகி கோவில் திருக்கோணமலையில் கன்னியாவில் அமைந்திருக்கலாம். “கன்னியா என்ற சொல்லே காலப்போக்கில் தீரிந்து கன்னியாவாயிற்று” என்று டாக்டர் மு. வரதாராசன் கூறுகின்றார். ஸழநாட்டில் கன்னியாகி வழிபாடே காலப்போக்கில் மாரியம்மன் வழிபாடாகவும் திரெளபதையம்மன் வழிபாடாகவும். மாறி யதென்பது சீலர் கருத்தாகும். இக்கருத்து சிந்தனையைத் தூண்டும் செய்தியாக அமைக்கிறது.

கன்னியா நீருற்றின் ஆதி வரலாற்றை அறிவது அர்த்தனும் அரிது. இலங்கை அரசாங்கத்தின் தாதுப்பொருட்டுறைப் பொறுப்பாளர் த.கு. சி. எஸ். சி.நிமான் இந் நீருற்றுக்களை 1954ம் ஆண்டில் ஆராய்ந்து பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “நிலத்தின் கழுள்ள நீரமட்டம் தரையின் மேற்பரப்பிலைச் சந்திக்கும் இடத்தில் இயற்கையாக நீருற்று ஏற்படும். நீர் ஒன்றே நிலையில் நீர்ப்பதில்லை. மழைவீழ்ச்சியின்பின் நீரமட்டம் உயர நீருற்று அத்கர்க்கும். வரண்ட காலத்தில் மழை வீழ்ச்ச குறைய நீரமட்டம் தாழ நீருற்றுக் குறையும்”

கவரால் அடைக்கப்பட்ட எல்லையுள் பூமினுடே செல்லும் நீரோட்டத்தன் படுக்கை இருப்பதாக அவர் கருதுகின்றார். ஆய்வும் அதன் எல்லைக்கு வெளியிலும் நீருற்று இருக்கின்றது. மார்காலத்தில். தனரமட்டத்தன் கீழுள்ள நீர் உயர்வதினால் அப்பகுதி யெங்கும் சிறு நீருற்றுக்கள் தோன்றும். கண்ணியா நீருற்றைக் கிணறுகள் என்பது பொருத்தமல்லை. நலத்தை தோண்டுவதினால் ஏற்படுகின்ற நீருற்றே கிணறு எனப்படும். கண்ணியாவில் உள்ள நீருற்றுக்களைச் சுற்றிச் சுவர் கட்டப்படாவிட்டால் அங்குள்ள நீருற்று மறைந்திருக்கக் கூடும். அக்கணாற்றுக் கட்டுகளுக்கு மேலாக நீர் மேலிப்பாய்வதில்லை. ஆய்வும் நீரை அள்ள ஊர்க்கொண்டே இருக்கின்றது. எனவே நீருற்றுக்கு உற்பத்திக் காரணமாக இருக்கும் ஆறு சிறியதாகவே ஒருக்க வேண்டும். இது வெந்நீராக இருப்பதற்கு காரணம் அவராற் கூறப்படவில்லை.

ஜோன் டேவி என்பவர் தாம் கி. பி. 1821ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட "இலங்கையின் உட்பகுதியின் விபரம்" என்னும் நூலில் அக்காலத்தில் கண்ணியா நீருற்று இருந்த நல்லையை வர்ணித்துள்ளார். 1817ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 19ம் தகத் காலை ஏழு மணிக்கு ஏழு கிணறுகளில் உள்ள வெந்நீரின் விபரம் பின்வருமாறு:

101°. 101.5°. 107°. 88.5°. 86°. 105.75°. 91° எனவே மகவும் கூடிய வெப்பம் 107°. மிகக் குறைந்த வெப்பம் 88.5°. அன்று காலை 10 மணிக்கு வெப்பத்தை அளவிட்ட பொழுது அவை முறையே பன்வருமாறு இருந்தது. மூன்றாவது கிணறு 107 மீல்ருந்து 103° ஆகவும். ஆறாவது கிணறு 105.75° மீல்ருந்து 102° ஆகவும் இருந்ததாகக் கூறியுள்ளார். அன்று ஏழுமணிக்கு பவனத்தன் வெப்பம்⁷⁷ ஆக இருந்தது. 10 மணிக்கு 80° ஆக இருந்தது. எனவே பவனத்தன் வெப்பம் அதிர்க்க வேந்நீரின் வெப்பம் குறைந்து கொண்டே சென்றது. அதனுடைய மருத்துவப்பயனைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார். "The water is used chiefly for Theumatism and cutaneous diseases" அந்நீர் வாத சரும நோயகளுக்கு உபயோகிக்கப்படும். இதற்குக் காரணம் அந்நீர்லுள்ள இரசாயனப்பொருட்களே. கண்ணியா ஊற்றில் ருந்து எடுக்கப்பட்டநீர் கண்டியிற் பாசோத்தக்கப்பட்ட பொழுது சொற்பு உப்பு கார்பனிக்க மல வாய்வும். நைட்ரீஜனும் காணப்பட்டன.

வெந்நீரின் குட்டிற்கு அவர் கொடுக்கும் காரணம் சிந்தக்கற்பாலது. 'The probability is that all the wells are supplied with water from the same source. The Circumstances of their temperature being different at first view, appear as to be in opposition to this idea but it may be easily reconciled by taking into account the quantity of water discharged, which is greatest in the hotsprings, excepting in one instance in which the air disengaged, in the operation of raising the temperature, may be considered as a substitute for the water"

"இந்த ஊற்றில் ருந்து எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் நீர் ஊறுகின்றது. நீருற்றுக்கள் வெப்பந்தை ஏற்றுத்தாழ்வாக இருப்பதால் முன்கூற்று கருத்து மாறுபாடாகத் தோன்றுகின்றது. வெப்பமான நீருற்றில் ருந்து கரக்கும் தண்ணீரின் அளவு ஏனைய

ஊற்றுக்களில் ருந்து வரும் நீரைவீட அதிகமாக இருக்கின்றது. ஒரு கணற்றில் அதிகமாகக் குழிவுகளின்ற காரணத்தால் இதற்கு விதி விலக்காக அமைக்கிறது.

இக்கருத்து எவ்வளவிற்குப் பொருத்தமானதென்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது. இன்றைய நலையில் விஞ்ஞானம் காரணம் கூற முடியாது தவிக்கின்றது.

1817ம் ஆண்டில் சுற்றுமதில் செங்கல்லாற் கட்டப்பட்டு ஆறுட உயரமுடையதாக இருந்தது. கிணறுகளைச் சுற்றிச்கவனி கட்டப்பட்டிருக்கவில்லை. ஓவ்வொரு கிணற்றைச் சுற்றியும் கருங்கல் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. நால்வரைக் கொண்ட ஒரு புனருத்தாரன் சபை 1923ம் ஆண்டில் சுற்றுமதிலை உயர்த்தியும். கிணறுகளைக் கட்டியும் முடித்தனர். அந்தயேட்டிக் கரியைகளைச் செய்வார்கள் பண்டார வண்ணான் மடத்திலும். பஞ்ச நாதக குருக்கள் மடத்திலும் தமது கடமையைச் செய்தனர்.

இத்தலம் இஸ்லாமியருக்கும் ஒரு புன்னிய தலமாக விளங்குகின்றது. அங்கு (தக்கியா) என அழைக்கப்படும் ஒரு இஸ்லாமிய பள்ளவாசல் இருக்கின்றது. மேலும் மலையின் உச்சியில் "நாற்பதி ஆண்டவர்" எனவழைக்கப்படும் ஒரு சமாதி யுண்டு. அதில் 40 அடி நீளமுள்ள ஒரு அராபிய நோனி புதைக்கப்பட்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இதன் சர்த்திரம் நான்கு நூற்றாண்டிழந்து மேற்பட்டதென காணப்பரம் பரையாக நம்பப்படுகின்றது. இஸ்லாமியர்கள் கந்தாரிகளுக்கும் ஏனைய கொண்டாட்ட நகருக்கும் அங்கு செல்வார்கள்.

கன்னியாவிற்குச் செல்பவர்கள் பிள்ளையாருக்கு வணக்கம் செலுத்த வந்தனர். ஆங்கு பொங்கிப்படைத்தும் கற்புரங் கொழுத்தியும் அடியார்கள் வழிபட்டனர். இற்கை க்கு 75 ஆண்டுகளுக்கு முன் அங்கு சென்றவர்கள் வட்டவடிவமான ஒரு கல்லையே பிள்ளையார் சின்னமாக உபயோகித்து வந்தனர். இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அங்கு ஒரு கோயில் அழைக்கப்பட்டது. ஆயினும் அக்கோவிலில் நாளாந்த ஆராதனை கள் தவறாது நடந்ததாகத் தோன்றவில்லை. அங்கு செல்பவர்கள் விநாயகர் சந்தியின் முன்பு வழிபாட்டைச் செய்து செல்வது வழக்கம்.

அது நெடுங்காலமாகத் திருக்கோணமலை மாரியம்மன் கோவில் ஆதனமாக இருந்ததென்று கருதுகின்றனர். இதை மறுத்துக் கூறுபவர்களும் உண்டு. இன்று அது உப்புவெளிக் கிராமச் சங்கத்தினால் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அவர்கள் ஒரு மடத்தை அமைத்து அங்கு நீராடச் செல்பவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் உண்டாக்கியுள்ளனர்.

சமூக வளர்ச்சி

திருக்கோணமலை. இந்துக்களுக்கு எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதற்கு கிறீத்துவ மதபீடுமே ஆதாரமளிக்கின்றது. பத்னாறாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் கரையோரப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களிற் பெருந்தொகையானவர்கள் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு ஈர்க்கப்பட்டனர். இதற்குக் காரணக்கர்த்தாவாக இருந்தவர் பரிசுத்த பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்பவர். அவர் திருக்கோணமலைக்கு வந்து நேரடியாக இங்குள்ள நிலையைப் பார்வையிட்டபின் “கீழைத்தேய மிலேச்சர்களின் உரோமபுரி” எனத் திருக்கோணமலையைப்பற்றி விபரித்துள்ளார். “The Rome of the heathens of the East” - History of the Catholic Church in Ceylon - Vol. I by Father Gnanapragasam) இராமேஸ்வரம். சிதம்பரம் காஞ்சிபுரம். திருப்பதி. திருமலை. ஜகனாத. விசுவனாத் ஆகிய திவ்விய தலங்களிலும் மேலாக யாத்தீகர்களுக்கு முக்கிய இடமாக இருந்தது என வணப்தா ஞானப்பர்கார் கூற்றுள்ளார். பண்டைக்காலத்திலேயே இந்தியர்களாலும் தரிசிக்கப்பட்ட தலம் என்பதைக் குறிக்குமுகமாக இதைக்கூறியிருக்கலாம். இப்பறந்த உலகின் பகுதிகள் எங்கும் வாழும் கத்தோலிக்க மதத்தினருக்குத் தலைமைப்பீடும் உரோமாபுரியாக இருப்பது போல் இந்துக்களுக்கு இந்நகர் இருந்ததென்பது பெறப்படும்.

பத்னாறாம் நூற்றாண்டில் திருக்கோணமலையில் ஆட்சிப்பிரிந்த வன்னிய அரசன் இருந்ததும். அவனது எட்டுவயதான மகன் அரசனானான். அச்சிறுவனைக் கொலை செய்வதற்குச் சதித்திட்டங்கள் உருவாகியதை அறிந்த அவனது உறவினர்களும் ஆதரவாளர்களும் அவனை இந்தியாவுக்குக் கொண்டுசென்று போர்த்துக்கீசப் பாதிரி யான “என்றிக் கேஸ்” என்பவரிடம் ஓப்படைத்தனர். அவன் “டொன் அல் போன்சோ” என “ஞானஸ்நானம்” கொடுக்கப்பட்டுக் கிறீத்தவணானான். திருக்கோணமலையிலும். யாழ்ப்பாணத்திலும் அவனைப்பட்டஞ் குட்டுவதற்குப் பல பிரயத்தனங்கள் செய்த பொழுதிலும் அவனையொன்றும் பயனளிக்க வில்லை இவனது தந்தை ஆட்சி பூந்த பகுதி இரண்டாக்கப்பட்டு. ஒரு பகுதியை இவனது சிறிய தந்தையும். மற்றப் பகுதி யில் இவனது உறவினரான செகராசசேகரன் என்ற யாழ்ப்பாணத்து அரசனும் ஆவன செலுத்தினர். செகராசசேகரன் கி. பி. 1551ம் ஜூன்டில் இச் சிறுவனின் அரசைக் கைப்பற்றினாலென அறியக்கிடக்கின்றது. இக்சிறுவனின் தந்தை யாழ்ப்பாணத்துக் கனக சூரியச்சைகை, ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் பாட்டனென அறியக்கூடக்கன்றது. செகராசசேகரன் என்பவனும். கனகசூரியனின் பாட்டனாவான். எனவே திருக்கோணமலை வன்னியர்களுக்கும் யாழ்ப்பாண அரசர்களுக்கும் நெருங்கிய தொர்பு இருந்ததென்பது தெளிவு. டொன் அல்போன்சோ கோவையில் போர்த்துக் கீசப்படையீர் சேவைசெய்து மங்களார் யுத்தத்தில் இறந்தான்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சீர்திருத்தப்பட்ட கிறீஸ்தவமதம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட மையாங் பலர் அம்மதத்தைத் தழுவினர். ஆயினும் அம்மதும் அவர்கள் காலத்தில் வேசுன்றியதாகத் தெரியவில்லை. புரட்டஸ்தாந்து மதத்தின் பிரிவுகள் இதுவும் ஒன்று. ஒல்லாந்தர் இலங்கையின்றும் 1795ம் ஆண்டு வெளியேற்றப்பட்டனர்.

சுமார் 39 ஆண்டுகளின் பின் 1834ம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயரால் எடுக்கப்பட்ட குடிசன மதிப்பில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற்குரியது பின்வருமாறு.

புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினர்	-	67
கத்தோலிக்க	-	1,414
இஸ்லாமிய	-	3,245
பொத்த	-	250
மிலோச்சர்கள் (Heathens)	-	14,182
(சிவவணக்கமுடையவர்கள்)		
மொத்தம்	-	19,158

ஆகவே ஒல்லாந்தரால் சட்டவிழோதமாக்கப்பட்ட காலத்திலும் கத்தோலிக்க மதம் வளர்ந்திருக்கின்றதென்பது திண்ணைம்.

பல நூற்றாண்டுகளாக இஸ்லாமியர்கள் இலங்கையின் வடபகுதியிலும் தென் பகுதியிலும் வாழ்ந்துவந்தனர். போர்த்துக்கீசர் மன்னரின் கட்டிளைப்படி அவர்கள் 1628ம் ஆண்டில் போர்த்துக்கீசரின் கீழிருந்த இலங்கையின் கரையோப்புகுதியின்னிறும் வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்களில் 4,000 மக்கள் கண்டியரசனான சேனரதன் என்ப வனிடஞ் சென்றனர். அவர்களை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற் குடியேற்ற னான். அவர்கள் அங்கிருந்து கீழ்மாகாணம் எங்கும் பரவினர்.

இங்கு குற்கப்பட்ட பொத்தமதத்தினர் நிரந்தரமாவர்களால்ல. ஏனைய இடங்களிலிருந்து கடற்றொழிலுக்காக வந்த பொழுது கணக்கிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். பல சமயங்களின் வளர்ச்சியையும் சுற்று நோக்குவோம்.

	1834		1891		1901		1911		1953	
புரட்டஸ்தாந்து										
பத்தீவர்	67	3%								
அதிராமன்										
தற்கிடிவிச்சர்	1,414	7%	2862	11%	2970	10%	2798	9%	8246	9.9%
இங்காமியர்										
	3,245	17%	7067	27%	9191	32%	10386	34%	29152	35.0%
வெர்நர்கள்	250	1.7%	1023	4%	983	3%	884	3%	14082	16.6%
இந்திகள்	14,182	74%	14793	58%	15294	55%	15585	54%	32362	38.5%
ஸார்துப்	19,158		25745		28438		29653		83842	

பண்டைக்காலத்தில் நிலமானிய முறையே மக்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படையாக இருந்தது. அக்காலத்தில் பணப்புழக்கம் இருக்கவில்லை. பொதுவாகத் தமக்குத் தேவையான பொருள்களைத் தத்தம் கிராமங்களிலேயே உற்பத்தி செய்தனர். தமிடம் மேலதிகமாக இருக்கும் பொருட்களைப் பிறருடைய பொருட்களுடன் பண்டமாற்றஞ் செய்து தமது பல வித தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தனர். அரசர், ப்ரதானிகள், தேவாலயங்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சேவைசெய்பவர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் மேற்குறிப்பிட்டவைக்குச் சேவை செய்தல் வேண்டும். ஏனைய நாட்களிற் தமது வார நிலத்திற் செய்கைசெய்து வாழ்ந்தனர். பண்ணையாட்கள் தமது கடமைகளின்றுந் தவறின் அவர்கள் தமது நிலத்தை பூர்க்கொடுப்பர். இம்முறையை இராசகாரிய சேவை முறையென்றும் அழைப்பர். குளக்கோட்டன் கஜபாகு போன்றவர்களைப்பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்குஞ் செய்தி இதற்குச் சான்றுபகரும். கல்வெட்டெடன்னும் நூலிற் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“இப்படியே செய்திடுவே ரிதுதவறி
லெளியவரை யினைஞ்சி நிற்பீர்
மெய்ப்புடனில் வெல்லையுடனார் செய்தொழும்பு
தவறிலிடர் மூழ்கி வீழ்வார்”

பண்டைக் காலத்தில் திருக்கோணமலை ஒரு சிறந்த துறைமுகமாக இருந்தது. கி. மு. ரம் நாற்றாண்டில் பாண்டு வசதேவன் இத்துறைமுகத்தில் இறங்கியதாகக்கருத இடமுண்டு. பி. ஜே. பெரேரா இக்கருத்தை எடுத்து வளம்புகின்றார். திரியாயிலுள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டின்படி அம்மலையிலுள்ள பெளத்த விகாரைகள் இரண்டு வணிகர்ச்சங்களினால் அமைக்கப்பட்டன. “திறப்பாகா” “வன்னிகா” என்ற இரு வனிக சங்கங்களும் குறிப்பிட்டுள்ளன. இவை வட இந்தியத் தொட்டுடையவாக இருக்கவேண்டும். “இக்கல்வெட்டு ஏழாம் நூற்றாண்டிற்குரியது” என்பது டாக்டர் பரண வித்தானாவின் கருத்து.

திரியாய் திருக்கோணமலையிலிருந்து முப்பது மைல்தூரத்தில் உள்ளது. ஆகவே இப்பெரிய துறைமுகம் உடயோகிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தரும் இதற்கு ஆதாரம் நல்கியுள்ளார்.

“கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பரும் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஒதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே”

சந்தனமும், அகிலும், இரத்தினங்களும், முத்து முதலான பொருட்களைல்லாம் இத்துறைமுகத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது வெளிப்படையாம்.

பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த கண்டியர்ச்கள் இதை ஏறமுக மூலமாகவே வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளை நிறுவினர். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வர்த்தகங் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த இத்துறைமுகம் போர்த்துக்கீசர் வந்த நாட் தொடக்கம் ஒரு “கடற்படைத் தளமாகக்” கருதப்பட்டது. இலங்கையை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்ற விரும்பியமைக்கும் முக்கிய காரணம் இதுவேயாம். இந்தியாவைத் தம் வசத்தில் வைத்திருக்க விரும்பிய ஆங்கிலேயர் திருக்கோணமலையையுங் கைப்பற்ற விரும்பினர். வங்காள விரிகுடாக் கடலில் இது கேந்திரமாக அமைந்தது. மேலும் ஆங்கிலேயரின் கடற்படைக்குப் பாதுகாப்பள்க்கூடிய துறைமுகம் பம்பாய் தொடக்கம் வங்காளம் வரையில் இருக்கவில்லை. ஆகவே திருக்கோணமலைத் துறைமுகம் யுத்த கேந்திரமாகக் கருதப்பட்டதற்குப் போதிய காரணங்களிருந்தன.

1858ம் ஆண்டிற் பிரசரிக்கப்பட்ட “இலங்கை” என்னும் நூலில் எமேசன் ரெனன்ற் என்பவர் இதன் முக்கியத்துவத்தை விளக்கியுள்ளார்.

‘On comparing this magnificent bay with the open and unsheltered roadstead of Colombo and the dangerous and incommodious harbour of Galle if excited an emotion of surprise and regret that any other than Trincomalee should have been selected Sas the seat of Government and the Commercial Capital of Ceylon. But the adoption of Colombo by the Portuquese and its reten-tion by the Dutch were not matters of deliberation or choice’.

“இப்பெரிய துறையைப் பாதுகாப்பற்ற தற்காலிகமாக வெளியிடுதலை கொழும்புக் குறைமுகத்துடனும் வசதிகளிற்ற. ஆபத்தான காலித் துறைமுகத்துடனும் ஒப்பு நோக்குமிடத்துத் திருக்கோணமலை அரசாங்கத்தின் இருப்பிடமாகவும் வர்த்தகத் துறைமுகமாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாதது வியப்பையுந் துன்பத்தையுமே உண்டு பண்ணுகின்றது. போர்த்துக்கூடிய ஒல்லாந்தரும் கொழும்பை ஏற்ற பொழுதிலும் அது அவர்களினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

கொழும்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு ஓரெயாரு காரணம் தான் இருக்க இருக்க முடியும். கறுவா அதிகமாக விளைந்த பகுதிகளான, கழுத்துறை, கொழும்பு, கிருநாகல் பகுதிகள் அதன் அண்மையில் இருந்ததேயாம்.

திருக்கோணமலைத் துறைமுகத்துடன் தொடர்புடைய சீல முக்கிய சம்பவங்கள் பின்வருமாறு:-

கி. பி. 1624: போர்த்துக்கீசர் கோட்டையை நிறுவுதல்.

கி. பி 1639: ஒல்லாந்தர் கோட்டையை கைப்பற்றல். அப்பொழுது கோட்டை முன்று கொத்தளங்களாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

1. செயின்ற ஜகோ (தற்பொழுது சீ பேக்) - ஆறு பீரங்குகளுடன்

2. சென்ற் குழுசு (அம்ஸ்ரடாம்) - ஆறு பேரங்க்களுடன்.
3. இப்பொழுது “நக்கொல்சன் லொட்ஜ்” திருக்குமிடம் ஒல்லாந்தர் கடற் படை வெள்ரவேல்டின் தலைமையிலிருந்தது.
- கி. பி.1640: கோட்டையிடிக்கப்பட்டது.
- கி. பி.1658: ஒல்லாந்தர் கோட்டையை நிறுவி அதற்குப் “பகோடா மலை” எனப்பெயரிட்டனர்.
- கி. பி.1672: பிரான்சுக்காரர் கைப்பற்ற முயற்சித்துத் தோல்வி காணுதல்.
- கி. பி.1782: ஜனவரி மாதம் ஆங்கிலேயராற் கைப்பற்றப்படல்.
- கி. பி.1782: ஒகஸ்ட் மாதம் மீண்டும் பிரான்சுக்காரர் திருக்கோணமலையை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கைப்பற்றுதல்.
- கி. பி. 1783: ஜோரோபத்பாவிற் செய்யப்பட்ட பாரிசு ஒப்பந்தத்தின் படி ஆங்கிலேயருக்குப் பிரான்சுக்காரர் திருக்கோணமலையை கொடுத்தனர். ஆங்கிலேயர் அதை ஒல்லாந்தருக்கு கொடுத்தனர்.
- கி. பி.1795: ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கைப்பற்றுதல்.
- கி. பி.1800: வெலிங்ரன் கோமகன் கோட்டையிற் தங்குதல்.
- கி. பி.1801: ஏமியன்ஸ் ஓப்பந்தத்தின் படி கோட்டை ஆங்கிலேயர் வசமாகியது.
- கி. பி. 1802: கோட்டையிற் பெரியம்மை பறவிப்பது.
- கி. பி. 1803 முதல் 1814 வரை யோர்க் கோமகனான பிரடெரிக் இலங்கையின் தளபதியாகக் கடமையாற்றினார். இவர் திருக்கோணமலையைத் தனது முக்கிய தலைத்தளமாகக் கொண்டதனால் கோட்டை அப்பெயரைப் பெற்றது.
- கி. பி.1815: கேணல் பகெற் கன்ஸ்பார் ஒரு சுறு காந்படைத் தளத்தை (**Dockyard**) அமைத்தார்.
- கி. பி.1905: கடற்படைத் தளபதியான பிளேர் என்பவரின் ஆணைப்படி படையினர் திருக்கோணமலையை விட்டு நீங்கினர்.
- கி. பி.1923: கடற்படைத் தளம் சீர்திருத்தியமைக்கப்படல்
- கி. பி.1942: ஜப்பானியரால் ஆகாயத் தாக்குதல் செய்யப்படல்.
- கி. பி.1957: இலங்கையரசாங்கம் தளத்தைப் பிரித்தானியரிடமிருந்து ஏற்றல்.

இலங்கையில் இராக்கத்தர்களும் வாழ்ந்தனரென்பதற்கு இராமாயணங் ‘சான்று பகரும். இராக்கத்தர்களைன்று உடலைமப்பைக் கொண்டு பகுக்கப்பட்ட ஒரு சாதியன் இருக்கவில்லை என்பது ஒரு சாரான் கருத்து. அவர்களின் குணநலத்தை ஞாக்கடே: இராக்கத்தரை அவர்களுக்கு நாமஞ்சுடியிருக்க வேண்டும். நாகரும் இயக்கரும் இலங்கையில் வாழ்ந்தாரென்பதற்கு முதலியர் இராசநாயகம் போதிய சான்றைத்துள்ளார். ஆயினும் அவர்கள் ஒரு சாதியினர் எனக் கூறமுடியாது. நாகர்கள் செல்வ சுக்தத்தையும். பாம்பையும் வணங்க வந்தமையால் அப்பெயரைப் பெற்ற ருக்கலாம். இயக்கர் என்பவர்களை “பேய்க்கணங்கள்” என்று மகாவம்சம் கருதுகின்றது. இவர்கள் அத்தகைய வழிபாட்டை உடையவர்களாக இருந்திருக்கலாம்.

இலங்கைத் துறைமுகத்தில் பாண்டுவசதேவன் கி. மு. 5ம் நூற்றாண்டில் வந்து இறங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் மகாவாரிகங்கையின் உண்மையான பெயர் “மகாவழி கங்கை” என அபிப்பிராயங் கொள்பவர்களும் உளர். இதன் பொருள் பெரிய வழி என்பதேயாம். இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் ஆற்றங்கரையோரமாகவே உள்நாட்டிற்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். இந்தய நாகரிகத்தின் அடிப்படையில் விவசாயமே இருந்தது. ஆகவே அங்கிருந்து இங்கு வந்தவர்களிற் பெரும்பாலானோர் விவசாயிகளாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்கள் மகாவாரிகங்கைக் கரையோரங்களிற் குடியேறிப் பின்பு பரவியிருப்பார்கள் என்பது பெறப்படும். ஒரு நாட்டிற் குடியேறும் பொழுது பெருந்திரளான மக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து வந்து ஒரேமுறையிற் குடியேறியிருப்பார்களென்பது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. காலம் சிறிதாகவே குடியேறி இருக்க வேண்டும்.

குளக்கோட்டன் காலத்தில் ஏற்பட்ட குடியேற்றமும் இவைகளுள் ஒன்றாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். இன்னுமொன்று கஜபாகு காலத்தில் ஏற்பட்டதென அறியக் கிடக்கின்றது. இச்செய்திகளை விபரமாகக் கோணேசர் கல்வெட்டிற் காணலாம்.

திருக்கோணமலை நகரிலிருந்து ஆறுமைல் தொலைவில் செம்பியாறு என்னும் பெயருடைய கிராமம் உள்ளு. செம்பியன் என்பது சோழரைக் குறிக்கின்றது. மன்ற மேகலையில்

“தாங்கெயிலெறிந்த தொழித் தோட் செம்பியன்”

(விழாவறை காதை 4ம் வரி)

எனச் சோழமன்னன் சிறப்பிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தாம். பத்னோராம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையில் சோழராட்சி நிலவியது. ஆகவே சோழ மன்னர்கள் திருக்கோணமலையில் குடிகளைக் குடியேற்றியிருக்கலாம்.

தென்னாமரவாடி என்னுங் கிராமமொன்று திருக்கோணமலை நகரிலுள்ள சுமார் இருபத்தைந்து மைல் தொலைவில் இருக்கின்றது. இதன் ஆதிப்பெயர் தென்னவன் மரபு அடி என்றும் இதன் தர்ரபே “தென்னாமரவடி” என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர் “தென்னவன்” என்பது பாண்டியனைச் சுட்டும் ஒரு சிறப்புப் பெயர். சிலப்பதிகாரத்தில்

“தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி

செழிய வாழி தென்னவ வாழி”

(வழக்குரை காதை - அடி 31 - 33)

“தென்னவன்” என்னுஞ் சொல் பாண்டியனைக் குறிக்கின்றது. இன்னும் வேறு பல சான்றங்களும் உண்டு. ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் பாண்டி நாட்டவர்கள் குடியேற்றியிருக்கலாம். இலங்கையிற் பல பாண்டிய மன்னர்கள் அரசு செலுத்தியுள்ளனர். ஆகவே இவ்வெப்பிராயம் ஏற்கத்தக்கது.

இக் குடியேற்றங்களையும் பண்டைக்கால நாகரிகத்தையும் விளக்குமுகமாக இன்றும் அழிந்த நிலையிற் தோன்றும் விசாலமான குளங்களும், கழனிகளும் இருக்கின்றன. பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் இஸ்லாமியர்கள் இம்மாவட்டத்திற் குடியேறியதாகத் தோன்றவில்லை. புறங்கியர்கள், ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயே குடியேறியிருக்க வேண்டும். போர்த்துக்கீசர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் இவர்களின் வருகையின் பின்னரே இப்பது இனம் தோன்றியது.

முதன் முதலாகக் குடிசன மதிப்பு 1834ம் ஆண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சியில் எடுக்கப்பட்டது. திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற்குரிய தொகைப் பட்டியல் 1834ம் ஆண்டிலிருந்து 1953ம் ஆண்டு வரை ஒன்பதுதடவை எடுக்கப்பட்ட விபரம் பின்வருமாறு

	தொகை	அதிகரிப்புத் தொகை	அதிகரிப்பின் வீதம்
கி. பி. 1834	19,182		
" 1871	19,449	267	1.4%
" 1881	22,197	2748	14.1%
" 1891	25,745	3548	16.0%
" 1901	28,441	2696	10.5%
" 1911	29,755	1314	4.6%
" 1921	34,112	4357	14.6%
" 1931	37,492	3380	9.6%
" 1953	83,917	46425	129.0%

திருக்கோணமலையின் சமூக முன்னேற்றத்தை நாம் கண்டுள்ளோம். இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுடன் உப்புநோக்குமிடத்து சமூக பொருளாதாரத் துறையிற் பின்தங்கி நின்றுதென்பதை விளம்பத் தேவையில்லை. உலகின் மூன்றாவது பெரிய இயற்கைத்துறைமுகமாக இருந்தும் இந்நகர் மங்கிக் கிடந்தது வியப்புக்குரியதே. இருபதாம் நூற்றாண்டில் இதன் கேந்திரத்தன்மையையுணர்ந்த ஆங்கிலேயரும் இதனை வர்த்தகத் துறைமுகமாக உபயோகிக்கவில்லை. ஆதியில் வர்த்தகத் துறைமுகமாக இருந்து. பின்பு கடற்றளமாக விளங்கி. இன்று மீண்டும் வர்த்தகத் துறைமுகமாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஆகவே இத்துறைமுகம் தன் சரித்திரத்தில் மூன்றாவது கட்டத்தில் நிற்கின்றது. இக்காலத்தில் கடற்படையின் முக்கியத்துவம் குறைகின்றது. எனவே வர்த்தகத் துறையிலேயே இதன் எதிர்காலம் இருக்கின்றது.

திருக்கோணமலைத் தமிழ்ப் புலவர்கள்

ஸழத்துப் பூதந்தேவனார் காலம் முதற்கொண்டு இன்று வரை செந்தமிழ்மொழி வாழ ஸழநாடு அயராது பணியாற்றி வந்திருக்கின்றது. ஸழம் ஆற்றிய அருந்தமிழ்ப் பணியிலே திருக்கோணமலைப் புலவர்கள் பலரும் என்றும் போற்றுதற்குரிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்கள். இராமாயணம் முதலிய இதிகாச நூல்கள் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் முழுவதும் ஏங்க முடியாதாயினும், அவை ஸழநாடு பற்றிய செய்திகளை அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. வடமொழி இலக்கியத்துட் சிறந்து விளங்கும் வான்மீகி செய்த இராமாயணம், ஸ்காந்த பூரணம் போன்ற பேரேடுகளிலும், திருமந்திரம் சிறுபணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலாய தமிழக கருவூலங்களிலும் ஸழநாட்டின் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸழநாடும் தமிழகமும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஒத்த பண்பாட்டிலும், கலைத்துறையிலும் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டுள்ளன

வீணைக்கொடியோனான இராவணன் தமிழ்மகன் என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லையாயினும், அம்மன்னன் சிவவெந்தி போற்றிய பெருமகன் என்பதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன. தமிழ் அகத்திய முனியை இசைப்போட்டியில் வீணைக் கொடியோன் வெற்றிபெற்றான். இச்செய்தி இராவணன் தமிழனாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினைத் தூண்டுகின்றது. இயக்கர், நாகர், என்போர் ஸழத்தில் பழங்குடி மக்களே. ஸழநாட்டிற்கு விசயன் வருவதற்கு முன்னர் இந்நாட்டில் நாகரிகமுற்று வாழ்ந்த நாகர் மரபில் வந்த தமிழ்ப் பெரும் புலவர் முரஞ்சியூர் முடி நாகராயர் என்பார் நம் நாட்டுப் புலவரோராகுவரோ என்ற ஜயம் ஏற்படுகின்றது. “முத்தூர் அகத்தியன்” என்ற புலவர் பற்றிச் சங்கச் செய்திகள் பலவள். சில கல்தொலைவில் உள்ள “முதூர்” என்னும் பெயருள்ள கிராமம் இன்றும் முத்தூர் என்று சிங்கள மொழியில் அழைக்கப்படுவதும், அங்கு காலத்தால் முறைப்பட்ட “அகத்தியர் எல்தாபனம்” என்றிருப்பதும் சிந்தனையைத் தூண்டும் செய்தியாகும்.

நாற்றினை, குறுந்தொகை, அகநாலூறு, ஆகிய பழந்தமிழ் நூல்களில் பல பாடல்கள் பாடிய ஸழத்துப் பூதந்தேவனார் நம் நாட்டவர் என்பது பெருமை தரும் செய்தியாகும். இவர் காலம் கடைசசங்க காலமாகிய கி. மு. 180 ஆகுமென்று ஆராய்ச்சி வல்லுனர்கள் ஆய்வுத்துறைத்துள்ளார்கள். ஒழுங்கு பட்டபழைய வரலாற்று நூல்கள் நம்மிடத்தில் இல்லாதபோதும் வரலாற்றினைத் தெளிவு படுத்தக் கூடிய செய்திகள் பலவற்றை நம் புலவர்களது நூல்கள் ஓரளவேனும் தருகின்றவென்பதை ஜயப்பாடில்லை.

திருக்கோணமலை பற்றிய செய்திகளை நாம் பெறவேண்டுமானால் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த புலவர்கள் இயற்றிய நூல்களை நாம் படிக்கவேண்டும். அத்தகைய நூல்களை நாம் பெறவேண்டுமானால் பேரர்த்துக்கல் சென்று லிஸ்பன் நகிலிருக்கும் அஜ்டா போன்ற நூல்நிலையங்களில் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்த வேண்டும்

இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள சான்றுபகரும் நால்கள் காலத்தால் பிந்தியவை 17ம் நூற்றாண்டின் பின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்ததை. அவை இன்று எமக்குக் கிடைத்திருப்பமைப்பற்றிப் பெருமைப்பட வேண்டும். தெக்கணக்கலாச பூராணமுங் கோணாசல பூராணமுங், கோணேசர் கல்வெட்டு முதலியனவும் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

திருக்கோணமலையிலே பல புலவர்கள் தோன்றித் தமிழூப் பேணிவளர்த்துவந்திருக்கின்றார்கள்.. வித்துவான் சு. தம்பையாப்பிள்ளை, சட்டம்பி தம்பையர், சரவணமுத்துக் குருக்கள் கதிரித்தம்பிப்புலவர் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிறந்த புலவர்களாவார்கள். பெயர் புகழ் விரும்பாத பெருந்தகைகள் இவர்கள் அதன் காரணமாக இப்புலவர்களது பெயரும் பணியும் வெளியிலகுக்குத் தெரியாமல் போயிற்று. சட்டம்பி தம்பையர் என்பார் “குமாரநாயகர் அலங்காரம்” என்னும் காவியத்தினை இயற்றி உள்ளார். இப்பெருமகனாரது கவிநயம், புலமை அனைத்தையும் குமாரநாயகர் அலங்காரத்திற்கு காணலாம். இப்புலவரது மாணாக்கணாகிய கதிரித்தம்பிப் புலவரை யாழ்ப்பாணத்து நல்லறிவாளர்கள் நன்கு மதித்துள்ளார்கள். யாழ்ப்பாணத்துப் பேரறிவாளர் இவரைப் புலவரெனப் போற்றியழைத்தார்களோல், இவரது ஆசிரியராகிய சட்டம்பி தம்பையரது புலமைதான் என்னே!

“திருக்கோணமலை வழிநடைச்சிந்து” என்ற ஒரு நால் காணப்படுகின்றது. இந்நால் யாரால் எக்காலத்து எழுதப்பட்டதென்ற செய்திகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

திருக்கோணமலை தமிழ்மொழிக்காற்றிய தொண்டினை நாம் என்னும்போது திருக்கோணமலைக் கனகசந்தரம் பிள்ளையைய மறக்க இயலாது. இச்சான்தோரின் தந்தையார் பெயர் தம்பி முத்துப்பிள்ளை என்பதாகும். பிள்ளையவர்கள் 1863ம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் 24ம் நாள் திருக்கோணமலையிற் பிறந்தார். வாழும் பிள்ளையை விளையாட்டிலே தெரியும் என்னும் முதுமொழிக்கமைய இவர் சிறு பிராயத்தலேயே கல்வியில் ஊக்கமுடையவராய் விளங்கினார். பிற்காலத்திலே இவர் பெயரோடும் புகழோடும் விளங்குவாரென இவரது ஆசிரியர்கள் என்னினர். இவரது கல்வி வளர்ச்சி பதினேழு வயதுவரை திருக்கோணமலையிலே நடைபெற்றது. பிள்ளை அவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், ஆங்கிலத்தினையும் ஊட்டி நன்மகனாய் ஆக்கிய ஆசிரியர் பெருக்கள் கதிரவேற்பிள்ளையும் கணேசபண்டிதருமாவார்கள். இவ்வாசிரியர்கள் இருவருமே கனகசந்தரம் பிள்ளையவர்களின் அறிவுச் சுடரினைத் தூண்டிலிடுவதற்குப் பெருங்காரணர்களாக இருந்தார்கள். பண்பால் உயர்ந்து கற்று வல்லசான்தோராகிய தமிழகத்து நல்லறிவாளர்கள் இத்தகைய பண்பாளரை, சான்தோரை மகனாகப்பெற்ற இவர் தந்தை எந்தோற்றாரோ என என்னும் வகையில் இவரது வாழ்க்கை சிறப்பாகத் தீகழ்ந்தது.

நம் மதிப்பிற்குரிய திருக்கோணமலைப் பிள்ளையவர்கள் பதினேழாவது வயதில் கல்வியில் உயர்வு பெறுவதற்காக சென்னைமாநகரை அடைந்தார். சென்னைமாநகரில் செல்வநாயகர் மத்திய பாடசாலையில் கல்விபயின்று தேறினார். அதன் பின்னர் பல சான்தோர்களை எல்லாம் தமிழலகுக்கு அளித்த பச்சையப்பன் கல்லூரியில்

சேர்ந்து எப். ஏ. வகுப்பில் படித்துத் தேற்றனார். பின்னர் பிரசிடன்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து தத்துவம், தமிழ் முதலிய பாடங்களைப் பயின்று சிறப்பாக பி. ஏ. பட்டம் பெற்று பரிசுகளும் பெற்றார்.

தமிழ் நாட்டிலேயே அரசாங்க ஊழியராகப் பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றி னார். அதன்பின்னர் பசுசையப்பன் கல்லூரியிலேயே தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி னார். நாள்காண்டுகள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தலைவராகவும் பணிப்பிந்தார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தேர்வாளர்களுள் ஒருவராகவும் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியினதும், பசுசையப்பன் கல்லூரியினதும், தலைமைப் புலவராகவும் விளங்கினார். அரசியலரால் ஆக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய தமிழ் அகராதிக்கும் உதவிப்பதிப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

தெல்லிப்பளையில் கிராமக்கோட்டு நீதிபதியாக விளங்கிய சிதம்பரநாத முதலியாரது செல்வ மகளைத் தன்வாற்க்கைக் குடும்பத்தினால் பெற்றார். இவருக்கு இராசராசன், இராசசேகரன், இராசேகவரன், இராசமார்த்தாண்டன் என நான்கு ஆண்மக்கள் உள்ளனர். இளமைக்காலத்திலேயே தம் துணைவியாரை இழந்தார். தம் மக்களைக் கண்ணின் மனிகளைனப் போற்றி நல்லோராக்கினார்.

பின்னையவர்களது இளையவர் சரவணமுத்துப்பின்னை என்பவர் தமிழ்மொழி யிலே நாவல் எழுதிய ஆறும் ஆசிரியர்களுள் ஒருவராவார். “மோகனாங்கி” என்பதே அவரேழுதிய நாவலாகும். களக்கந்தரம்பின்னையவர்கள் கம்பராமாயணத்தில் ஒரு பகுதியாக பாலகாண்டத்துக்கு அரும்பதவரை ஒன்று எழுதியுள்ளார். குமார சாமிப்புலவரோடு சேர்ந்து நம்பியகப் பொருளுக்கு ஓர் அரிய உரைமழுதி வெளியிட உள்ளார். 1922ம் ஆண்டு ஆளித்திங்களிலே இயற்கையெய்தினார். இவரது மறைவு தமிழ் உலகுக்குப் பேரிழப்பாகும். தமிழகத்துச் சான்றோர்களும் ஈழநாட்டுப் பெருமக்களும் இவரது மறைவு குறித்துப் பெரிதும் வருந்தினர்.

அகிலேசபிள்ளை. வே

அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் சிறந்த மூதறிவாளர். அவர் இருபத்தியொரு நூல்கள் எழுதித் தமிழ்த்தாயின் திருவிடையைச் சிறப்பித்துள்ளார். அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் 1853ம் ஆண்டு மாசித்திங்களில் பிறந்தார். அவரது தந்தையார் பெயர் வேலுப்பின்னை என்பதாகும். பின்னையவர்கள் கற்றறிந்து உயர்ந்த சான்றோராகித் திருக்கோணமலைக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்துள்ளார்.

குமாரவேலுப்பின்னை என்னும் நல்லாசிரியரிடம் முறையாகப் பழந்தமிழ் நூல்களையெல்லாம் கற்றுத் தேற்றனார். கல்வியில் கொண்டுள்ள பேரூக்கத்தைக் கண்ட இவரது சிறிய தந்தையார் தையல்பாகம்பின்னை அவர்கள் பின்னையவர்களுக்கு இலக்கிய இலக்கணங்களைபும், காலக் கண்த நூல்களையும், ஆங்கலத்தையும் கற்பித்தார். அதனால் பின்னையவர்கட்டுச் சிறந்த புலமை உண்டாயிற்று. அதன் பின்னர் ஆசிரியப்பயிற்சியில் கற்றுத்தேற்ப் பத்னொரு ஆண்டுகள் அரசன்

கல்லூரியில் முதல்வராகக் கடமையாற்றினார். ஆசிரியப்பனியை விட்டு நீங்கியபின்னர் சைவமும். தமிழும் தமைத்தினதோங்கப் பணிபுரிந்தார்.

தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்து இயற்றி வெளியிடுகின்ற நற்பணியும் செய்திருக்கின்றார்கள். திருக்கரைசைப்பராணம். கண்டியிலிருந்து அரசாண்ட நன்றாகின்கராசன், வசந்தன்சிந்து. வெருகலம்பதி சித்திரவேலாயுதசாமி காதல் முதலிய நூல்களை இவர் அங்கிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றார். பிள்ளையவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட நூல்களின் பெயர்களிலிருந்து அவரது சமயப் பற்றுப் புலனாகிறது. இப்பெருந்தகையாரது புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இரு பாடல்களைத் தருகின்றோம்.

“பாசியை ஒத்த குழலார் முகத்திற் பளபளக்கும்
நாசியை பார்த்துக் களிப்படைந்தாயந்த நாட்டம் விட்டு
வாசியை ஏற்றி நன்னாசியைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தால்
தேசிகன் வந்தருள் செய்வா னிதுதின்னன்றேர் நெஞ்சமே”

- நெஞ்சநிமாலை

“திருவார் கரிய குழலழகுந் தேங்குங் கருணைவிழியழகும்
செவ்வா யறுபுன் சிரிப்பழகும் திகழும் நான்குபுயத்தழகும்
மருவார் மலர்வெண் டரளமணி மாலையொளிருந் தனத்தழகும்
வன்ன இடையிற் பட்டழகும் வயங்குங்கமலப் பதத்தழகும்
இருமா நிலத்தில் அனுதினமென் இதயத்திருத்தித்துதிப்பதல்லால்
இன்னும் உனைவிட்டொரு தெய்வம் இருக்கும் என யான்நினைத்தறியேன்
அருமா மறைசொல் கோணமலை அதனில் விசுவநாதரிடத்
தமருங் சூயிலே விசாலாட்சி அம்மேனனை நீ ஆழ்வாயே”

- விசாலாட்சிவிருத்தம்

சைவத்தையும். தமிழழையும். தமது வாழ்வக்காலத்தில் போற்றிய சான்றோர் வே. அகிலேசபிள்ளையவர்கள் தமது ஜூம்பத்தியோவது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். வாழ்க அன்னாரது தமிழ்த்தொண்டு.

பண்டிதராசர்

பண்டிதராசர். வடமொழியும். தென்மொழியும் கைதேர்ந்த வித்தகர். கவிபாடு வத்ஸல் வல்லவர். தக்கிணை கைலாச பூாணம் (செய்யின் நூல்) இவர் இயற்றியதாகும். சிறப்புப்பாயிரப் பாடல்னால் இவர் செகராசசேகரன் என்னும் மன்னன் காலத்தில் வாழ்ந்தவரென்பது தெரிகின்றது.

கவிராசர்

இவர் திருக்கோணேசர் ஆலயம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் கோணேசர் கல்வெட்டென வழங்கும் கோணேசர் சாசனத்தைப் பாட்டாலும் உரையாலும்

இயற்றியுள்ளார். பண்டிதராசரும் இவரும் ஒன்றே காலத்தவர்கள். இச்செய்தி சிறப்புப் பாயிரக் கவியினால் அறியக்கூடிக்கின்றது. இவர் இயற்றிய கோணேசர் கஸ்வெட்டிலிருந்து ஒரு செய்யுள், ஈண்டுக் காட்டுதும்.

“திருந்துகலி பிறந்தைஞ்ஞாந் நொருபதுட
னிரண்டாண்டு சென்ற பின்னர்
புரிந்திடப் மாதமதி லீரைந்தாந்
தேதிதிங்கள் புணர்ந்த நாளிற்
நேரிந்தபுக மூலயமாஞ் சினகரமுங்
கோபுரமும் தேரூர் வீதி
பரிந்துரத்ன மணிமதிலும் பாவநா
சச்சுனையும் பகுத்தான் மேலோன்”.

ஆறுமுகம்

இவர் இற்றைக்கு 157 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்தவர் இவர் திருக்கோணமலை அந்தாதி என்னும் நாலை இயற்றியுள்ளார். இவரின் தந்தையார் பெயர் சுப்பிரமணியதாசன் என்பதை, விசாலாட்சீயம்மன் கலி வெண்பாவால் அறியலாம். கலிவெண்பாவில் தன்னைத் “துதிக்கும் தமிழ்க்கவிஞன் சுப்பிரமணியதாசன்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரின் வழிவந்தவர்கள் இன்றும் திருக்கோணமலையில் வாழ்கின்றார்கள். இவரின் சிறந்த புலமையினையும் கவிபாடு வதிலுள்ள ஆற்றலையும் பின்வரும் திருக்கோணமலை அந்தாதிப் பாடலால் உணரலாம்.

“செய்யனை மத்தமதி வேணியனை திரிமழுமான்
கையனை மத்தகம்கான் அம்பகனைக் கருதிய
மெய்யனை மத்தமிலானை எவரும் விளம்பருவன்
மையனை மத்தகயிலாயனை தொழும் வந்துவந்தே”

சிவஞான சித்தியாருக்கு உரையொன்று எழுதியுள்ளார். அவ்வரை எட்டுப்பிரத்யாக அ. அளகைக்கோள் அவர்களிடம் உள்ளது.

பூரணானந்தேஸ்வரக் குருக்கள் கி. கு.

இவர் 1896ம் ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் 24ம் நாள் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் இராமலிங்கக் குருக்கள். அன்னையார் பெயர் அன்னபூரணி அம்மா. யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையில் பயின்று பண்டிதர் தேர்வில் சித்த யெய்தினார். சுன்னாகம். அ. குமாரசாமிப்புலவர்த்தமும். நீரேவெலி சங். சிவப்பிரகாச பண்டிதர்த்தமும் தமிழ் பயின்றார். வடலையடைப்பு அருணாசல சாஸ்திரிகளிடமும் தமிழ் பயின்றார். பின்னர் தமிழகத்தில் திருச்செந்தூரால் வேத சாஸ்திர பாடசாலையிலும்

பயின்றார். அகோரசிவாச்சாரியார் பத்ததியிலுள்ள அக்கினி காரியத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அதற்கோர் சிறப்புரையும் எழுதியுள்ளார். அரலூம் ஜந்தொழிலும் முதலான சிறந்த சமயசம்பந்தமான கடமைகள் எழுதியுள்ளன. காரைக்குடிக்கு அன்றையிலுள்ள திருக்கோவலூரில் 1956ம் ஆண்டு நடைபெற்ற அரச்சகர் மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கினார். திருக்கோணமலையிலுள்ள வில்லூன்றிக் கந்தசவாமி கோவிலில் அரச்சகராக உள்ளார். சொற்பொழிவு வாயிலாகவும், கல்வி கற்பித்தல் வாயிலாகவும் சமயப்பணியாற்றி வருகின்றார். வாழ்க அன்னார் சமயப்பணி.

மாசிலாமணி முத்துக்குமாருபிள்ளை

இவர் இற்றைக்கு மாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர். சிறந்த புலமையாளர். திருக்கோணாசல புராணம் இவர் இயற்றியதேயென்று அ. அளகைக்கோன் அவர்கள் கூறுகின்றார்.

திருக்கோணமலை தமிழுலகுக்குத் தந்த சான்தோர்களது, வாழ்க்கையினையும், அவர்கள் இயற்றிய நூல்களையும் உணர்ந்து போற்றுவதே நாம் அவர்களது தமிழ்ப்பணியினை எண்ணிச் செய்யும் கைம்மாறாகும்.

திருக்கோணமலை வரலாற்று மூலங்கள்

திருக்கோணமலைக்கு மிகப்பழமையான சரித்திரப் புகழுண்டு. அவற்றினை இன்று நாம் வரலாற்று ஒழுங்கில் அறிவுதற்குப் பெரிதும் வாய்ப்பில்லாதிருக்கன்றது. புராணம், உபநிடம், கல்வெட்டுகள், பழைய திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் சிதைந்த சின்னங்கள், இன்று எமக்குக்கிடைக்கும் வரலாற்று நூல்கள் முதலியவற்றில் செய்திகளை ஆங்காங்கே காணலாம். திருக்கோணமலை வரலாறு அவைகள் மூலங்களாக அமைகின்றன. அவைகளைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

மகாவம்சம்.

கி. பி. 6ம் நூற்றாண்டில் மகாநாம என்ற புத்ததுறவியினால் எழுதப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களில் ஒன்றான பூராணங்களைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மகாயன் புத்த சமயப்பிரசாரத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள தென்பது தெளிவு சரித்திரம் அறியாத காலந்தொட்டு மகாசேனன் (கி. பி. 362) என்னும் அரசனின் ஆட்சி முடியும் வரை உள்ள காலத்தை அடக்கியுள்ளது. எழுத்திற் பொரிக்கப்படும் வரை கர்ணபார்ப்பரையாகவே இருந்தது. இதை ஒரு சரித்திர நூலாகக் கொண்டாழியாது. ஆயினும் சரித்திரத்தை அமைப்பதற்கு ஒரு சிறந்த கருவிநூல் என்பதை மறுக்க முடியாது. இலங்கை வரலாற்றுக் கருவிநூல்களுள் முதலிடம் பெறுவது இந்நாலே.

திருஞானசம்பந்தர்

திருஞானசம்பந்தர் கி. பி. 609 - 642 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் 16 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப் பணியாற்றினார் என்பதாக சுப்பரமான மீண்டை அவர்கள் தனது “இலக்கிய வரலாறு” என்னும் நூலிற் கூறியுள்ளார். சமுதாட்டில் தெட்சணகைலாசம் என வழங்கப்படும் திருக்கோணமா மலையில் கோயில் கொண்டார்ய இறைவன் மேல் ஒரு பத்ரகம் பாடியுள்ளார். இவர் பாடல்ல் காணப்படும் செய்தகளால் திருக்கோணமலை செல்வங்கொழி க்கும் ஒரு வர்த்தகத் துறைமுகமாக இருந்ததெனவும். குடியினர் நெருக்கமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் அறியக்கூட்கின்றது.

அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு முருக அடியாராக வீணங்கப் பதினாயிரம் திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். அவர் பாடிய ஒரு திருப்புகழில் திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தைப் பற்றி செய்தகள் காணப்படுகின்றன. “நிலைக்கு நான்மறை தவத்தான பூசர் திருக்கோணாமலை தலத்தாறு கோபுரம்...” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். ஆகவே அவர் காலத்தில் ஆறுகோபுரங்கள் திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தில் இருந்ததாக எண்ணலாம்.

இலங்கையின் உலகாயுத ஆண்மீக ஆட்சி - வண பிதா பேனா டி. கு வேறோ. “இலங்கை வரலாற்றின் கருவிநூல்களை மதிப்பிடின் மகாவம்சத்திற்கு இரண்டாவதாக இடம்பெறுவது இந்நாலேயாம்” என வண பிதா எஸ். ஐ. பெரோ என்பவர் கூறியுள்ளார். 1635ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 8ம் தீக்கு தனது 18ம் வயதில் ஒரு மதகுருவாக இலங்கையை அடைந்தார். போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தகாலம் தொடக்கம் அவர்களின் வீழ்ச்சிவரையும் உள்ள வரலாற்றை வரிவாகவும், ஆய்வுடனும் இந்நால் கூறுகின்றது. சுமார் 1200 பக்கங்களையுடைய இந்நால் ஆறுதொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1671ம் ஆண்டில் குவெய்தோ இந்நாலை எழுதத் தொடங்கியிருக்கலாம் என்று வண. பிதா பெரோ கருதுகின்றார். பத்னைந்து ஆண்டுகளின் அயரா உழைப்பின் பின்பு 1686ம் ஆண்டில் தமது பணியை முடித்தார். இது போத்துக்கல் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இலங்கைச் சரித்திரத்தில் ஈடுபாடுடையவர்களின் வெண்டுகோளுக்கிணங்கி வண. பிதா. பேரோ இந்நாலை 1926ம் ஆண்டில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

இலங்கையின் சோகக் கதை - கப்பின் ஜோ றிபேரா.

ஒரு சிறு தேசமாகிய போத்துக்கல் பிரமாண்டமானவாரு சாம்ராச்சியத்தை நியுவ எத்தனித்தது. அம்முயற்சியில் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டது. தாய்நாட்டைப் பாதுகாக்கவும் தனது கீழைத்தேய சாம்ராச்சியத்தைப் பாதுகாக்கவும் போதிய படைபலமும் மக்கட்டொகையும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. ஆகவே சிறுவர்களைப் படையிற் சேர்த்து சாம்ராச்சிய சேவைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். இவர்களுள் ஒருவராகிய ஜோ என்னும் சிறுவன் 1640ம் ஆண்டு ஆக்டோபர் மாதத்தில் தனது 14ம் வயதில் இலங்கையை அடைந்து மறு ஆண்டில் 400 பேர் வீரர்கள் உள்ள படையில் சேர்ந்தான். 1658ம் ஆண்டில் இலங்கை ஓல்லாந்தராற் கைப்பற்றப்படும் வரையில் சேவைசெய்து பிற்காலத்தில் “காப்டன்” என்ற உயர்ந்த பதவியை வகித்தான். இலங்கையை இழந்த பின் இந்தியாவில் பத்தொன்பது வருடங்களாக சேவைசெய்தான். போத்துக்கல்லுக்குத் திரும்பிய பின் 1685ம் ஆண்டில் இந்நாலை எழுதி வெளியிட்டான். இது போத்துக்கல் மொழியில் இருந்ததினால் பலரும் கற்கமுடியா திருந்தது. போல்பிரிஸ்துரை இதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உதவியுள்ளார். 1640ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1685ம் ஆண்டுவரை உள்ள காலத்தைப்பற்றிய சரித்திர த்தை சுமார் 276 பக்கங்களில் கூறுகின்றது. ஆங்காங்கே திருக்கோணமலையைப் பற்றிய சம்பவங்களை எடுத்துரைக்கின்றது.

கோணேசர் கல்வெட்டு

இது கவிராசரால் ஆக்கப்பட்டது. கோயிலின் சரித்திரத்தை உரைநடையிலும், கவிதையிலும் ஆக்கியுள்ளார். பு. பொ. வைத்தியலிங்க தேசிகரால் வெளியிடப்பட்ட பிரத்யில் ஜம்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் உள்ளன. திருக்கோணமலைத் தமிழ்ப் புலவர் களுள் ஒருவராக விளங்கிய அகிலேசப்பிள்ளையவர்கள் மகன் அ. அளகைக்கோன்

பிரசரித்த பிரதியில் அமுபது விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. இதுபற்றிச் சரியான முடிவுகளைக் காணப்பதற்கு பழைய ஏட்டுச்சுவடியுள்ளவர்கள் முன்வரவேண்டும்.

தக்ஷிணகைலாச புராணம்

இந்நால் பண்டிதராசரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் பதினெண்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இதன் முதனால் வடமொழி மச்சேந்திர பூராணமெனக் கருதப்படுகின்றது. கணேசையர் தமது “ஸமநாட்டுப் புலவர் சரித்திரம்” என்னும் நூலில் இவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தாரெனக் கூறியுள்ளார். இது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

இந்நாலின் ஆசிரியர் மயில்வாகனப் புலவராவார். செவிவழிச் செய்தியாக வழங்கி வந்த வரலாற்றையும், கைலாயமாலை, வையாபாடல், பராசகேகரனுலா, இராசமுறை என்ற நூல்களிற் கூறப்பட்ட செய்திகளையும் ஒன்று சேர்த்து இந்நாலை ஆக்கியுள்ளார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வாழ்ந்தவர். இந்நாலின் பல பிரதிகள் முன்வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வி. வி. சதாசிவம்பிள்ளை, சி. பாலசுப்பிரமணியசுரமா, குல சபாநாதன் ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இப்புலவரின் காலத்தைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதமுண்டு. ஆயினும் இவர் 18ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்பதைப் பலர் ஏற்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் ஈடுபாடுள்ள முதலியார் குல. சபாநாதன் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “மயில்வாகனப் புலவர்காலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி எனக்கொள்வதே சாலப்பொருத்தமுடையது என்பது எமது கருத்து”. இந்நாலில் திருக்கோணமலை பற்றிய செய்தியையும் காணலாம்.

மச்சபுராணம்.

இது கோணேசர் கோவில் பற்றிய புராணக் கதையைக் கூறுகின்றது. இந்நால் இயற்றப்பட்ட காலமும் ஆக்கியோன் பெயரும் அரங்கேற்றிய காலத்தில் பிற்தொரு புலவரால் பாடிய பாட்டொன்றில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“மைப்புயல் வண்ணன் மச்சமா யுரைத்த
மச்சமாம் புராணத்தைத் தமிழா
விப்புலிக் கெண்ணுமாற் வெண்பத்தி ரண்டாண்
ஷிசைத்திடு மல்விய வருடத்
தைப்பசி மதியி வொப்பிலாத் தினத்தி
லமுதெனக் களியென வார்க்குஞ்
செப்பிய விரைசை வடமலை மகிபன்
செல்வமோ டினிதுவா ழியவே”

இங்கே குறிக்கப்பட்ட ஆண்டு கொல்லம் ஆண்டு 882. இது கலிசகாப்தம். 4807க்குச் சமமாகும். இது கிறிஸ்துவ சகாப்தம் 1706க்குச் சமமாகும். ஆகவே 1706ம் ஆண்டில் வடமலையப்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இவர் தென் இந்தியாவில் ஒரு அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோணாசலப் புராணம்

திருக்கோணமலையைப் பற்றிய ஐதிகங்களையும் புராணக்கதைகளையுஞ் சேர்த்துத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது. இந்நாலை 1909ம் ஆண்டில் அச்சுவாகன மேற்றிய சன்முகரத்தின் ஜயர் ஆக்கியோன் பெயரைத் தெரியவில்லையென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திருக்கோணமலை முத்துக்குமாரபிள்ளையினால் எழுதப்பட்டதெனத் திருக்கோணமலை திரு. அ. அளகைக்கோன் கூறியுள்ளார். முத்துக்குமாரபிள்ளையின் கையெழுத்துடைய ஓர் ஏட்டுப்பிரதி தம்மிடம் உள்ளதாக அன்னார் கூறியுள்ளார். அன்னாருடைய சான்றை நாம் ஏற்பின் இந்நால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

திருக்கரைசைப் புராணம்

இந்நாலின் முகவரையில் திரு. அகிலேசபிள்ளையவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “இந்தப்புராணம், திருக்கோணமலைக்குச் சமீபமாயுள்ள மாவலி கங்கைக் கரையிலே “அகத்தியத்தாபனம்” என்று வழங்கப்படுகின்ற கரைசையம் பதியில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப் பெருமானுடைய மகத்துவங்களை விரித்துக்கூறும்” இப்புராணம் செய்தவர் யாவர் என்பது புலப்படவில்லை.

இது 170 விருத்தப்பாக்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நால் சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவருடைய பொழிப்புரையுடன் திருக்கோணமலை அகிலேசப் பிள்ளையினாற் பரிசோதிக்கப்பட்டுக் கி. பி. 1890ம் வருடத்திற் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோணாசல வெண்பா.

இந்நால் ஒரு காப்பும் நாறு பாட்டுக்களையும் கொண்டு வெண்பாவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாலை ஆக்கியோன் திருக்கோணமலை சு. தம்பையா பிள்ளை யாவார். 1865ம் ஆண்டில் பாடிமுடிக்கப்பட்டு, 1882ம் ஆண்டில் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்கோணமலையின் புராண வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றது.

ஸமண்டலச் சதகம்.

இந்நால் ஸமண்டலத்திலுள்ள தலங்களின் மகிழமையை எடுத்தோதுகின்றது. பரத கண்டத்தைப் புண்ணிய பூமியெனப் பலர் கூறிப்போந்தனர். இத்தீவின் மகிழமையைக் கல்வி கேள்விகளில் மேம்பட்ட சிலரே அறிந்துள்ளனர். மிகவும் பழமைவாய்ந்த திருமந்திரம் எமது நாட்டைச் சிவழுமியெனக் குறிப்பிட்டுள்ளதென்பதை பலர் அறிந்திருக்கிறார்கள். இக்குறையைத் தீர்க்கும் நூலாக இது அமைந்துள்ளது.

இலக்கிய, இலக்கண சைவசித்தாந்த சாத்தீர சாகரமாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்து மட்டுலேவூர் ம. க. வேற்பிள்ளையே இதனை ஆக்கியுள்ளார். அன்னாரின் புதல்வரும் “இந்து சாதனம்” பத்திரிகையின் ஆசிரியருமாகிய பண்டிதர் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையால் 1923ம் ஆண்டிற் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நால் இருபதாம் நாற்றான் டின் தொடக்கத்தில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்கோணமலையைப் பற்றிய நான்கு பாடல்கள் இந்நாலில் உள்.

இலங்கை - எச் டபிள்யூ. கேவ்.

இந்நால் இலங்கையில் இன்பச்செலவு செய்வோர்க்காக கி. பி. 1908ம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. சுமார் 670 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நாலில் அக்காலத் தில் எடுக்கப்பட்ட பல புகைப்படங்களும் உள். அக்காலத்தில் இலங்கை இருந்த நிலையை புகைப்படமாலமும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ள விவரங்கள் மூலமும் அறியலாம். திருக்கோணமலை மாவாட்டத் தொடர்புடைய புகைப்படங்கள் பதின்மூன்றும் திருக்கோணமலையைப் புவியியற் படம் ஒன்றும் உள்ளன. அந்நாலில் உள்ள 740 இலக்கப் புகைப்படம் கவாமிமலையையும் சைவமக்கள் மாலைநேரத்தில் வணக்கமுறையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

‘இலங்கை’ - தென்து:

இலங்கையில் 19ம் நாற்றான்டில் உயர்ந்த பதவியில் இருந்த ஆங்கிலேயர்களில் ஒருவர் தென்து. இக்காலத்தில் அரசாங்க சேவையில் இருப்பவர்கள் கல்வி நூற்பயிற்சியை ஒரு பொழுதுபோக்காகவே கருதுகின்றனர். அக்காலத்தில் இலங்கையில் கடமைபுரிந்த சௌல் சேவை அதிகாரிகளுட் பலர் தமது ஒய்வுநேரத்தைப் புதிய அறிவைவளர்ப்பதற்கும் ஆராய்ச்சிகளிலுமே கழித்தனர். இத்தகைய அறிஞர் வரிசையில் தென்து ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுவார். இவருடைய படைப்புக்களில் இரண்டு முக்கியம் வாய்ந்தவை. “இலங்கை” என்ற நாலை 1858ம் ஆண்டில் பிரசரித்தார். 19ம் நாற்றான்டின் முற்பகுதியைப் பற்றிய செய்திகளை மிகவும் விரிவாக இந்நால் கொடுக்கின்றது. பிற்தொருநாலையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். “இலங்கையில் கிறீத்துவம்” என்ற நாலில் போத்துக்கீசர் காலந்தொடக்கம் இலங்கையில் கிறீத்து வத்தின் வளர்ச்சியை விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

தகழினாகலாச புராணம் - தமிழாக்கம்: (வசனம்)

வடமொழி ஸ்கந்தபுராணத்தில் ஒருபகுதி தகழினாகலாச மான்மியம் என்பது தகழினாகலாச மான்மியம், திருக்கோணமாமலையின் சீறப்பையும், கோனேச நாதரின் கிருபையையும் எடுத்து விளம்புகின்றது. இது இயற்றப்பட்ட காலம் எது வென்பது இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களாற் கூறுமுடிய வில்லை. தகழினாகலாச மான்மியத்தில் உள்ள 2500 கிரந்தங்களும் இருபத்தேழு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வத்துவாள் நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் இந்நாலை தமிழில் மொழிபெயர்த்து 1928ம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். இதுவே தகழினாகலாச புராணம் எனப்படும்.

பண்டைக்கால யாழிப்பாணம் - முதலியார் இராசநாயகம்:

"பண்டைக்கால யாழிப்பாணம்" என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்டிருப்பினும் இலங்கைவாழ் தமிழ்மக்களின் சரித்திரத்தை இந்நாலாசரியர் ஆராய்ந்து அறிந்து எழுதமுற்பட்டுள்ளார். ஆங்கிலம், தமிழ், சரித்திரம் ஆகிய நால்களில் நன்கு பயிற்சி பட்டுள்ளது. என்பது அந்நாலை கற்றவர்க்கு நன்கு தெளிவாகும். சரித்திரத்துக்கு ஆதாரமாகத் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கொள்ள எத்தனித்த அறிஞர்களின் எண்ணி க்கை மிகவும் சரிது. அச்சிறிய வரிசையின் மூன் நிற்பவர் முதலியார் இராசநாயகம் என்பது மிகையாகாது. 1927ம் ஆண்டில் பிரகரிக்கப்பட்ட இந்நால் கோணநாயகர் கோவல் வரலாறு ஆங்காங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. கொள்ளல் தந்தையின் மசா என்ற தளபதி கோணேசர் ஆலயங்கள் மூன்றையும் இடித்துத் தகர்க்குமுன் அவைகளின் படங்களை வரையும்படி பணித்திருந்தான். அப்படங்களில் ஒன்று போத்துக்கல்லில் உள்ள வீல்பன் நகரில் உலக பிரசித்தி பெற்ற "அட்சா" வாசிக்காலையில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது1889ம் ஆண்டில் இலங்கையில் பிரசிக்கப்பட்டது. இப்படத்தை முதலியார் இராசநாயகம் தனது நாலில் 379ம் பக்கத் தல் தந்துள்ளார். முதலியாரின் கருத்துக்களை ஏற்கமறுக்கும் இக்காலச் சரித்திராசியர்கள், முதன் முதலாகப் பிரகரிக்கப்பட்ட, இலங்கைவாழ் தமிழ்மக்களின் ஆராய்ச்சி வரலாறு இதுவே என்பதை மறக்கக்கூடாது.

கத்திரமலைப்பள்ளு :

பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு திரு. வ. குமாரசுவாமி பி. ஏ. அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு 1935ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பள்ளுப்பாட்டு விவசாயங்களையும் கமக்காரர் உழவுத்தொழிலைச் செய்யும் முறையினையும், பள்ளலுக்கு அவன் மனைவிகளாகிய முத்தபள்ளிக்கும் இளைய பள்ளிக்கும் இடையிலுள்ள குடும்பச்சக்கரவுகளையும், கூறும் நாலாம். பள்ளர்கள் ஆதிகாலத்தில் வட நாட்டு விருந்து வந்து தென்நாட்டிற்கு குடியேறியவர்கள் என்பது சில ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. இவர்கள் குறுநில மன்னர்களாகவும், போர்வீரர்களாகவும், இருந்து ஆதிக்கங்களை விவரித்து வந்தனர் என்பது சிலர் கருத்து. பிற்காலத்தில் பண்ணையாட்களாக இருந்து விவசாயத்தில் சிறந்தவர்களாக விளங்கினார்கள். ஆகவே பள்ளுப்பிரபுந்தங்கள் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டன. "கத்திரமலைப்பள்ளு" 96 பிரபந்தங்களில் ஒன்று.

கத்திரமலைப் பள்ளு என்னும் ஆராய்ச்சியில் திருக்கோணமலைச் சரித்திர சம்பந்தமான சில ஆராய்ச்சிகளுக்குப்புகள் காணப்படுகின்றனகள். இவருடைய ஆராய்ச்சி சில உண்மைகளை விளக்குவதுமன்றி சிந்தனையைக் கிளையுந்தன்மையுடையதாயுமிருக்கின்றது. புராணக்கதைகளின் சாரத்தையும் தற்கால வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போற் தெள்ளிதாகத் திரு. குமாரசுவாமி அவர்கள் தந்துள்ளார்.

தீருக்கோணமலைத் தீருவருவங்கள் - டாக்டர் பாலேந்திரா

1950ம் ஆண்டு ஜூலையமாதம் 27ம் திகதி தீருக்கோணமலையில் கோணாதர் கோவில் கொண்டிருந்து சுவாமி மலைக்கு அண்மையில் வடக்கரை வீதியில் கிணறு தோண்டும் நன்முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர் சில புதை பொருட்களைக் கண்டனர். முந்நாறு ஆண்டிற்குப் பின் தென்கைலாசநாதர் அடியவர்கள் வழிபட்டுயியும் வண்ணம் தோன்றியுள்ளனர். அக்குழியில் இருந்த மூன்று விக்கிரகங்களும் பிற்தோரிடத்தில் இரண்டு உருவங்களும் எடுக்கப்பட்டன.

இவ்வெந்து விக்கிரகங்களின் உருவச்சிலையும் கோணேசர் கோவிலின் சுருக்க வரலாற்றையும் கொண்டு “திருக்கோணமலை விக்கிரகங்கள்” என்ற நூலை டாக்டர் பாலேந்திரா 1953ம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். திருக்கோணேசர் ஆலயத்தின் வரலாற்றைத் தற்கால ஆராய்ச்சிமுறையைப் பின்பற்றி எழுதிய முதல்நூல் இதுவேயாம். இத்துறையில் முன்னோடியாக விளங்கும் பெருமை டாக்டர் பாலேந்திராவையே சாரும்.

இற்றைக்கு ஏற்குறைய நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த முருகக் குருக்கள் கோணலிங்கர் பெயரில் பத்து ஊஞ்சல் பாட்டுக்கள் பாடியுள்ளார். இவர் தம்பலகமம் கோணேசர் கோயில் அரசுக்கர்னர்யு அறியப்படுகின்றது. திரு. இராசக்கோன் “வீரகத்திப் பிள்ளையார் ஊஞ்சல்” பாவொன்று பாடியுள்ளார். திரு. தி. த. கனகசந்தரம்பிள்ளை திருக்கோணமலை முத்துக்குமார்க்கவாமி வெண்பா பாடியுள்ளார். வில்லூன்றி கந்தகவாமி பெயரில் கல்வெண்பா வொன்றும் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பாடியவர் யாரென்பது தெரியவில்லை. திரு. மா. முத்துக்குமாரபிள்ளை முப்பது பாடல்கள் கொண்ட கோணநாயகர் மும்மனிமாலையொன்று பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பானம் ஜெகராசசேகர மன்னானின் சமஸ்தான வித்துவாள் வையாபுரிஜயர் வையா பாடல் என்னும் பாடலைப் பாடியுள்ளார். திரு. வே. அக்லேசபிள்ளை வில்லூன்றிக் கந்தகவாமியார் பெயரில் ஒரு பதிகம், சிவகாமி அம்மன் கும்மி வெருகல் சித்திரவேலாயுத கவாமி தரிசனப்பத்து, திரிகோணமலைப் பத்திரகாளி ஊஞ்சல் முதலிய பாடல்களை பாடியுள்ளார். திரு. பொன்னுச்சாமி சீர்காளியம்மன் ஊஞ்சல் பாடல் பாடியுள்ளார்.

குடுமியாமலைச் சாசனம்:

சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் சிங்கள அரசனான முதலாம் புவனேகபாகுவை அடக்கித் திருக்கோணமலையில் தன் கயற்கொடியைப் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற் பொறித்தான் என்று தென்னிந்தியக் கோயிற் சாசனங்களிலொன்றான குடுமியா மலைச் சாசனங் கூறுகின்றது. (ஏ. ஆர். இல. 356 - 1906) புவனேகபாகுவை வென்றதால் இவனைப் புவனேக வீரபாண்டியன் என்றுங் கூறுவர்.

“காணாமன்னவர் கண்டு கண்டொடுங்க கோணாமலையினுந் திரிகூடகிரியினும் உருகெழு கொடிமிசை இருகய லெழுதி” என்ற தொடர் நோக்கற்பாலது இவ்வினைக் கயல் மீன்கள் கோட்டை வாயிலின் இருமருங்கிலும் இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றன.

கோட்டைக் கல்வெட்டு:

“ஆயிரங்கால் ஆலயம்” என்று அழைக்கப்பட்ட கோணநாதர் கோவில் தூண் ஒன்றிற் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் சிறு பகுதியொன்றை “பிரட்டிக்” கோட்டை வாயிலில் இன்றுங்காணலாம். சென்னையரசாங்கத்தின் கல்வெட்டு நிபுனராகக் கடமையாற்றிய திரு. எச். கிருஷ்ணசாத்தி அவர்கள் இக்கல்வெட்டு பத்னாராம் நூற்றாண்டிற்குறியது எனக்கூறியுள்ளார். கோயிலில் இருந்த கற்களை

போத்துக்கீசர் தம்மால் நிறுவப்பட்ட பல கட்டிடங்களுக்கு உபயோகித்துள்ளனர், இற்றைக்கு சமார் ஜம்பதாண்டுகளுக்கு முன் போத்துக்கீசர் கட்டிடங்களில் ஒன்றை ஏத்தில் வேண்டியுடைத்த திரு. அ. அளகைக்கோன் பல கற்களிற் கல்வெட்டுக்களைக் கண்டதாகச் சான்று பகருகிறார்.

ஒரு கதவுத் துண்டு:

பிரத்ரிக் கோட்டையுள் ஒரு கதவுத்துண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் மூன்றி சமஸ்கிருத எழுத்துக்கள் உள்ளன. ஏனைய அடிகள் சிதைந்து போயின கோடகங்கள் என்ற நாமம் உள்ள ஓரரசன் கி. பி. 1223ம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வந்ததாக இது கூறுகின்றது. ஏனைய பகுதி அழிந்துள்ளதால் வரலாற்றை அமைப்பதற்கு இது பயனளிப்பதாக தோற்றுவில்லை.

குச்சிவளிக் கல்வெட்டு:

திருக்கோணமலை நகரத்திற்கு வடக்கே 22 மைல் தொலைவில் குச்சிவளியின்ற கிராமம் உள்ளது. அங்குள்ள கற்பாறை யொன்றில் 16 ஸ்தாபிகளும் சமஸ்கிருத எழுத்துக்களும் காணப்பட்டன. இவை ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் ஓன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கும் உட்பட்ட காலத்திற்குரியன் என டாக்டர் பரணவித்தான் கூறுகின்றார்.

வெருகற் கல்வெட்டு

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள வெருகலம்பதி ஆலயத்தை அமைத்த வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. இது எக்காலத்துக் குரியதெனக் கூற முடியவில்லை.

காங்குவேலிக் கல்வெட்டு

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாரப் பற்றிலுள்ள கங்குவேலி என்னும் கிராமத்தில் தம்பிரானார் கோணநாதன் கோவிலில் ஒரு கல்வெட்டு உண்டு அக் கல்வெட்டில் ஒரு வைரவகுலமும் உண்டு.

திரியாய்க் கல்வெட்டு

திருக்கோணமலை நகரிலிருந்து சுமார் 28 மைல் வடக்கே திரியாய் என்ற கிராமம் உண்டு. கடல்மட்டத்திலிருந்து 210 அடி உயரமுள்ள கந்தகவாமி மலையென அழைக்கப்படும் மலையொன்றுண்டு. அதன் உச்சியிலும், சரிவிலும் சிதைந்த கட்டிடங்கள் காணப்படுகின்றன. அங்கு காணப்படும் “பிரமி” எழுத்துக்கள் கிறீத்துவிற்கு முற்பட்டதென டாக்டர். பரணவித்தான் கூறுகின்றார். கி. பி. 7ம் நூற்றாண்டிற்குரிய சமஸ்கிருத மொழியால் “கிரிகந்த சைத்திய” என்பதைப் பற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரியகுளக் கல்வெட்டு

திருக்கோணமலை நகரிலிருந்து திரியாய் மார்க்கமாக வடக்கே செல்லும் பாதை ஒன்றிண்டு. ஏழாவது மைற்கட்டையிலிருந்து ஒரு கற்பாதை மேற்கு நோக்க செல்கின்றது. அக்குளத்திற் கருகாமையில் “நத்தானா” கோவிற்கல்வெட்டு என்ற மைக்கப்படும் ஒரு கல்வெட்டு. புதைபொருளாராய்ச்சிப் பகுதியினரால், கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. மேலும், அவ்விடத்தில் சிதைந்த கட்டிடங்கள் காணப்படுகின்றன. கஜபாகு மன்னன் காலத்தில் கோணேசர் கோவில் அருச்சகர்களுக்கும் இப்பகுதியிலிருந்த புத்த கருமார்களுக்குந் தகராய் இருந்ததாகப் பூராணக் கதை கூறுகின்றது.

கந்தளாய்க் கல்லாசனம்:

கி. பி. 1187 தொடக்கம் 1196 வரை பொலநறுவையிலிருந்து அரச செலுத்திய கீர்த்தி நிசங்கமல்லன் ஆணைப்படி ஒரு கல் ஆசனம் செதுக்கப்பட்டு அதன் மேற்பூத்தில் சிங்கள எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாசனம் 1921ம் ஆண்டில் கந்தளாயில் எடுக்கப்பட்டு பின் அனுராதபுரத்திலுள்ள புதைபொருட் சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆத்தாலத்தில் கந்தளாய் “சதுரவேதபீரம்புரம்” என அமைக்கப்பட்டதென இக்கல்லாசனத்திலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது. “நான்கு வேதங்களையுங் கற்ற பிராமணர்களின் நகரம்” என்பதே இதன் கருத்தாம்.

பளமோட்டைக் கல்வெட்டு:

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற் கந்தளாய் என்ற பெயருடைய ஓர் ஊருண்டு. இவ்வூரில் பளமோட்டை என்ற கிராமத்தில் 1933 ம் ஆண்டில் டாக்டா பரணவித்தானாவினால் ஓர் அழிந்த சிவாலயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கட்டிட அமைப்பை உற்று நோக்கும் பொழுது அது 11ம் நூற்றாண்மீற்குரிய தென்பது தென் வை இங்குள்ள கல்வெட்டு மூலம் இக்கோவிலின் பெயர் “விஜய இராசசஸ்வரம்” எனவும். கந்தளாயின் பெயர் “விஜய இராச சதுரவேத மங்கலம்” எனவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

கோட்டையிலுள்ள சீற்பச்சான்றுகள்:

(அ) மூன்று தூண்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளுள் ஒன்று சுவாமி மலையிலும், மற்றையது கோட்டையிலுள்ள குகை வாசலிலும் உள்ளன. இவைகள் பல்லவர் காலத்துச் சீற்பச்சீற்புகள் பொருந்தியவாகக் காணப்படுகின்றன. கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 9ம் நூற்றாண்டுவரை பல்லவ வம்சத்து மன்னர்கள் தென்னிந்தியாவில் ஒரு பரந்த அரசை நிறுவியிருந்தனர்.

(ஆ) பாவநாசக்கிணறு. இது கிணறாகக் கட்டப்பட்டிருப்பதை இன்று காணக்கின்றோம். கண்ணுகள் அமைப்பது பூராணகாலத் தமிழரின் மரபாகத் தோன்றுவில்லை. ஆகவே பூராணங்கள் கூறும் “பாவநாசத் தீர்த்தம்” பிற்காலத்திலேயே கிணறாகக் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்

(அ) கோட்டையின் அமைப்பே சர்த்திரத்திற்குச் சான்றாக இருக்கின்றது. சுற்றியிருக்கும் அரணுவும் அதனுள்ளிருக்கும் குகையும் புதைபொருட் பகுதி மன்றால் ஆராய்ப்பால் விடலை. திருக்கோணமலையின் சர்த்திரத்துக்கு இவ்வாராய்ச்சி இன்று யமையாதது என்பதை சைவப் பெரியோர்கள் உணர வேண்டும்.

ஏனைய சிற்பச்சான்றுகள்:

- (அ) அகத்தயர் ஸ்தாபனம் - கங்குவேல்யில் உள்ளது.
- (ஆ) பறையனாற் காணப்பட்ட மகா காள்யின் சொருபம்
- (இ) கந்தளாயில் எடுக்கப்பட்ட வீஷ்ணுவின் சொருபம்
- ஏ. திருக்கோணமலையில் எடுக்கப்பட்ட ஐந்து மூர்த்திகளின் சொருபங்கள்.

பிற தமிழ் மொழிமூலங்கள்:

1. திரு மூலநாயனாராலியற்றப்பட்ட “திருமந்திரம்”
2. சேக்கழூரால் யற்றப்பட்ட “பெரிய பூராணம்”
3. கச்சியப்பச்வாச்சாரியாரால் இயற்றப்பட்ட “கந்தபூராணம்”
4. உமாபத்சச்சி வாச்சாரியாரால் இயற்றப்பட்ட “சிவநாமக் கலிஞ்சீபா”
5. செவ்வந்தீப் பூராணம்
6. வாடிபூராணம்
7. இலங்காதீபக் தீபம். இது யாழ்ப்பாணத்து வ. சின்னத்தம்பீப் புலவரால் க. பி. 1899ம் ஆண்டில் தொகுக்கப்பட்டது.
8. திருக்கோணாசலப் பதிகம் - அக் லேசபிள்ளை.

அச்சில் தீவ்லாத மூலங்கள்:

1. பெரிய வளாமைப் பத்தத்.
2. கோணவரப் பூராணம்.
3. குளக்கோட்டை - கம்பசாத்திரம்
4. யாழ்ப்பாணச் சர்த்திர வீசுவகர்மா நாடகம்
5. வீசுவபூராணம்.

வடமொழி மூலங்கள்:

1. சாந்தோகிய உபநிடதம்.
2. ஸ்கந்த பராணம்.

ஆங்கில மூலங்கள்:

01. Codrington.....A short History of Ceylon.
02. Mendis.....Early History of Ceylon
03. Thomas.....History of Trincomalee.
04. Days of Sambasiva.....Isaac Thambiah.
05. Memoirs of the Colombo Museum
06. Annual report of Epigraphy, Madras 1912
07. Ceylon Historical Journal Vol: I, No. 2
08. Journal of the Royal Asiatic Society: 1889, 1890
09. Bulletin of the Madras Government Museum.....F. A. Gravely & Ramachandran. 1932
10. Epigraphya Zeylanica Vol: II, IV
11. Indian ArtSir R. Winsted
12. Times of Ceylon, Chistmas number , 1923.
13. Ceylon Antiquary and Literary Register.
14. Census reports of Ceylon
15. Archaealogical Survey of Ceylon - 1946
16. Memoirs of the Colombo Museum series
A. No. 1. Bronzes of Ceylon by Ananda Coomaraswamy.
17. D. C. 4207 of October 1952, Trincomalee.
18. History of the Catholic church in ceylon by Gnnapragasam

முடிபுரை:

திருக்கோணமலையைப் பற்றியும் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தைப் பற்றியும் இம்மாவட்டத்திலுள்ள ஏனைய ஆலயங்களைப்பற்றியும் புராணங்கள் கூறும் செய்தகள் வரலாற்றுக்கு எந்த அளவு ஆதாரமாகவுள்ளது என்பது ஆராய்ச்சிக் குரையதாகும். இம்மாவட்டத்தில் இதுவரையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஆராய்ச்சிகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பது உண்மையாகும். பல ஏடுகள் இதுவரையில் அச்சேறாது இருக்கின்றன. வருங்காலத்தில் அவைகளை அழியாது காக்க வேண்டுமென்று அவைகளை அச்சியற்ற வேண்டும். தமிழர்களுக்கும் செல்வர்களும் ஒன்றியப் பூர்க்கப்பணி புரை வேண்டும்.

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

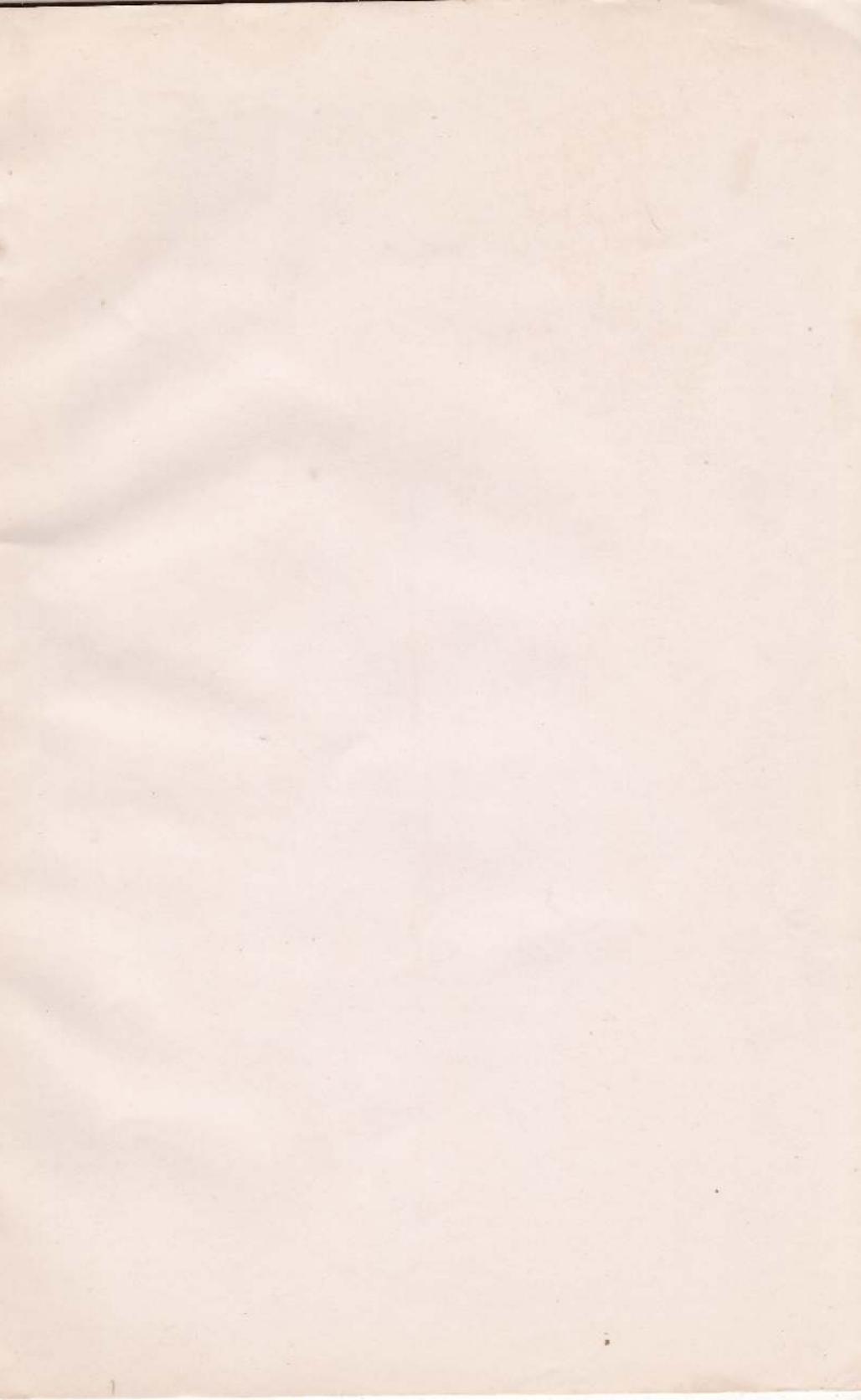
1000

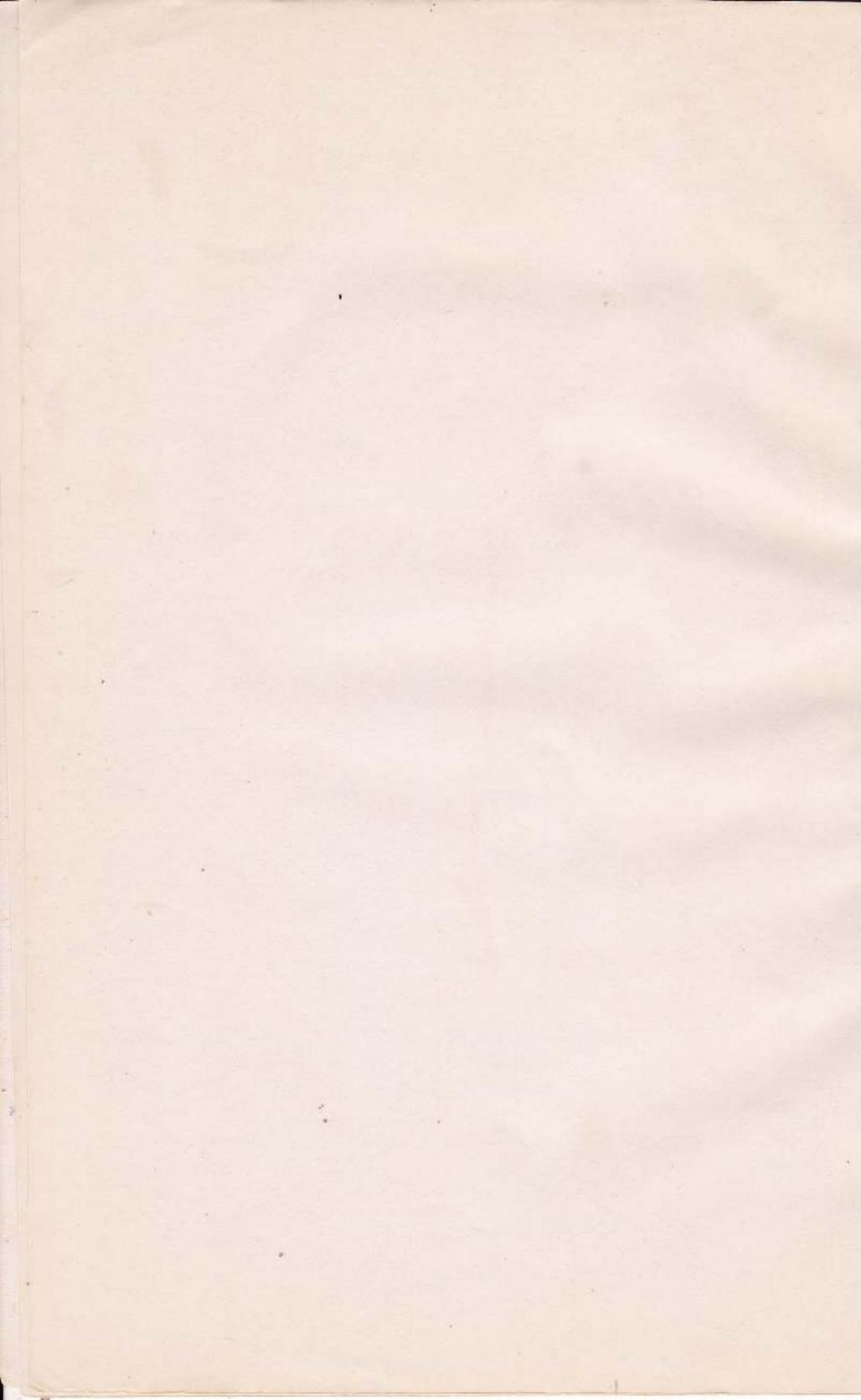
1000

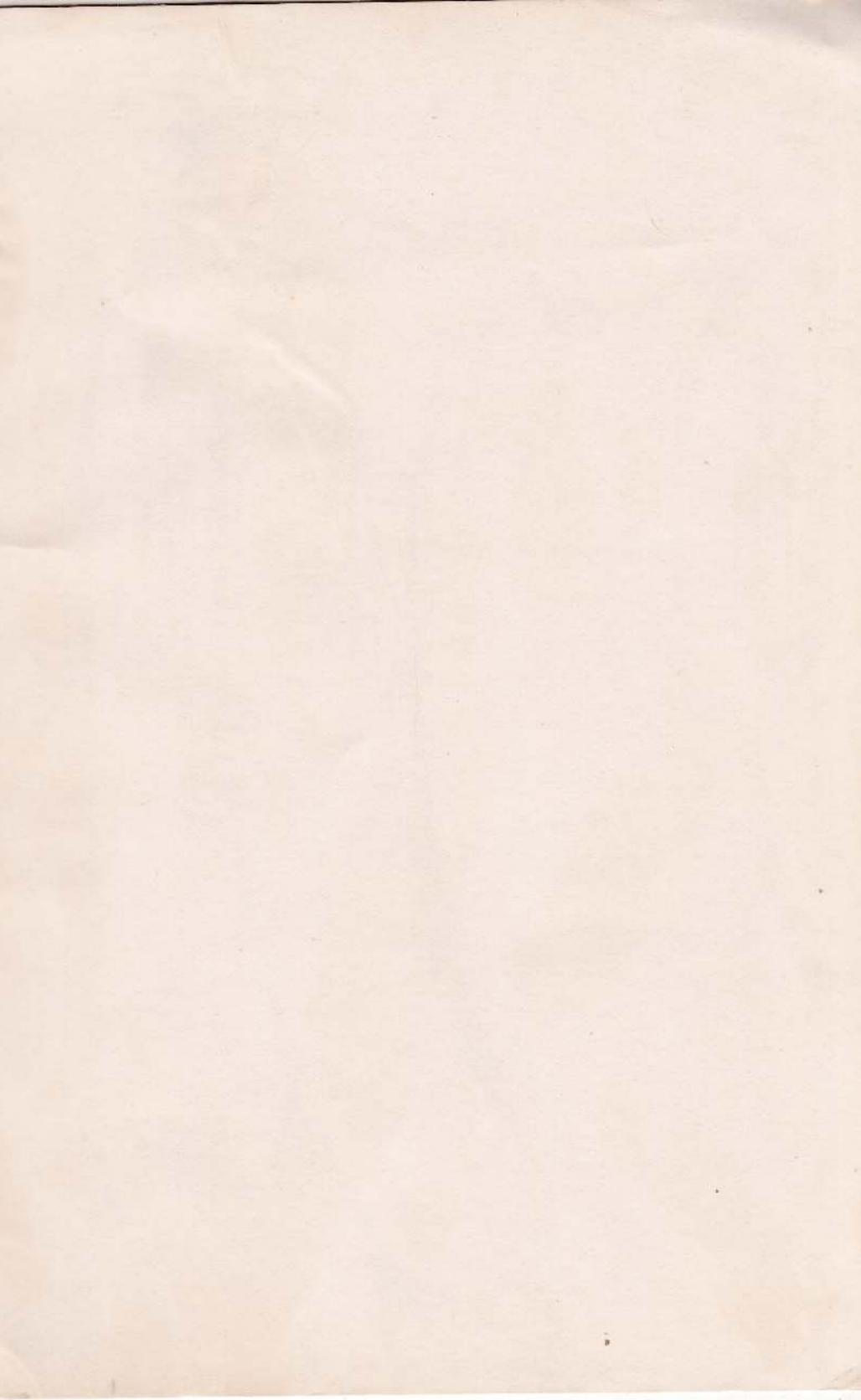
1000

1000

1000

கணவி எழுத்தமைப்பு, ஓவ்விசற் அச்சமைப்பு
ஶ்ரீ கலோச இச்சகம் திருக்கோணமலை.

Δ 026 - 22617